

မာအုဆိလီ

သီဟသူ

ချစ်တဲ့ဂုဏ်လူ

BURMESE
CLASSIC
.com

www.burmeseclassic.com

၀ + ၃
၀ ၂

တစ်ကောင်ကြွက်

BURMESE
CLASSIC

.COM

မြေနီလမ်းလေးအဆုံးတွင် ခြံဝင်းတစ်ခု ရှိနေသည်။
လူငယ်လေးတစ်ယောက်သည် ခြေလှမ်းကျဲကျဲဖြင့် လျှောက်
လာရင်း ခြံဝင်းရှေ့သို့ အရောက်တွင် ခြေလှမ်း ရပ်တန့်လိုက်
သည်။

ခြံဝင်းတံခါးကို တွန်းဖွင့်လိုက်သော အခါ သစ်ပင်ပန်း
မန်များကြားမှ ခန့်ညားထည်ဝါသော အဆောက်အအုံကြီး
တစ်လုံးကို အတိုင်းသား တွေ့မြင်ရ၏။

‘အိမ်....’

လူငယ်လေး၏နှုတ်ဖျားမှ တီးတိုးရေရွတ်သံ ထွက်ပေါ်
လာသည်။

မှန်ပေသည်။

ဤခြံဝင်းနှင့် အဆောက်အအုံသည် လူငယ်လေး၏ အိမ် ဖြစ်ပါသည်။

ဤနေရာ၌မေး၊ ဤနေရာ၌ ကြီးပြင်းခဲ့ရသည်။

သူတစ်ယောက်တည်းတော့ မဟုတ်ပါ။

မိဘ ညီအစ်ကို မောင်နှမများနှင့် ဖြစ်သည်။

သူ၏ဖခင်သည် ကုလုံကြွယ်ဝသော လူကုလုံထံတစ်ယောက် ဖြစ်၍ သူငယ်ဘဝသည် အရာရာပြည့်စုံခဲ့သည်။

ပျော်ရွှင်စရာအတိ ဖြစ်ခဲ့ပေသည်။

ယခု...

ခြံဝင်းကြီးသည်လည်းကောင်း၊ အဆောက်အအုံကြီးသည် လည်းကောင်း တိုက်ဆိပ်ခြောက်သွေ့နေသည်။

ပျော်ရွှင်စရာများ ဆိတ်သုဉ်းကွယ်ပျောက်နေသည်။

ဤသို့ဖြစ်ရခြင်းမှာ...

လူငယ်လေး၏မျက်စိအစုံတွင် ပျက်ရည်များ ရစ်ဝဲလာ သည်။

နှုတ်ခမ်းများ တလှုပ်သွပ်ဖြစ်လာပြီး...

ငါ့မိဘညီအစ်ကို မောင်နှမတွေကို ဘာကြောင့်ရက်ရက် စက်စက် သတ်ပစ်လိုက်ကြတာလဲ

‘လူမဆန်ဘဲ လူသတ်သမားဟာ ဘယ်သူလဲ’

ဟု ရေရွတ်လိုက်ပြန်သည်။

သူ အိမ်ကထွက်သွားခဲ့သည်မှာ သုံးနှစ်ကျော်ပြီဖြစ်သည်။ သူ၏ ခံယူချက်ကပ်ခုံနှင့် ပတ်သက်၍ ဖခင် ဖြစ်သူနှင့် သဘောထားကွဲလွဲကာ ထွက်သွားခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုသို့ထွက်သွားခြင်းဖြင့် သူ၏မိသားစုနှင့် ဘယ်တော့မှ ပြန်တွေ့ရတော့မည် မဟုတ်ဟု ထိခိုက်က သူမသိခဲ့ပါ။

သူ၏ မိသားစုတစ်စုလုံး အသတ်ခံလိုက်ရသည်ဟု သတင်း ကြားရမှ ခုန်းစိုင်းပြန်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

အချိန်အခါကား နှောင့်နှေးခဲ့ပေပြီ။

သူ ပြန်ရောက်လာချိန်တွင် သူ၏မိသားစုအား မြေမြှုပ် သင်္ဂြိုဟ်ပြီးခဲ့ပြီ။

သူက သူ၏မိသားစုနှင့် မိသားစု၏ မြေပုံများကို သွား ရောက် ဂါရုပြုပြီး အိမ်သို့လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

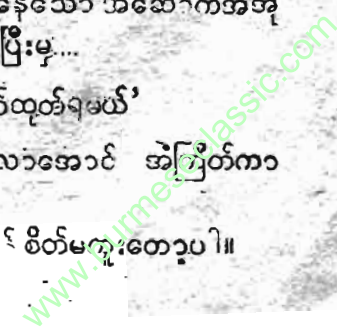
အသုဘကိစ္စအဝဝကို တာဝန်ယူ ဆောင်ရွက်ပေးခဲ့သော ဖခင်၏မိတ်ဆွေ ဘီအချန်းကို ကျေးဇူးတင်မိသည်။

သူသည် တိုက်ဆိပ်ခြောက်သွေ့နေသော အဆောက်အအုံ ကြီးအား အတန်ကြာ ငေးကြည့်နေပြီးမှ...

‘လူသတ်သမားကို မအောင်ဖော်ထုတ်ရမယ်’

မေးကြောကြီးများ ထောင်ထလာအောင် အကြိတ်ကာ ကြိုးဝါးလိုက်သည်။

အဆောက်အအုံအတွင်းသို့ဝင်ရန် စိတ်မကူးတော့ပါ။

ဝမ်းနည်းကြေကွဲမှုများကို ရင်ထဲမှမောင်းထုတ်ရင်း ချာခနဲ လှည့်ထွက်လာခဲ့၏။

သူ၏ခြေလှမ်းများသည် ပခင်၏မိတ်ဆွေ ဘဘ်ချန်းထံသို့ ဦးတည်လျက်ရှိလေသည်။

.....

ဘဘ်ချန်းသည် စိတ်ကောင်း နှလုံးကောင်း ရှိသူဖြစ်၍ လူအများ၏ ချစ်ခင်ကြည်ညိုမှု ခံရသူဖြစ်သည်။

သူ့အား ပြုန်းစားကြီး တွေ့လိုက်ရသဖြင့် အံ့ဩထိတ်လန့် သွားပုံ ရလေသည်။

ထိုင်ရာမှ ဖုန်းခနဲထရင်း....

‘ကောင်း...ကောင်းလီ၊ မင်း ဘယ်တုန်းက ရောက်လာတာလဲ’

ဟု အလောတကြီး မေးလာလေသည်။

သူက....

‘ကျွန်တော် ဒီနေ့မနက်ပဲရောက်မိပါတယ်ဘာ၊ ကျွန်တော့် ရဲ့ မိသားစုကို ကောင်းကောင်းမွန်မွန် သဂြိုဟ်ပေးတဲ့အတွက် ကျေးဇူးတင်ပါတယ်’

ပြောရင်း လက်နှစ်ဘက်ဆုပ်ကာ ဦးညွှတ် အရိုအသေ ပြုလိုက်၏။

သူ၏ လှုပ်ရှားမှု အပြုအမူသည် ပကတိ သိုင်းသမား တစ်ယောက်အသွင် ပေါ်လွင်နေသည်။

သူ၏ပခင်သည်လည်း တစ်ချိန်က ထင်ရှားသော သိုင်းသမားကြီးတစ်ယောက် ဖြစ်ခဲ့သည်မဟုတ်ပါလား။

ဘဘ်ချန်းက....

‘မင်းရဲ့မိဘတွေအတွက် စိတ်မကောင်းပါဘူး’

ဟု ပြောလေသည်။

ကောင်းလီက....

‘ဖေဖေတို့ ဘယ်လိုကြောင့် ခုလို အဖြစ်ဆိုးနဲ့ကြုံရတယ်ဆိုတာ သိရင် ပြောပြပါခင်ဗျာ’

ဟု တောင်းပန်လိုက်သည်။

ဘဘ်ချန်းက....

‘ဘာကြောင့်လို့လဲ၊ ဘေး ကျုပ်လဲမသိဘူးကွယ်၊ လပြည့်ညမှာ မင်းတို့အိမ်က စူးရှတဲ့အော်ဟစ်သံတွေ ကြားရတယ်ဆိုတာကြောင့် မိုးလင်းတာနဲ့ ကျုပ်သွားကြည့်တော့....’

စကားဆုံးအောင်မပြောဘဲ ထစ်ပိုင်းတစ်စဖြင့် ရုပ်ထားလိုက်လေသည်။

၀ ● တက္ကသိုလ်သိပ္ပံအောင်

ချစ်တဲ့ရန်သူ (ပ) ● ၉

ရှေ့ဆက်ပြောဖို့ ဝန်လေးသွားပုံရလေသည်။

ကောင်းလိ ပင့်သက်ရှိကြလိုက်မိပါသည်။

မိသားစုတစ်စုလုံး ရက်ရက်စက်စက်အသတ်ခံထားရသည့် မြင်ကွင်းကိုမြင်လျှင် မည်သူမဆို တုန်လှုပ်ချောက်ချား သွား ကြမည်သာ ဖြစ်လေသည်။

ဘတချန်း၏ခန္ဓာကိုယ် မသိမသာ တုန်ယင်နေသည်။

ထိုင်ခုံတွင် ပြန်လည်ထိုင်ချလိုက်ပြီး စားပွဲပေါ်မှ ရေနွေး အိုးကို မ,က ခြေမိုးပန်းကန်ထဲသို့ ရေနွေးငွေ့လိုက်သည်။

ထို့နောက်....

ရေနွေးကြမ်းကို အငမ်းမရ သောက်လိုက်၏။

ကောင်းလိသည် ဘတချမ်းကိုကြည့်ရင် အံ့သြသွားသည်။

ဘတချမ်းသည် ညာဘက်လက်ဖြင့် ရေနွေးကြမ်းငွေ့သောက် နေသည့် မဟုတ်ပါလား။

ဘတချန်းသည် ဘယ် သန် တစ်ယောက် ဖြစ်ကြောင်း ကောင်းလိ သိထားပါသည်။

ညာဘက်လက်ဖြင့် ရေနွေးကြမ်း ငွေ့သောက် နေသဖြင့် ဘယ်လက်သည်....

ကောင်းလိ၏အကြည့်က ဘတချန်း၏ ဘယ်လက်ဆီသို့ ဖောက်သွားသည်။

‘ဟင့်....’

ကောင်းလိ လွှတ်ခနဲရေရွတ်မိလိုက်သည်။

အကြောင်းမှာ....

ဘတချန်း၏ဘယ်လက်သည် ပခုံးမှနေ၍ တိတိခိုခို ဖြတ် နေသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရခြင်းကြောင့် ဖြစ်လေသည်။

ဘတချန်းသည် သူ၏ဘယ်ဘက်လက်အား ကောင်းလိ စိုက်ကြည့်နေသည်ကို သတိပြုမိသွားလျှင် ခေါင်းငိုက်စိုက် ကျသွားလေသည်။

ကောင်းလိ မနေနိုင်တော့ပါ။

‘ဘတချန်းရဲ့လက်တစ်ဘက် ဘယ်လိုများဖြစ်ရတာလဲဗျာ’ ဟု မေးလိုက်သည်။

ဘတချန်းက....

‘ကျုပ်အတွက် စိတ်မကောင်းမဖြစ်ပါနဲ့၊ မင်းကိုယ်မင်းသာ ဂရုစိုက်ပါ’

ဟု သတိပေးသလို ပြောလေသည်။

ကောင်းလိ မျက်မှောင်ကုတ်သွားသည်။

ဘတချန်း၏စကားကို သူ နားလည်နိုင်ပါ။

ထို့ကြောင့်....

‘ဘတချန်း ကျွန်တော့်ကို အမှန်အတိုင်းပြောပြပါလား’

ဟု ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း မေးလိုက်သည်။

ဘတချန်း သက်ပြင်းချလိုက်လေသည်။

‘ကျုပ်က မပြောချင်ဘူး၊ ဒါပေမယ့်မင်းရဲ့အကျိုးအတွက် ပြောပြမှဖြစ်မယ်ဆိုတာ ကျုပ် နားလည်ပါတယ်၊ ကျုပ်ရဲ့ လက်တစ်ဘက် ဆုံးရှုံးသွားရတာ တခြားကြောင့်တော့မဟုတ် ဘူး၊ မင်းတို့မိသားစုကို ကူညီမိလို့ပဲ’

‘ဗျာ....’

မပျော်လင့်သောစကား ကြားလိုက်ရခြင်းကြောင့်
ကောင်းလိ မယုံကြည်နိုင်အောင် ဖြစ်သွားရသည်။

သို့သော်....

ဘာချန်းသည် လိမ်ညာပြောဆိုမည့်သူမဟုတ်၍ မယုံစရာ
အကြောင်းမရှိပါ။

‘ကျွန်တော်ကိုရှင်းပြပါလား’

ဟု တောင်းဆိုလိုက်မိသည်။

ဘာချမ်းက သူ့အား စိုက်ကြည့်လိုက်ပြီး....

‘အင်း...ရှင်းပြရမှာပေါ့... နီလိုဆွယ်’

သူ၏လက်တစ်ဖက် အဘယ်ကြောင့် ဆုံးရှုံးသွားရသည်
ဆိုခြင်းကို ရှင်းပြလိုက်လေသည်။

.....

ညဉ့်နက်ပြီဖြစ်သည်။

ဘာချန်းသည် အိမ်တံခါးများပိတ်ကာ အိပ်ရာဝင်ခဲ့လေ
သည်။

သို့သော်....

အိပ်ရာထဲရောက်ပြီး အတန်ကြာသည့်တိုင် အိပ်မပျော်နိုင်
တဲ တလူးလူးတလိမ်လိမ် ဖြစ်နေသည်။

ယနေ့အဖို့ သူ့ကွဲတွေ့ခဲ့ရသည့် အဖြစ်အပျက်များက သူ့
အား ခြောက်လန့်နေခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

သူ၏ ခင်မင်ရင်းနှီးသော မိတ်ဆွေ ကောင်းယုံကျင်း၏
အိမ်မှ စူးရှသော အော်ဟစ်သံများ ကြားရသည်ဆိုခြင်း
ကြောင့် သွား၍ကြည့်ခဲ့ရာ တစ်မိသားစုလုံး အသတ်ခံထားရ
သည်ကို တွေ့ခဲ့ရလေသည်။

ဤတွင်....

မိတ်ဆွေဖြစ်သူ ကောင်းယုံကျင်းတို့ မိသားစု၏ အသုဘ
ကိစ္စအဝဝသည် သူ၏ ပခုံးပေါ် ပုံကျခဲ့လေသည်။

ဘာချန်းသည် ကူညီတတ်သူပီပီ ကောင်းယုံကျင်းတို့
မိသားစုအား တာဝန်ယူသင်္ဂြိုဟ်ခဲ့လေသည်။

သင်္ဂြိုဟ်မှုကိစ္စများ ပြီးစီးသွားသောအခါ ခြေကုန်
လက်ပန်းကျကာ မလွှပ်ချင်အောင် ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

အနားယူအိပ်စက်ဖို့ကြိုးစားသော်လည်း ကောင်းယုံကျင်း
တို့ အသတ်ခံထားရသည့်မြင်ကွင်းကို မျက်စိထဲမှ ဖျောက်မရ
ဘဲ မည်သို့မျှ အိပ်စက်မရနိုင်အောင် ဖြစ်ခဲ့ရလေသည်။

၁၂ ❀ တက္ကသိုလ်သိတကောဝ်

ဘဘချန်းသည် အိပ်ရာထဲ တလူးလူး တလိမ့်လိမ့်ဖြစ်
နေစဉ်....

‘ဒေါက် ဒေါက်’

တံခါးခေါက်သံများ ထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြားလိုက်
ရလေသည်။

‘ဟင်.....’

ဘဘချန်း အံ့ဩသွားသည်

‘ညကြီးအချိန်မတော် ဘယ်သူများပါလိမ့်’

ချက်ချင်းပင် ခုတင်ပေါ်မှဆင်းကာ အိမ်ရှေ့သို့ ထွက်ခဲ့
သည်။

မီးအိမ်ထွန်းညှိပြီး အိမ်ရှေ့တံခါးဖွင့်ပေးလိုက်၏။

တံခါးဖွင့်သွားသည်နှင့် လူတစ်ယောက်သည် အိမ်ထဲသို့
လျင်မြန်စွာ ဝင်လာသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

‘ဟေ့.....ဟေ့ မင်းဘယ်သူလဲ၊ ဘာကိစ္စလဲ’

ချက်ချင်း အော်မေးလိုက်မိသည်။

ထိုလူက အဖြေမပေးသေးဘဲ ခြေထောက်တစ်ဘက် လှုပ်
ရှားလိုက်ပါသည်။

‘ဝုန်း.....’

ဖွင့်ထားသောတံခါးမှ ဖြန့်ပိတ်ပြီးသား ဖြစ်သွားလေ
သည်။

ဘဘချန်းသည် တအံ့တကြဲဖြင့် ထိုလူကို ကြည့်နေမိလေ
သည်။

ချစ်တဲ့ရန်သူ (ပ) ❀ ၁၃

မီးအိမ်မှ အလင်းရောင်ကြောင့် အိမ်ထဲ၌ လင်းလင်းချင်း
ချင်း ခိုနေပါသည်။

ညကြီးအချိန်မတော် ရောက်လာသည့် လူစိမ်းညွှတ်သည့်
သည် မလှုပ်မယှက် ရပ်နေသည်။

ငွေရောင် ကိုယ်ကျပ်အင်္ကျီ ဝတ်ဆင်ထားပြီး မျက်နှာဖုံးတူ
တစ်ခု တပ်ဆင်ထားသည်။

မျက်နှာဖုံးတူသည်- ငိုကြွေးနေသော ကလေးတစ်ယောက်
၏ မျက်နှာသွင်ပြင်မျိုး ဖြစ်လေသည်။

ဘဘချန်းသည် ထိုလူ၏အသွင်အပြင်ကြောင့် ဘာမှမပြော
နိုင်ဘဲ ပါးစပ် အဟောင်းသားဖြင့် ဝေးကြည့်နေမိလေသည်။

ထိုလူက....

‘ခင်ဗျားရဲ့ သိတက်နားလည်မှုကို ချီးကျူးပါတယ်’

ပြောရင်း လက်နှစ်ဘက်ဆုပ်ကာ ဦးညွှတ်ဂါရုပြုလေ
သည်။

...သူ၏အသံသည် စူးရှအက်ကဲ့နေသည်။

ယောက်ျားလော၊ မိန်းမလော ခွဲမရနိုင်သည့်အသံမျိုး
ဖြစ်သည်။

မည်သို့ဆိုစေ...

ထိုလူမှာ အသက်နှစ်ဆယ်ပတ်ဝန်းကျင်ခန့်သာရှိရမည်ဟု
ဘဘချန်း ခန့်မှန်းမိလိုက်သည်။

၁၄ ၀- တက္ကသိုလ်သီတအောင်

ထိုလူက...

ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားဟာ ကိုယ်နဲ့မဆိုင်တဲ့ကိစ္စထဲ ဝင်ရှုပ်
သလိုဖြစ်နေတယ်'

ဟု ဆက်ပြောလာလေသည်။

ဘာချန်း သတိဝင်လာသည်။

'မင်း...မင်း ဘယ်သူလဲ၊ ဘာတွေလာပြောနေတာလဲ'

ဟု မေးလိုက်မိလေသည်။

ထိုလူက...

'ကျုပ် ဘယ်သူလဲဆိုတာ အရေးမကြီးဘူး၊ အရေးကြီး
တာက ခင်ဗျား ဘာကြောင့် ကောင်းယုံကျွင်းတို့မိသားစုကို
ကူညီရတာလဲ'

'ဘာ...'

'ဘာကြောင့် ကောင်းယုံကျွင်းတို့ မိသားစုရဲ့ အလောင်း
တွေကို ခင်ဗျားတာဝန်ယူပြီး မြေမြှုပ်သင်္ဂြိုဟ်ပေးခဲ့ရတာလဲ'
ဘာချန်းသည် သူ၏စေတနာထားသောလုပ်ရပ်ကို အပြစ်
တင် ပြောဆိုလာသဖြင့် မကျေမနပ်ဖြစ်လာလေသည်။

ဟေ့...ကောင်းယုံကျွင်းဟာ ငါ့ရဲ့မိတ်ဆွေကွဲ့၊ သူ့ကို
ငါမကူညီလို့ ဘယ်သူက ကူညီမှာလဲ၊ ငါ့မိတ်ဆွေ အဖြစ်ဆိုး
ကြုံတွေ့နေရတာကို ငါက လက်ပိုက်ကြည့်နေရမှာလား'

'ဟား...ဟား...ဟား'

ထိုလူက ဟားတိုက်ရယ်မောလိုက်လေသည်။

ရှင်တဲ့ရန်သူ (၁) ● ၁၅

ဘာချန်း ပို၍ မကျေမနပ် ဖြစ်လာသည်။

'မင်း ဘယ်သူပဲဖြစ်ဖြစ် ခု ချက်ချင်း ငါ့အိမ်ထဲက ထွက်
သွားစမ်း'

ယူ အော်ငေါက်လိုက်လေသည်။

ထိုလူ၏ ရယ်မောသံ ရပ်တန့်သွားသည်။

'စိတ်ချ၊ ကျုပ်ရဲ့ ရန်သူကို ကူညီတဲ့လူကို ဆုံးမပြီးတဖန်
ကျုပ် ထွက်သွားမှာပဲ'

'ဘာကွ...'

'ကောင်းယုံကျွင်းဟာ ကျုပ်ရဲ့ရန်သူ၊ သူ့ကို ကူညီတဲ့လူ
ကလဲ ကျုပ်ရဲ့ရန်သူပဲ၊ ဒါ့ကြောင့် ခင်ဗျားကို ဆုံးမရလိမ့်
မယ်'

ဘာချန်း အံ့ကြိတ်လိုက်သည်။

'မင်းဟာ လူယုတ်မာ တစ်ယောက်ဆိုတာငါသိပြီ၊ ကောင်း
ယုံကျွင်းတို့ မိသားစုကို သတ်ပစ်လိုက်တာ မင်းပဲဖြစ်မယ်၊
မင်းကိုငါက ကြောက်နေရမှာလား'

အော်ပြောရင်း ထိုးကြိတ်ရန် ရှေ့တိုးသွားလိုက်သည်။

ဘယ်သန်ဖြစ်သည့် အားလျော်စွာ ညာဘက်လက်က မီး
အိမ်ကိုကိုင်ရင်း ဘယ်ဘက်လက်ဖြင့် လှမ်းထိုးလိုက်သည်။

ဤတွင်...

ဝင်းလက်သော အလင်းရောင်တစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာ
သည်။

ထိုလူ၏ လက်ထဲ၌ ခားတစ်ကပ် ရောက်ရှိလာလေတော့
သည်။

၁၆ ● တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ထိုလူက ကျင်လည်စွာဖြင့် ခေးကိုလှစ်ခနဲ ဝေ့ယမ်းလိုက်
သည်နှင့်....

အား....

ဘာချန်း စူးစူစွာ အော်ဟစ်လိုက်သည်။

သူ၏ ဘယ်ဘက်လက်သည် ခန္ဓာကိုယ်မှ ခွဲခွာသွားခဲ့လေ
တော့သည်။

...၁...

ဘာချန်းသည် ညာဘက်လက်ဖြင့် ရေနွေးကြမ်း တစ်ခွက်
ငဲ့သောက်လိုက်ပြီးမှ....

အဖြစ်အပျက်ကတော့ ဒါပါပဲကွယ်'

ဟု ပြောလေသည်။

ကောင်းလီ သက်မြင်း ချလိုက်လေသည်။

ဘာချန်းသည် လူယုတ်မာနှင့် ရင်ဆိုင်ခဲ့ရကြောင်း ဆင်
ခြင်မိလိုက်သည်။

ချစ်တဲ့ရန်သူ (ပ) ● ၁၇

ထိုလူသတ်သမားသည် သူ၏ မိသားစုအား ကူညီခဲ့သော
ဘာချန်းကိုပင် အငြိုးထားကာ ဒုက္ခပေးခဲ့သည်။

ဤသို့ဆိုလျှင်....

သူ၏ မိသားစုအပေါ် အမုန်းကြီးမုန်းနေသူ တစ်ယောက်
ဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားနေပါသည်။

အဘယ်ကြောင့် မုန်းတီး နေရပါသနည်း။

အဘယ်ကြောင့် အငြိုးထား နေရပါသနည်း။

ကောင်းလီ မသိပါ။

စဉ်းလဲ မစဉ်းတတ်ပါ။

သူ၏ မိသားစုတွင် ရန်သူတစ်ယောက် ရှိနေမည်ဟု ဘယ်
တုန်းကမှ မထင်ခဲ့ပါ။

ယခုတော့....

သူ၏ ဖခင်နှင့် ပတ်သက်ပြီး သူမသိသေးသော လျှို့ဝှက်
ချက်များ ရှိနေသေးကြောင်း ဆင်ခြင်မိလာလေသည်။

ကောင်းလီ တွေးတောနေစဉ် ဘာချန်း၏အသံ ထွက်
ပေါ်လာလေသည်။

‘ကောင်းလီ၊ မင်းတို့ မိသားစုရဲ့ အသုဘကိစ္စမှာ ဒီမြို့ကလူ
တွေ တက်တက်ကြွကြွ ပါဝင်ကူညီ ခဲ့ကြပေမယ့် သိုင်းလော
ကက မင်းအဖေရဲ့ မိတ်ဆွေတွေ တစ်ယောက်မှ ထောက်မလာ
ကြတာ အတော်လေး ထူးခြားနေတယ်ကွယ်၊ ခုလိုဖြစ်ရတာ
မင်းအဖေ သိုင်းလောကမှာ ကျင်လည်ကျက်စားခဲ့တုန်းက
ဖြိုပျက်ခဲ့ဖူးတဲ့ ရန်ငြိုးရန်စတစ်ခု ကြောင့်ပဲလို့ တောင်
ကျုပ်ထင်မိတယ်’

၁၀ ● တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ထိုစကားကြားလျှင် ကောင်းလိ လုပ်လုပ်ရှားရှား ဖြစ်လာလေသည်။

ဘာချန်းက...

‘အထူးသဖြင့် မင်းအဖေနှင့် ညီရင်းအစ်ကိုလို ရင်းနှီးတဲ့ရွှေမားမုရုံစန်းဟာ လုံးဝ ပေါ်မလာဘဲ ပျောက်ချက်သား ကောင်း နေတာ အတော်လေး ထူးဆန်းတယ်။ - ခုကိစ္စမှာ သူ့လဲ တစ်နည်းတဖုံ ပတ်သက်နေမယ်လို့ ထင်တယ်။ မင်းသွားပြီး စုံစမ်းကြည့်ပါလား’

ဟု ဆက်ပြောလေသည်။

ကောင်းလိသည် လူသတ်တရားခံအား စုံစမ်းဖော်ထုတ်မည်ဖြစ်ကြောင်း ဘာချန်း နားလည်သဘောပေါက် ထားလေသည်။

လူသတ်သမားသည် ကြောက်စရာ ကောင်းသူဖြစ်သည် မှန်သော်လည်း ဖော်ထုတ်ဆုံးမရမည်သာ ဖြစ်သည်။

ကောင်းလိသည် ခေါင်းငုံ့ခံနေမည့်သူ မဟုတ်။ ရန်သူကို မဖြစ်မနေ ရင်ဆိုင်ရမည်ဖြစ်ကြောင်း ဆင်ခြင်မိရာ တားမြစ်နေ၍ အကျိုးထူးမည် မဟုတ်သဖြင့် သဲလွန်စ ဖော်ပေးလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

ကောင်းလိ တက်တက်ကြွကြွ ဖြစ်လာလေသည်။

ကျွန်တော်ကို ခုလို ပြောပြပေးတဲ့အတွက် ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ဘာ၊ လူသတ်သမားကို မဖြစ်မနေ ဖော်ထုတ်ဆုံးမယ်လို့လဲ ကျွန်တော် ကတိပေးပါတယ်။ ကျွန်တော်

ချစ်တဲ့ရန်သူ (ပ) ● ၁၉

မိသားစုကို ကူညီခဲ့တဲ့ ဘာကျေးဇူးကို ဘယ်တော့မှ မမေ့ပါဘူးခင်ဗျာ’

ပြောရင်း ဦးညွှတ်အရှိအသေ ပြုလိုက်လေသည်။

ဘာချန်းက...

‘မင်း ကံကောင်းပါစေလို ကျုပ် ဆုတောင်းပေးလိုက်ပါတယ်ကွာ’

သူတို့နှစ်ယောက် တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ကြည့်လိုက်မိကြသည်။

ထို့နောက်...

...

မခရရာတဲ့ခရီး

နေမုန်းတည့်ချိန်....
 ဝူးလိမ်မြို့သို့ သွားရာလမ်းပေါ်တွင် ခရီးသည်များ နား
 ခိုစရာ ကြားစခန်းလေးတစ်ခု ရှိလေသည်။
 ထိုကြားစခန်းတွင်....
 စားသောက်ဆိုင်၊ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်နှင့် တည်းခိုခန်းများ
 အစီအစဉ် ရှိနေလေသည်။
 ကောင်းလိမ့် ဝူးလိမ်မြို့သို့ ဦးတည် ခရီးနှင်လာရင်း
 ကြားစခန်းလေးသို့ ရောက်ရှိလာလေသည်။
 ဗိုက်ထဲ ဆာလောင်နေပြီမို့ ခေတ္တအနားယူ စားသောက်
 ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

စားသောက်ဆိုင်တစ်ဆိုင်ထဲသို့ဝင်ကာ စားသောက်ဖွယ်
 ခုများ မှာကြားစားသောက်လိုက်သည်။
 နံနက်စာစားချိန် လွန်နေပြီဖြစ်ရာ ဆိုင်ထဲ လူရှင်းနေပါ
 သည်။
 စားသောက်သူ လေးငါးခြောက်ယောက်မျှသာ ရှိနေ
 သည်။
 ထိုအထဲတွင် အနက်ရောင်ဝတ်ဆင်ထားသော မိန်းကလေး
 တစ်ယောက်လည်း ပါဝင်နေသေးသည်။
 ထိုမိန်းကလေးသည် အသက် ဆယ်ခုနစ်နှစ်၊ ဆယ်ရှစ်နှစ်
 ခန့်သာ ရှိသေး၏။
 လှပချောမောသလောက်မာနကြီးမည့်အသွင်ရှိလေသည်။
 ကောင်းလိမ့် ကိုယ့်အပူနှင့်ကိုယ်မို့ ထိုမိန်းကလေးကို
 အမူမဲ့အမှတ်မဲ့ဖြစ်ခဲ့သည်။
 သို့သော်....
 'ဟဲ ဟဲ....ညီမလေးတစ်ယောက်တည်းလား'
 'အဖော် ရအောင် အစ်ကိုတို့နဲ့ လာပြီး စားသောက်ပါ
 လား'
 ရယ်မောသံ၊ စကားပြောသံများ ကျယ်လောင်စွာ ထွက်
 ပေါ်လာမှ သတိဝင်လာပြီး အကဲခတ်ကြည့်လိုက်မိလေ၏။
 ခရီးသွားလူရွယ်သုံးယောက်သည် အနည်းငယ် သောက်
 စားထားကြပြီး မိန်းကလေးအား ရိသံ့သံ့ လုပ်နေကြသည်
 ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။
 ကောင်းလိမ့် သက်ပြင်းချလိုက်မိသည်။

‘အင်း... မိန်းကလေးတစ်ယောက်တည်း ခရီးသွားရတာ မလွယ်လှပါလား’

ဟု တွေးရင်း ကရုဏာသက်မိလေသည်။

မိန်းကလေးမှာလည်း လူရွယ်သုံးယောက် ခိုသံ့လဲ့လုပ် နေကြသဖြင့် ခံပြင်းနေလေသည်။

ရှင်တို့ အေးအေးဆေးဆေး နေကြရင် ကောင်းမယ်၊ ကျွန်မကို မနှောင့်ယှက်ပါနဲ့’

ဟု နှုတ်လှန်ထိုးနေ၏။

မိန်းကလေး စိတ်ဆိုးနေပုံကိုကြည့်ရင်း လူရွယ်သုံးယောက် သဘောကျစွာ ရယ်မောလိုက်ကြသည်။

ပိရှ်လည်း အတင့်ရဲလာကြလေသည်။

တစ်ယောက်က....

‘အစ်ကိုတို့က စေတနာနဲ့ပြောတာပါ၊ ငါ့ညီမတစ်ယောက်တည်း မဟုတ်လား၊ အဖော်မရှိတော့ ပျင်းနေမှာပေါ့’

ဟု ပြောသလို အခြားတစ်ယောက်က....

‘ဟုတ်တယ်၊ အစ်ကိုတို့နဲ့လာပြီး အဖော်လုပ်ပါလား၊ ညီမအတွက် အကုန်အကျခံပါမယ်ကွယ်’

ဟု ပြောလေသည်။

မိန်းကလေးမှာ စော်ကားမော်ကားပြောနေခြင်းကြောင့် သည်းမခံနိုင်တော့ဟန်ဖြင့်....

‘ရှင်တို့ စော်ကားလှချည့်လား’

ဟု အော်ပြောရင်း သူမ စားသောက်နေသည့် ပန်းကန်ခွက်ယောက်များဖြင့် ပစ်ပေါက်လိုက်လေသည်။

‘ဝုန်း....’

‘ခွမ်း....’

လူရွယ်သုံးယောက်မှာ မိန်းကလေး ထိုသို့ပြုလုပ်လိမ့်မည် ဟု မထင်ခဲ့ကြပါ။

ထို့ကြောင့် ..

မိန်းကလေး ပစ်ပေါက်လိုက်သောအခါ ပန်းကန် ခွက်ယောက်များ ထိမှန်သွားသလို သူတို့၏အဝတ်အစားများတွင် ထမင်းဟင်းများ ပေကျီသွားလေတော့သည်။

‘ဟင်....’

‘ဟာ ...’

‘တောက်....ရိုင်းစိုင်းလိုက်တာ’

ထိုင်ရာမှ ဝုန်းခနဲထကာ ဒေါသတကြီး အော်ငေါက်လိုက်ကြလေသည်။

သူတို့ စော်ကားမော်ကားပြောစဉ်က မည်သို့မျှ သဘောမထားကြသော်လည်း သူတို့အလှည့်ကျသောအခါ မခံမရပ်နိုင်အောင် ဖြစ်သွားကြတော့သည်။

ချက်ချင်းပင်....

‘ခွေးမ’

‘ဆိုးမလိုက်စမ်းကွာ’

‘သေဖို့သာပြင်ထား’

တစ်ယောက်တစ်ပေါက် အော်ပြောရင်း မိန်းကလေးကို ရန်ပြုဖို့ ကြိုးစားကြလေသည်။

ဆိုင်လုလင်များသည် အခြေအနေမလှသည်ကို မြင်လျှင်
ဝေးဝေးသို့ ရှောင်သွားကြ၏။

အခြားသော စားသောက်နေသူများကလည်း ကိုယ်နှင့်
မဆိုင်သလို ရှိနေကြ၏။

အကြည်းတန်သောမြင်ကွင်းကို ကောင်းလိ လက်ပိုက်ကြည်
မနေနိုင်တော့ပါ။

‘ရပ်လိုက်’

ထိုင်ရာမှထကာ ဟန့်တားလိုက်သည်။

မိန်းကလေးအား အမဲဖျက်ဖို့ တာစူနေသည့် လူရွယ်
သုံးယောက်သည် ကောင်းလိ၏ ဟန့်တားသံကြောင့် တုန်ခန်
ဖြစ်သွားကြသည်။

ကောင်းလိကို လှည့်ကြည့်လာကြသည်။

တစ်ယောက်က...

‘မင်းက ဘာသဘောလဲ’

ဟု ငေါက်လိုက်သလို အခြားတစ်ယောက်က...

‘ကိုယ်နဲ့မဆိုင်ဘဲ ငင်မရှုပ်နဲ့၊ သေသွားမယ်’

ဟု ခြိမ်းခြောက်လိုက်သည်။

ကောင်းလိက တည်ကြည်သောမျက်နှာထားဖြင့်...

‘မိတ်ဆွေတို့ အေးအေးဆေးဆေးနေကြတာ ကောင်းပါ
လိမ့်မယ်၊ ခရီးသည်ချင်းအတူကူ မိတ်ဆွေတို့ကစပြီး နှောင့်
ယှက်ခဲ့ကြတာ အားလုံးမြင်ပါတယ်’

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ဤတူင်....

လူရွယ် သုံးယောက်၏ ဒေါသမြားဦးသည် ကောင်းလိ
ဘက်သို့ လှည့်လာလေတော့သည်။

‘ဪ...မင်းက ကိုယ်နဲ့မဆိုင်ဘဲ သူရဲကောင်းကြီး ဝင်
လုပ်တာကိုး’

‘သေချင်နေပြီတင်တယ်’

‘ဒီကောင့်ကို ဆုံးမလိုက်တာပေါ့’

ဟု ကြုံးဝါးရင်း ကောင်းလိထံသို့ ပြေးဝင်လာကြလေ
သည်။

ကောင်းလိအနေဖြင့် တိုက်ပွဲကို ရှောင်လွှဲ၍မရတော့ပါ။

ရမ်းကားသော လူရွယ်သုံးယောက်ကိုလည်း ဆုံးမလိုစိတ်
ဖြစ်ပေါ်နေလေရာ...

ကျွင်က မတရားတာကို ဘယ်တော့မှ လက်မခံဘူးဆိုတာ
မင်းတို့ သိရမှာပေါ့

ဟု ပြောရင်း ပြန်လည်တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

သူက ခြေလက်များအသုံးပြုကာတိုက်ခိုက်လိုက်သည်နှင့်...
‘ဝုန်း...’

‘ဟား...’
‘အမယ်လေး’

စူးရှကျယ်လောင်သော အသံများ ထွက်ပေါ် လာလေ
သည်။

လူရွယ်သုံးယောက်မှာ ချက်ချင်းပင် ဖရိုဖရဲ ဖြစ်ကာ
အဝေးသို့ လွင့်စဉ်သွားတော့သည်။

၂၆ * တက္ကသိုလ်သီတအောင်

ကောင်းလိက ထပ်မံတိုက်ခိုက်ခြင်းမပြုဘဲ....
 'မင်းတို့ အေးအေးဆေးဆေး ထွက်သွားကြရင် ကောင်းလိမ့်မယ်'
 ဟု ပြောလိုက်သည်။
 လူရွယ်သုံးယောက်သည် ကြမ်းပြင်ပေါ်မှ လူးလိမ့် ထလိုက်ကြလေသည်။
 သူတို့သည် ကောင်းလိအားမကျေမနပ်ကြ သို့လိုက်ကြပြီး....
 'မင်း သတိထားနေပေတော့'
 ဟု ကြုံးဝါးကာ ဆိုင်ထဲမှ ပြေးထွက်သွားကြလေသည်။
 တစ်ခဏအတွင်းမှာပင်....
 ဆိုင်အပြင်ဘက်ရောက်သွားကာ မြင်ကွင်းမှ ကွယ်ပျောက်သွားကြလေသည်။
 စားသောက်ဆိုင်အတွင်း၌ ပြန်လည်၍ အေးအေး ချမ်းချမ်း ဖြစ်သွားလေတော့သည်။

....၀....

ချစ်တဲ့ရန်သူ (ပ) * ၂၇

ရမ်းကားသော လူရွယ်သုံးယောက် ထွက်ပြေးသွားကြပြီ ဖြစ်လေသည်။
 ကောင်းလိက အနက်ရောင် မိန်းကလေးကို လှမ်းကြည့်လိုက်၏။
 မိန်းကလေးသည် အံ့ကြိတ်ထားပြီး မကျေနပ်သော အမူအရာရှိနေသည်ကို တွေ့ရလေသည်။
 ကောင်းလိက သူမအား ပြုံးပြလိုက်ပြီး....
 'ညီမ...ဘာမှ စိုးရိမ်စရာမရှိတော့ပါဘူး၊ သူတို့ ထွက်ပြေးသွားကြပါပြီ'
 ဟု ပြောလိုက်သည်။
 မိန်းကလေးက....
 'ရှင်ပါးစပ် ပိတ်ထားလိုက်စမ်းပါ'
 ဟု အော်ငေါက်လာလေသည်။
 ကောင်းလိ မျက်လုံးပြူးသွား၏။
 သူကလည်း ကူညီရသေးသည်၊ ကျေးဇူးမတင်သည့် အပြစ်သူကို အော်ငေါက်နေသည် မဟုတ်ပါလား။
 ထို့ကြောင့်....
 ပါးစပ်အဟောင်းသားဖြင့် မိန်းကလေးကို နားမလည်နိုင်စွာ ငေးကြည့်နေမိတော့သည်။
 မိန်းကလေးက နှာခေါင်းရှုံ့ရင်း....
 'ရှင်ကိုယ်ရှင် သူရဲကောင်းကြီးတစ်ယောက်လို့ ထပ်မနေစမ်းပါနဲ့၊ ရှင်ဝင်ခွင့်လို့ သူတို့ကို ကျွန်မ မသုံးမလိုက်ရတာ၊

၂၀ • တက္ကသိုလ်သိတအောင်

နို့မဟုတ်ရင်တော့လား ကျွန်မအကြောင်း ကောင်းကောင်း
 ကြီး သိသွားစေရမယ်’
 ဟု ကြုံးဝါးလိုက်၏။
 ထို့နောက်...
 ခြေသံပြင်းပြင်းနင်းကာ ဆိုင်ထဲမှထွက်သွား၏။
 သူမလည်း တစ်ခဏအတွင်းပင် မြင်ကွင်းမှ ကွယ်ပျောက်
 သွားသောတော့သည်။

....၀....

လူရမ်းကားများသော်လည်းကောင်း၊ မိန်းကလေးသည်
 လည်းကောင်း ထွက်ခွာကြပြီ ဖြစ်လေသည်။
 ကောင်းလိမ္မာ ဆိုင်ထဲ၌ ငူငူကြီး ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။
 ဆိုင်လူလင်တစ်ယောက်က သူ၏အနီးသို့ ရောက်ရှိလာပြီး...
 ‘အစ်ကိုလေး၊ ဒီနေရာက မြန်မြန်ထွက်သွားရင် ကောင်း
 ပါလိမ့်မယ်’
 ဟု ပြောလာလေသည်။

ကောင်းလိ မျက်မှောင်ကုတ်သွားသည်။
 ‘ဘာဖြစ်လို့လဲက’
 ဟု ခပ်တည်တည် ပြန်မေးလိုက်သည်။
 ဆိုင်လူလင်က...
 ‘အစ်ကိုလေး၊ စောစောကလူသုံးယောက်ဟာ အတော်ကို
 ဆိုးတဲ့လူတွေဗျ၊ အစ်ကိုလေး၊ ကြောင့်သူတို့ထွက်ပြေးသွားကြ
 ပေမယ့် တော်ကြာ အဖော်တွေခေါ်လာပြီး အစ်ကိုလေးကို
 ရန်ရှာကြမှာ’
 ကောင်းလိ ပြုံးလိုက်သည်။
 ‘သူတို့ကို ငါမကြောက်ပါဘူးကွာ’
 ဆိုင်လူလင် ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။
 ‘မဟုတ်သေးဘူး အစ်ကိုလေး၊ သူတို့ဟာ...’
 သူ၏စကားမဆုံးမီ...
 ‘ဟေ့...သူရဲကောင်းကြီး၊ ဆိုင်အပြင်ထွက်ခဲ့စမ်း’
 ‘မင်း ထွက်လာမလား၊ ငါတို့ ဝင်လာခဲ့ရမလား’
 ‘ငှက်ဆိုးသုံးဖော်ကို နှောင့်ယှက်တာ သေချင်လို့ပဲကွ’
 ‘မြန်မြန်ထွက်ခဲ့စမ်း’
 အပြင်ဘက်မှ ဆူဆူညံညံအသံများ ထွက်ပေါ်လာသည်ကို
 ကြားလိုက်ရလေသည်။
 ဆိုင်လူလင် မျက်စိမျက်နှာ ပျက်သွားသည်။
 ‘ကျွန်တော်ပြောသားမ၊ ခုတော့ သူတို့ပြန်လာကြပြီ၊ ခုက
 ပါပဲ’
 ဟု ညည်းတွားကာ အပြေးတစ်ပိုင်း ကင်းသွားလေ၏။

၃၀ ❀ တက္ကသိုလ်သီတအောင်

ကောင်းလိ မျက်မှောင်ကုက်သွားသည်။
မမျှော်လင့်သော အခြေအနေတစ်ရပ်ကို ရင်ဆိုင်လိုက်ရပြီ
ဖြစ်လေသည်။

အမည်မသိသော မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို သူက ကူညီ
မိခဲ့သည်။

ထို့ကြောင့်...
မည်သူမည်ဝါမှန်းမသိသော မိန်းကလေး တစ်ယောက်
အတွက် အန္တရာယ်နှင့် ရင်ဆိုင်ရတော့မည် ဖြစ်လေသည်။

....ဝိ....

ကောင်းလိ သက်ပြင်းချလိုက်မိသည်။
ဆိုင်ထဲတွင် ဆက်နေလျှင် ဆိုင်ရှင်နှင့် ဆိုင်အလုပ်သမား
များအတွက် နှောင့်အယှက်ဖြစ်မည်ကို စိုးရိမ်ရပေသည်။
ကောင်းလိသည် ထိုင်ရာမှထကာ ဆိုင်အပြင်ဘက်ထွက်လာ
ခဲ့လေသည်။

ချစ်တဲ့ရန်သူ (၁) ❀ ၃၁

ဆိုင်အပြင်ဘက်ရောက်လျှင် သူ့အား စောင့်ကြိုနေသည့်
လူတစ်စုနှင့် ရင်ဆိုင်လိုက်ရသည်။

ထိုလူတစ်စုမှာ ခက်တန်ကြမ်းတမ်းသည့် ရုပ်သွင်ရှိကြပြီး
လက်နက်ကိုယ်စီ ဆောင်ထားကြလေသည်။

ကောင်းလိသည် ထိုလူများကို တစ်ချက်မော့ကြည့်ပြီး....
‘မိတ်ဆွေတို့က ကျုပ်ကို စိန်ခေါ်နေတာများလားဗျာ’
ဟု မေးလိုက်သည်။

အမှန်တော့...
သူ၏စကားသည် တိုက်ပွဲကို စိန်ခေါ်လိုက်သည့်စကား
ဖြစ်နေပါသည်။

သူ့အတွက် ရွေးချယ်စရာလမ်းလည်း မရှိတော့ပြီ....

ခန္ဓာကိုယ်ထွားကျိုင်းသန်မာပြီး ကျားသစ်ရေအင်္ကျီ ဝတ်
ဆင်ထားသူတစ်ယောက်က ရှေ့သို့ လှမ်းထွက်လာသည်။

ထိုလူသည် ကောင်းလိကို မျက်နှာထားတင်းတင်းဖြင့်
စိုက်ကြည့်လိုက်ပြီး....

‘ငှက်ဆိုးသုံးဖော်ကို စော်ကားလိုက်တာ မင်း ဟုတ်လား’
ဟု မေးလာလေသည်။

ကောင်းလိက....

‘ကျုပ်က စော်ကားတာလား၊ သူတို့က သူများကို
စော်ကားခဲ့တာလားဆိုတာ အခုဆုံး မေးကြည့်ပါဦး’
ဟု ပြန်ပြောလိုက်သည်။

ထိုလူက....

‘ဒါတွေ ငါနားမလည်ဘူး၊ ငှက်ဆိုးသုံးဖော်ဟာ ငါ့ရဲ့ မိတ်ဆွေပဲ၊ ငါ့မိတ်ဆွေကို စော်ကားတဲ့လူဟာ ငါ့ရဲ့ရန်သူပဲ’ ပြောရင်း ရှေ့တိုးလာလေသည်။

ထိုလူ၏ မျှတမှုမရှိသောစကားကြောင့် ကောင်းလိ ဒေါသ ထွက်သွားလေသည်။

ပြေပြေလည်လည် ပြောဆိုဆက်ဆံ၍ရမည်မဟုတ်ကြောင်း လည်း သဘောပေါက်လိုက်သည်။

ထို့ကြောင့်....

‘ကောင်းပြီ၊ ခင်ဗျားရဲ့ မိတ်ဆွေတွေကို ကျုပ်က ဆုံးမ လိုက်တယ်၊ အဲဒါ ဘာဖြစ်သလဲ’

ဘုဆတ်ဆတ် ပြောလိုက်မိလေသည်။

ဤတွင်....

ကျားသစ်ရေဝတ်ဆင်ထားသူမှာ ဒေါသခြောင်းခြောင်း ထွက်သွားလေတော့သည်။

‘ဟောက်....’

ကျယ်လောင်စွာ ထက်တစ်ချက်ခေါက်လိုက်ပြီး....

‘သေဖို့သာပြင်ထား’

ကျားလက်သည်းသဏ္ဌာန်ရှိသော လက်နက်နှစ်ခုကို ထုတ် ယူကာ ကောင်းလိထံ တစ်ဟုန်ထိုး ပြေးခပ်တိုက်ခိုက်လိုက်လေ သည်။

‘ဟူး....ဟူး’

လေတိုးသံများ ကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ်လာလေ သည်။

ထိုလူငယ်တိုက်ခိုက်မှုမှာ ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းအောင် ထက်မြက်နေလေသည်။

ကျားလက်သည်းသဏ္ဌာန်လက်နက်နှစ်ခုသည် ကောင်းလိ ၏ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးအား ခိပ်ခနဲ ခိပ်ခနဲ လွှမ်းခြုံသွား သည်။

တစ်ချက်ထိုလျှင် သက်သာမည်မဟုတ်ချေ။

သို့သော်....

ကောင်းလိသည် ပွတ်ကာသီကာ ရှောင်တိမ်းနိုင်ခဲ့လေ သည်။

သူ၏ခန္ဓာကိုယ်သည် လေယူရာ ယိမ်းနှံ့နေသည့် ပဲပြား ပင်ပမာ ပေါ့ပါးသွက်လက်စွာ ယိမ်းနှံ့လှုပ်ရှားနေသည်။

သူက ရှောင်တိမ်းနေရုံသက်သက်တော့မဟုတ်ပါ။

သိုင်းကွက်လေးငါးကွက်မျှ ရှောင်တိမ်းပြီးသည်နှင့်....

‘ဟား....’

ငြာသံတစ်ချက်ပေးကာ ပြန်လည် တိုက်ခိုက် လိုက်လေ သည်။

ကောင်းလိ၏တိုက်ကွက်ထွက်ပေါ်လာလျှင်....

‘ဝုန်း....’

၃၄ ● တက္ကသိုလ်သီတအောင်

ကျယ်လောင်သောအသံနှင့်အတူ....

‘အား....’

ကျားသစ်ရေဝတ်ဆင်ထားသူသည် မသဲမကဲ့ ညည်းညူ
ရင်း အဝေးသို့ လွင့်စင်သွားလေတော့သည်။

‘ဟင်....’

‘ဟာ....’

တိုလူနှင့်အတူ လိုက်ပါလာကြသူများ အထိတ်တလန့် ရေ
ရွတ်လိုက်ကြလေသည်။

အချို့က ကပျာကယာ နောက်ဆုတ်လိုက်ကြသည်။

ကောင်းလိမ့်လက်ချက်ကြောင့် ထိုလူ ယခုလို ခံလိုက်ရ
မည်ဟု မည်သူမျှ ယုံကြည်ပုံမရကြချေ။

ကောင်းလိမ့် ဆက်၍ တိုက်ခိုက်ခြင်းမပြုဘဲ လက်နှစ်ဘက်
နောက်ပစ်ကာ အေးအေးဆေးဆေး ရပ်နေလိုက်သည်။

ကျားသစ်ရေဝတ်ဆင်ထားသူတို့ လူစုအား တစ်ချက်
ကြည့်ရင်း....

‘ခင်ဗျားတို့ အေး အေး ဆေး ဆေး ပြန်သွားကြတာ
အကောင်းဆုံးဖြစ်လိမ့်မယ်’

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ထိုလူစုသည် တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ကြည့်လိုက်ကြ
သည်။

ချစ်တဲ့ရန်သူ (၁) ● ၃၅

ထို့နောက်....

ဘာမျှမပြောဘဲ ပြေးလွှား ထွက်သွားကြလေတော့သည်။

နေဝန်းနီမှာ အနောက်ဘက်သို့ တိမ်းစောင်းသွားပြီး ဖြစ်
လေသည်။

လမ်းသွားလမ်းလာများထံ စုံစမ်းကြည့်ရာ....
ရွှေစားမုရုံစန်းသည် မြို့တောင်ဘက်၌ နေထိုင်ကြောင်း
သိရလေသည်။

ထို့ကြောင့်....
မြို့တောင်ဘက်သို့ ထွက်လာခဲ့ပြီး မကြာခင်မှာပင် ရွှေစား
မုရုံစန်း၏အိမ်ရှေ့သို့ ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက် ရောက်ရှိသွားလေ
သည်။

ကောင်းလိမ့် အိမ်တံခါးခေါက်လိုက်သည်။
‘ဒေါက်ဒေါက်....ဒေါက်ဒေါက်’

၃၆ ● တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

တံခါးခေါက်သံထွက်ပေါ်လာပြီး မရှေးမနှောင်းမှာပင်
ဆိပ်တံခါးပွင့်သွားပြီး အဘိုးအိုတစ်ယောက် ထွက်လာသည်
ကို တွေ့ရလေသည်။

ထိုအဘိုးအိုက....

‘ဘာကိစ္စများ ရှိလို့လဲကွယ်’

ဟု ပျူပျူငှာငှာ မေးလာလေသည်။

ကောင်းလိက....

‘ကျွန်တော် နာမည် ကောင်းလိပါ၊ ဒီအိမ်ပိုင်ရှင် ရွှေစား
မုရ်စန်းကို တွေ့ချင်လို့ပါ’

ဟု ပြောလိုက်သည်။

အဘိုးအိုက....

‘သခင်ကြီးရုံးစန်း မရှိပါဘူး၊ ခရီးထွက်သွားပါတယ်’

‘ဘယ်တုန်းက ထွက်သွားတာလဲ’

‘တစ်လလောက် ရှိပါပြီကွယ်’

‘ဪ...’

ကောင်းလိ ငိုသွားလေသည်။

ရွှေစားမုရ်စန်း ခရီးထွက်သွားသည်မှာ တစ်လခန့်ရှိပြီဟု
သိရသည်။

ချစ်တဲ့ချစ်သူ (၁) ● ၃၇

ထိုသို့ ခရီးထွက်နေခြင်းကြောင့်သာ ျှင် သူ့ဖခင်၏
သုတေသနအဖွဲ့မှ ထွက်ခွာခြင်းဖြစ်မည်ဟု ဆင်ခြင်မိလိုက်
သည်။

အနည်းငယ် စဉ်းစားလိုက်ပြီးမှ....

‘ဘယ်တော့လောက် ပြန်ရောက်မလဲခင်ဗျာ’

ဟု မေးလိုက်သည်။

အဘိုးအိုက....

‘မပြောတတ်ဘူးကွယ်၊ သခင်ကြီး ခရီးထွက်သွားတဲ့အခါ
တစ်ခါတလေ သုံးလေးလယောက် ကြာတတ်တယ်၊ တစ်ခါ
တလေ သုံးလေးချက်နဲ့ ပြန်လာတတ်တယ်၊ အမှန်မရှိဘူးကွယ်’
ကောင်းလိ သက်ပြင်းချလိုက်မိသည်။

ရွှေစားမုရ်စန်းအား တွေ့ဖို့မလွယ်တော့မှန်း သဘော
ပေါက်လိုက်မိသည်။

ထို့ကြောင့်....

‘ဒါဖြင့် ကျွန်တော် ကိုခွင့်ပြုပါဦး’

ဟု ခွင့်တောင်းကာ ထွက်သွားရန် ဟန်ပြင်လိုက်လေသည်။

အဘိုးအိုက....

‘မောင်ရင်လေးက ဘယ်သူလဲကွယ်၊ သခင်ကြီးပြန်ရောက်
လာရင် ဘယ်လိုပြောပြလိုက်ရမလဲ’
ဟု မေးလာသည်။

၃၀ ● တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ကောင်းလိက်....

‘ကောင်းယုံကျွန်းရဲသား ကောင်းလိ...ရောက်လာတယ်လို့
သာ ပြောပြလိုက်ပါခင်ဗျာ’

‘ကောင်းယုံကျွန်းရဲသား ဟုတ်လား’

‘ဟုတ်ပါတယ်’

အဘိုးအိုသည် အံ့အားသင့်သွားဟန် ရှိလေသည်။

ကောင်းလိကား ခြေဆုံးခေါင်းဆုံး အကဲခတ်ကြည့်လိုက်
ပြီး....

‘သခင်ကြီးက ကောင်းယုံကျွန်းဆိုတဲ့ လူအကြောင်းကို
မကြာခဏပြောဖူးပါတယ်၊ သူ့ရဲ့ အရင်းနှီးဆုံးမိတ်ဆွေဆိုပါ
မောင်ရင်လေးဟာ ကောင်းယုံကျွန်းရဲသားဆိုတော့ ကျုပ်တို့
ညွှတ်မကျေမကျေမှာပေါ့၊ ကဲ...ကဲ...အထဲဝင်ပါဦး’

ဟု ခြေဆုံးမိတ်ဆွေလေသည်။

ကောင်းလိ တွေဝေသွားသည်။

ရွှေဓားမုရုံစန်းမရှိဘဲ အိမ်ထဲ ဝင်ရကောင်းနိုး မဝင်
ကောင်းနိုး ဝေခွဲမရဖြစ်သွားလေသည်။

အဘိုးအိုက....

‘ကဲ...အထဲဝင်ပါဦး၊ ကျုပ် ညွှတ်မပြုပါရစေ’

ဟု ထပ်မံမိတ်ဆွေလေသည်။

ကောင်းလိ အားတုန့်အားနာ ဖြစ်သွားလေသည်။

‘ကောင်းပါပြီခင်ဗျာ’

ချစ်တဲ့ရန်သူ (၁) ● ၃၉

ပြောရင်း အိမ်ထဲလှမ်း ဝင်လိုက်သည်။

အကယ်၍....

သူက အဘိုးအို၏မိတ်ကြားမှုကို လက်မခံဘဲ ထွက်သွား
မည်ဆိုပါလျှင် ရက်စက်သော လူသတ်သမားနှင့် တွေ့ရတော့
မည် မဟုတ်ချေ။

...၀...

ဟု ပြောလေသည်။

ကောင်းလိလည်း အခြေအနေ စုံစမ်းရန်တွေးကာ လက်ခံလိုက်လေသည်။

အဘိုးအိုသည် ကောင်းလိကို ညှော်ခံကျွေးမွေးရင်း....

‘မောင်ရင်လေးဟာ သခင်ကြီးဆီကို ဘယ်လိုအကြောင်းကိစ္စကြောင့် လာခဲ့သလဲဆိုတာ ပြောပြနိုင်မလား’

ဟု မေးလေသည်။

ကောင်းလိက....

‘အရေးကြီးတဲ့ ကိစ္စတစ်ခုကြောင့်ပါ။ သူနဲ့တွေ့မှ ပြောလို့ဖြစ်ပါမယ်’

‘ဪ.....ဪ’

အဘိုးအိုသည် ဦးခေါင်းတဆတ်ဆတ် ညှိတ်လိုက်လေသည်။

‘အင်း.....မောင်ရင်လေး မပြောနိုင်ရင်လဲ ကိစ္စမရှိပါဘူး။ ဒါပေမယ့် မောင်ရင်လေးရဲ့ ဖခင် ကောင်းယုံကျွမ်း အသတ်ခံလိုက်ရတဲ့ ကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ပြီး လာခဲ့တာပဲဖြစ်မယ်လို့ ကျုပ်ထင်တယ်’

‘ဟင်.....’

ကောင်းလိ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွားလေသည်။

အဘိုးအိုသည် သူ၏ လာရင်းကိစ္စကို သိနေသည့် မဟုတ်ပါလား။

ရွှေစားမုရုံစန်း

မိုးချုပ်သွားပြီ ဖြစ်သည်။

အဘိုးအိုသည် မီးအိမ် ထွန်းညှိလိုက်သဖြင့် အိမ်ထဲ၌ လင်းလင်းချင်းချင်း ဖြစ်လာသည်။

ကောင်းလိအတွက် နေရာထိုင်ခင်းပေးပြီး စားသောက်ဖွယ်ရာများ ပြင်ဆင်ပေးလေသည်။

ကောင်းလိက အားနာသဖြင့် ငြင်းပယ်သော်လည်း မရချေ။

အဘိုးအိုက....

‘မောင်ရင်လေး..... ခရီးဝေးက လာခဲ့တယ်မဟုတ်လား၊ ဒီမှာပဲ တစ်ညတည်းပေါ့’

အဘိုးအိုကို မျက်လုံးပြူး၍ ကြည့်လိုက်မိလေသည်။

အဘိုးအိုက....

‘ကျုပ်ပြောကာ မှန်တယ် မဟုတ်လား’

ဟု မေးလေသည်။

ကောင်းလိက....

‘မှန်ပါတယ်၊ ဦးဘယ်လိုလုပ် သိနေတာလဲဗျာ’

‘ကောင်းကျင်းယုံ အသတ်ခံလိုက်ရတဲ့ သတင်းဟာ ဟိုးလေးတကျော် ကျော်ကြားနေတာပဲကွယ်၊ ပြီးတော့ သခင်ကြီးနဲ့ မိတ်ဆွေမဟုတ်လား၊ ဒါကြောင့် ကျုပ်က သိနေတာပေါ့’

ကောင်းလိ သက်ပြင်း ချလိုက်လေသည်။

‘ကျွန်တော်အဖေ အသတ်ခံလိုက်ရတာ ဘာကြောင့်လဲဆိုကာ ကျွန်တော်မသိပါဘူး၊ လူသတ်သမားကို ဖော်ထုတ်ဖို့ ဖေဖေ မိတ်ဆွေ ဇနီးမုန့်စန်းဆီကို လာခဲ့တာပဲ၊ သူက ကျွန်တော်ကို ကူညီနိုင်မယ်လို့ မျှော်လင့်ထားခဲ့ပါတယ်ခင်ဗျာ’

လုပ်ရင်းကိစ္စကို ရှင်းပြ လိုက်လေသည်။

အဘိုးအိုက....

‘အင်း....သခင်ကြီးရှိရင်လဲသိပ်ကောင်းမှာပဲကွယ် ခုတော့’ သူက စကား တစ်ပိုင်းတစ်ဖြင့် ရပ်ထားလိုက်လေသည်။

ကောင်းလိက....

‘သူ ပြန်ရောက်သာရင် သိပ်ကောင်းမှာပဲ’

‘အင်း....ပြောလို့တော့ မရဘူးကွယ်၊ သူက ပြန်ရောက်လာချင်လဲ လာမှာပေါ့၊ ဒါထက် မောင်ရင်လေးတို့ တမိသားစုလုံး အသတ်ခံလိုက်ရတာ ဘာကြောင့်လဲ၊ တရားခံက ဘယ်သူလဲ၊ မောင်ရင်လေး သဲလွန်စေတာ မရခဲ့ဘူးလား’

ဟု မေးလေသည်။

ကောင်းလိက....

‘လူသတ်သမားဟာ ငိုနေတဲ့ကလေး မျက်နှာဖုံးစွပ်ထားပြီး ရွှေရောင် အဝတ်အစားဝတ်ထားတဲ့ လူတစ်ယောက်လို့တော့ သိခဲ့ရပါတယ်’

‘ဪ...’

အဘိုးအိုသည် ရေနွေးတစ်ခွက် ငှဲသောက်လိုက်လေသည်။

ကောင်းလိက....

‘လူသတ်သမားဟာ ကျွန်တော်တို့ မိသားစုကို သတ်ပစ်ခဲ့တဲ့အပြင် ကျွန်တော်အဖေရဲ့ မိတ်ဆွေတွေကိုလဲ ခုန်ရှာမယ် သဘောရှိတယ်လို့ ထင်ပါတယ်’ ဟု ပြောလိုက်သည်။

ထိုစကားကြားလျှင် အဘိုးအို မျက်နှာ ပျက်သွားလေသည်။

ခန္ဓာကိုယ်လည်း တုန်တုန်ယင်ယင် ဖြစ်သွားကာ....

၄၄ ● တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

‘ခွမ်း.....’

လက်ထဲကိုင်ထားသော ရေနွေးကြမ်း ပန်းကန်လုံးသည်
ကြမ်းပြစ်ပေါ် ကျကွဲသွားလေတော့သည်။

‘ဟင်.....’

ကောင်းလိကြောင်အမ်းအမ်း ဖြစ်သွားသည်။

အဘိုးအိုကို စိုက်ကြည့်ရင်း.....

‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘာ’

ဟု မေးလိုက်မိလေသည်။

အဘိုးအို ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

‘ဘာမှမဖြစ်ပါဘူးကွာ’

ချက်ချင်း ထိုင်ရာမှ ထလိုက်ပြီး ထွက်သွားရန် ဟန်ပြင်လိုက်
သည်။

‘ခဏနေပါဦးဗျာ’

ကောင်းလိက ဟန်တမ်းလိုက်လေသည်။

အဘိုးအိုက.....

‘မင်း ဘာပြောချင်လို့လဲ’

ဟု မေးလေသည်။

ကောင်းလိက.....

‘ဘာဟာ ရွှေဓား မုရုံစန်းပဲ မဟုတ်လားဗျာ’

သူ၏စကားကြားလျှင်.....

‘ဟာ.....’

အဘိုးအို လွှတ်ခနဲ အော်လိုက်မိလေသည်။

ချစ်တဲ့ရန်သူ (ပ) ● ၄၅

ကောင်းလိက.....

‘ဘာ့ ရုပ်ဖျက်ထားတယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်သိပါတယ်
ခင်ဗျာ’

ဟု ပြောလိုက်သည်။

အဘိုးအိုက သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

‘အင်း.....မင်းတောင် ရိပ်မိတယ်ဆိုရင် သူ့ရောက်လာတဲ့
အခါ ချက်ချင်းသိသွားမှာပဲ၊ ငါ့ရုပ်ဖျက်ထားလဲ မထူးတော့
ပါဘူး’

ဟု ရေရွတ်လိုက်၏။

သူ၏မျက်နှာကို လက်ဝါးဖြင့် ပွတ်လိုက်သော အခါ
အဘိုးအိုအသွင် ပျောက်သွားကာ တည်ကြည် ခံ့ညားသူ
တစ်ယောက်၏အသွင် ပြောင်းလဲသွားသည်။

အဘိုးအိုမှာ ရုပ်ဖျက်ထားသော ရွှေဓား မုရုံစန်း ဖြစ်
လေသည်။

.....၃.....

မုရုံစန်း...

မုရုံစန်းသည် 'ရွှေစား' ဟူသော သူ့ထူးဖြင့် သိုင်းလောက၌ ထင်ရှားကျော်ကြားခဲ့သော သိုင်းသမားတစ်ယောက် ဖြစ်ပါသည်။

ကောင်းလိ၏မခင် ကောင်းကျင်းယုံကဲ့သို့ သိုင်းလောကမှ အနားယူလိုက်သည်မှာ ကြာပြီဖြစ်သည်။

မည်သို့ဆိုစေ....

သူ၏ နာမည်အရှိန်အဝါကြောင့် နောင်ယွက်မည့်သူမရှိဘဲ အေးအေးဆေးဆေး နေနိုင်ခဲ့ပေသည်။

သို့တိုင်....

ကောင်းလိသည် မုရုံစန်းကို အကဲခတ်ကြည့်ရင်း.....

'ဦး ခုလှိုချင်ဖျက်ထားတာဟာ ကျွန်တော် အဖေအသတ်ခံရ ကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်နေမယ်လို့ ကျွန်တော်ထင်ပါတယ်' ဟု ပြောလိုက်သည်။

မုရုံစန်း သက်ပြင်းချလိုက်လေသည်။

'အင်း မှန်တယ်လို့ ပြောရမှာပေါ့ကွယ်'

ထိုသို့ အမှန်အတိုင်း ဝန်ခံလိုက်လျှင် ကောင်းလိ မကျေမနပ် ဖြစ်သွားလေသည်။

သူ၏ဖခင်နှင့် မုရုံစန်းတို့သည် သွေးသောက်မိတ်ဆွေများ ဖြစ်ကြသည်ဆိုပါလျှင် သူ့ဖခင် လုပ်ကြံခံလိုက်ရသောအခါ မုရုံစန်းသည် လက်ပိုက်ကြည့်မနေသင့်ဟု ယူဆမိသည်။

ထို့ကြောင့်...

မုရုံစန်းအပေါ် မကျေမနပ် ဖြစ်သွားခြင်းတည်း။

မုရုံစန်းက....

'တကယ်ဆိုရင် မင်းရဲ့အဖေ လုပ်ကြံခံလိုက်ရတဲ့ သတင်း ကြားတာနဲ့ ငါလိုက်သွားဖို့ကောင်းတယ်ဆိုတာ သိပါတယ်၊ ဒါပေမယ့်....'

သူ၏စကားမဆုံးမီ ကောင်းလိက ကြားဖြတ်လိုက်သည်။

'လူသတ်သမားက ဦးကိုရန်သူမှာကို စိုးရိမ်နေလို့ မဟုတ်လားဗျာ'

မုရုံစန်း ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

'ဟုတ်ပါတယ်၊ ရှားရှင်းပြောရရင် မင်းအဖေရဲ့ သိုင်းပညာဟာ ကျုပ်ထက်သာပါတယ်၊ သူတောင် ရင်မဆိုင်နိုင်ဘူးဆိုရင် ကျုပ် ဘယ်လိုလုပ် ရင်ဆိုင်နိုင်မှာတဲ့လဲ'

ဟု ပြောလေသည်။

ကောင်းလိ ငိုဝံသွားသည်။

မုရုံစန်း ရုပ်ဖျက်ထားသည်မှာ ရန်သူအား ရင်မဆိုင်ဝံ့၍ ဖြစ်ကြောင်း သိလိုက်ရချေပြီ။

မုရုံစန်းပင်-ရင်မဆိုင်ဝံ့လျှင် ရန်သူသည် အလွန်သတိပေးစရာကောင်းသူဖြစ်နေမည်မှာ သေချာလှပေတော့သည်။

‘လူသတ်သမား ဘယ်သူ့ဘယ်သူ ဆိုတာ ဦးဆံတယ်မဟုတ်လား’

ဟု မေးလိုက်သည်။

မုရ်စန်းက....

‘ကျုပ်မသိဘူးကွယ်’

‘ဗျာ....’

ကောင်းလိ ကြောင်အမ်းအမ်းဖြစ်သွားလေသည်။

မုရ်စန်းကို မယုံကြည်နိုင်စွာ ကြည့်လိုက်ပြီး....

‘ဦးမသိဘူး ဟုတ်လား’

‘ဟုတ်တယ်’

ကောင်းလိက လက်မခံချေ။

‘ဦး....ကျေးဇူးပြုပြီး ကျွန်တော်ကို အမှန်အတိုင်း ပြောပြစေချင်ပါတယ်ခင်ဗျာ’

မုရ်စန်းက....

‘ကျုပ် တကယ်ကိုမသိလို့ မသိဘူးပြောတာပါ။ ရှင်းရှင်း ပြောရရင် လူသတ်သမား ဘယ်သူ ဘယ်သူ ဆိုတာ ကျုပ် ကိုယ်တိုင်လဲ သိချင်ပါတယ်’

ကောင်းလိ သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

လူသတ်သမားနှင့်ပတ်သက်၍ သဲလွန်စပျောက်ကာ ခြေရာလည်းပျောက်၊ ရေလည်းနောက် ဖြစ်ရလေပြီ။

ကောင်းလိသည် တွေးတော စဉ်းစားရင်း ဦးခေါင်းထဲ အတွေးတစ်ခု ဝင်ရောက်လာလေသည်။

မုရ်စန်းကို စိုက်ကြည့်လိုက်ပြီး....

‘ကျွန်တော် မရှင်းတာတစ်ခုရှိလို့ မေးပါရစေဗျာ’

ဟု ပြောလိုက်သည်။

မုရ်စန်းက....

‘မင်းဘာသိချင်သလဲ မေးပါ’

ကောင်းလိက....

‘လူသတ်သမား ဘယ်သူ့ဘယ်သူ မှန်းမသိဘဲ ဦးက တာကြောင့် ကြောက်နေရတာလဲ’

ဟု မေးလိုက်သည်။

‘ဟေ....’

မုရ်စန်း လှုပ်လှုပ်ရှားရှားဖြစ်သွားလေသည်။

သို့သော်....

ချက်ချင်းပင် ဣန္ဒြေဆည်လိုက်ပြီး....

‘မင်းအဖေတောင် အသတ်ခံလိုက်ရတယ်ဆိုတော့ ကျုပ်က ကြောက်လန့်မိတာ အဆန်းမဟုတ်ပါဘူးကွာ’

ဟု ပြောလေသည်။

ကောင်းလိ မဲပြုံးပြုံးလိုက်သည်။

‘ဦးက ခုထိ ဖုံးကွယ်ချင်တုန်းပဲကိုး၊ ကျွန်တော် အဖေ အသတ်ခံရတဲ့ကိစ္စမှာ ဦးနဲ့လဲ မပတ်သက်ဘူးဆိုရင် ဦးအနေ

၅၀ ● တက္ကသိုလ်သိတအောင်

ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်စရာအကြောင်းလုံးဝမရှိဘူးလို့ ကျွန်တော် ထင်ပါတယ်’

ဟု ပြောလိုက်သည်။

သူ၏စကား အချက်ကျလှသဖြင့် မုရုံစန်း ငိုဝံ့သွားလေ သည်။

ကောင်းလိက....

‘ကျွန်တော် အဖေ အသတ်ခံလိုက်ရတဲ့ အကြောင်းရင်းနဲ့ လူသတ်သမားကို ဦးသိနေမယ်လို့ ကျွန်တော် ယုံကြည်ပါ တယ်၊ ပြီးတော့ လူသတ်သမားဟာ ဦးဘက်ကို ခြေဦးလှည့် လာမယ်လို့လဲ ကျွန်တော် တွေးမိထားပါတယ်’

ဟု ပြောလိုက်သည်။

မုရုံစန်း သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး....

‘မင်းထင်တာ အမှန်မဲ့’

ဟု ဖွင့်ဟဝန်ခံလိုက်လေတော့သည်။

....၀....

ချစ်တဲ့ရန်သူ (၁) ● ၅၁

ကောင်းလိသည် ဖခင်၏မိတ်ဆွေ မုရုံစန်းနှင့် ဆိုက်ဆိုက် မြိုက်မြိုက် ဆုံတွေ့လိုက်ရပြီဖြစ်သည်။

ထို့အပြင်....

ဖခင်အသတ်ခံလိုက်ရသော အကြောင်းရင်းကိုလည်း သိရ တော့မည်ဖြစ်သည်။

ကောင်းလိစိတ်ထဲ လှုပ်ရှားလာသည်။

မုရုံစန်းကို စိုက်ကြည့်ရင်း....

‘ကျွန်တော် အဖေကို သတ်သွားတာ ဘယ်သူလဲဆိုတာ ပြောပြပါခင်ဗျာ’

ဟု မေးလိုက်သည်။

မုရုံစန်း သက်ပြင်းချလိုက်၏။

‘အမှန်အတိုင်းပြောရရင် ဘယ်သူ့ဘယ်ဝါဆိုတာ မသိ တာ အမှန်ပဲကွယ်’

‘ဗျာ....’

ကောင်းလိ ကြောင်အမ်းအမ်းဖြစ်သွားလေသည်။

မုရုံစန်းက....

‘ငါက မသိဘဲ မင်းအဖေ အသတ်ခံလိုက်ရပြီးတဲ့နောက် ငါ့ဘက်ကို မြှာ ဦးလှည့်လာမယ်လို့ ထင်နေတာ အကြောမီ လဲလို့ မေးစရာရှိတယ်၊ အေး....အာကြောမီလဲဆိုရင် လွန်ခဲ့

၁၂ ● တက္ကသိုလ်သီတစောင့်

ထုံဆယ်နှစ်ကျော်က အဖြစ်အပျက်တစ်ခုကို ဝါပြန်စဉ်းစား
မိလို့ပဲ။

ဟု ပြောလေသည်။

ကောင်းလိက....

‘ဘယ်လို အဖြစ်အပျက်များလဲဗျာ’

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

မုရုံစန်းက....

‘အဲဒီအချိန်တုန်းက မင်းအဖေကော ငါ့ကော သိုင်း
လောကမှာ ကျင်လည်ကျက်စားနေခဲ့ကြသေးတာပေါ့’

‘ကြော်....’

‘သိုင်းလောကမှာကျက်စားရင်း တစ်နေ့မှာ ငါတို့ဟာ....’

မိုရုံစန်း၏မျက်နှာ နီမြန်းလာသည်။

ရှေ့ဆက် ပြောမထွက်တော့ဟန်ဖြင့် စကား ရပ်တန့်သွား
လေသည်။

ကောင်းလိက....

‘ဦးတို့ ဘာဖြစ်သလဲဆိုတာ ပြောပြပါလားဗျာ’

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

မုရုံစန်းက....

‘ကျုပ်တို့ဟာ....ကျုပ်တို့ဟာ....’

ချစ်တဲ့ရန်သူ (ပ) ● ၁၃

သူ၏စကား “ရှေ့ဆက် မတက်တော့ချေ။”

ကောင်းလိ အားမလိုအားမရ ဖြစ်လာလေသည်။

‘ဦးတို့ဟာဆိုတော့ ဦးရယ် ကျွန်တော် ဖေဖေ အပြစ်
စခြားလူတွေလဲ ပါသေးတာပေါ့ ဟုတ်လား’

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

မုရုံစန်း ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ဟုတ်တယ်ကွပ်’

‘ဒါဖြင့် ဘယ်သူတွေလဲဆိုတာ ပြောပြပါလားဗျာ’

‘ကျုပ်တို့ဟာ သိုင်းလောကမှာအာဇာနည် ငါးဖော်ဆိုပြီး
လူသိများကြတာပေါ့’

‘ကြော်....’

‘အာဇာနည်ငါးဖော်မှာမင်းအဖေလဲပါတယ်လေ၊ ကျန်တဲ့
လူတွေကတော့ ငါ့ရယ်၊ ရှမ်းကုရယ်၊ လွေကျောင်းရယ်၊ တန်လုံ
ရယ် စုစုပေါင်း ငါးယောက်ပေါ့’

ယခုမှ....

ကောင်းလိသည် ဖခင်တိုင် ဆွေးဆောက် မိတ်ဆွေ
ငါးယောက်ရှိသည်ဆိုခြင်းကို သိလိုက်ရလေသည်။

အာဇာနည်ငါးဖော်နှင့် ပတ်သက်ပြီး သူ၏ ဖခင်သည်
တစ်လုံးတစ်ပါးမျှ ဖွင့်ဟပြောဆိုခြင်း မရှိခဲ့ဘူးချေ။

အဘယ်ကြောင့် ထုတ်ဖော်မပြောဘဲ လျှို့ဝှက်ထားခဲ့သည်
ကို သူ မသိပါ။

ထူးခြားသောအကြောင်းအရာ တစ်စုံတစ်ရာရှိမည်ဟု ယခု
တွေ့လာခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ကောင်းလိက....

‘ဦးတို့ငါးယောက်ဟာ သိုင်းလောကမှာ ကျင်လည်ကျက်
စားခဲ့ကြတာပေါ့နော်’

ဟု မေးလိုက်သည်။

မုရ်စန်း ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ဟုတ်တယ်၊ ငါတို့ငါးယောက်ကို မသိတဲ့လူ ခပ်ရှား
ရှားပဲ’

‘ဒါဖြင့် ဦးတို့ ဘာကြောင့် သိုင်းလောကကအနားယူလိုက်
ကြတာလဲ’

ကောင်းလိက ကိုသို့မေးလိုက်လျှင် မုရ်စန်း မျက်နှာပျက်
သွားပြန်လေသည်။

‘ကျုပ်တို့က....’

‘ဦးတို့အားလုံး သိုင်းလောကက အနားယူလိုက်ကြတာ
ဟုတ်လဲ’

မုရ်စန်း ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ဟုတ်တယ်ကွယ်’

‘ဦးတို့မှာ အကြောင်းရှိမှာ သေချာနေပြီ’

မုရ်စန်းက ကောင်းလိကို စိုက်ကြည့်လိုက်သည်။

‘မင်းအဖေက ဒီကိစ္စတွေနဲ့ပတ်သက်ပြီး မင်းကို ဘာမှ
ပြောမပြဘူးလား’

ဟု မေးလေသည်။

သူ၏အသံသည် ဧနည်းငယ် မာကျောနေသလို မနှစ်မြို့
သည့် အသွင် ဆောင်နေလေသည်။

ကောင်းလိ ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

‘ဟင့်အင်း.....ဘာမှ ပြောမပြခဲ့ပါဘူး’

‘ကောင်းကွာ’

မုရ်စန်းသည် စိတ်ပျက်စွာ ညည်းညူလိုက်လေသည်။

ကောင်းလိက....

‘ဦးက ကျွန်တော် ကို ပြောပြမယ်လို့ ထင်ပါတယ်
ခင်ဗျာ’

ဟု ပြောလိုက်သည်။

မုရ်စန်းက....

‘ငါက....’

သူ၏ စကား တစ်ပိုင်းကစ်ဖြင့် ရပ်သွားသည်။

ခေါင်မိုးပေါ်သို့ မော့ကြည့်ရင်း....

၅၆ ● တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

‘အပေါ်က အယ်သူလဲ’

ဟု အော်မေးလိုက်၏။

သူ၏အဆံ ကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

ကောင်းလိလည်း ထိုင်ရာမှ ဝုန်းခနဲ ခုန်ထလိုက်မိလေတော့သည်။

....○....

လူသတ်သမား

ခေါင်မိုးပေါ်တွင် အလွန် ညင်သာပေါ့ပါးသော ခြေထံ
တစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

ထိုခြေသံကို မုရုံစန်းသာမက ကောင်းလိလည်း ကောင်းစွာ
ကြားလိုက်လေသည်။

ကောင်းလိ ရင်ထိတ်သွားသည်။

မုရုံစန်းလည်း လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွားလေသည်။

‘ရန်သူ ဖောက်လာပြီ’

ဟု ပြောလေသည်။

ကောင်းလိ အံ့ကြိတ်လိုက်သည်။

‘ကောင်းတာပေါ့၊ ကျွန်တော်တို့ လိုက်မရှာရတော့ဘူး ပေါ့’

ဟု ပြောလိုက်၏။

မုရ်စန်း ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

‘မဟုတ်သေးဘူး၊ မင်းအဖေတောင် သူ့ကို မယှဉ်နိုင်တာ မင်းက ဘယ်လိုလုပ် ယှဉ်နိုင်မှာလဲ၊ သူ့ကို ငါဟန်ထား ထားမယ်၊ မင်းမြန်မြန် ပြေးပါ’

‘ဟား...ဟား...ဟား’

ကောင်းလိက ကျယ်လောင်စွာ ဟားတိုက်ရယ်မောလိုက် လေသည်။

မုရ်စန်း ကြောင်အမ်းအမ်း ဖြစ်သွားသည်။

ကောင်လီ၊ မင်း...မင်း...’

ကောင်းလိက...

‘ဦးက ကျွန်တော့်ကို စေတနာနဲ့ သတိပေးတယ်ဆိုတာ ကျွန်တော် သိမိတယ်၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော် ထွက်သွားမှာ မဟုတ်ပါဘူး’

ဟု ပြတ်သားစွာ ပြောလိုက်၏။

မုရ်စန်း စိတ်ပျက်သွားလေသည်။

‘ကောင်းလီ၊ တို့ကသူ့ကိုမှ ရင်မဆိုင်နိုင်တာ၊ မင်း ဒုက္ခ ဖောက်သွားမှာပေါ့၊ ဒုနော့ မင်း ရှောင်ထွက်သွားပြီး သူ့ကို

ရင်ဆိုင်ဖို့ နည်းလမ်းရှာရင် ကောင်းမယ်၊ နို့မဟုတ်ရင် သူ့ လက်ချက်နဲ့ အဓိပ္ပာယ်မရှိဘဲ သေသွားချလိမ့်မယ်’

ဟု အကျိုးအကြောင်း ရှင်းပြလေသည်။

ကောင်းလီ လက်မခံပါ။

‘ကျွန်တော် ဘယ်နည်းနဲ့မှ ထွက်မသွားနိုင်ပါဘူးမင်ဗျား၊ ကျွန်တော် မိသားစုကို ရက်ရက်စက်စက် သတ်ဖြတ်သွားတဲ့ လူသတ်သမားနဲ့ သူ့သေ ကိုယ်သေ ရင်ဆိုင်ရမှာပဲ’

‘ကောင်းလီ၊ မင်း...မင်း...’

မုရ်စန်းသည် ကောင်းလီအား နားဝင်အောင် မည်သို့မျှ ပြောပြ၍ ရတော့မည်မဟုတ်ကြောင်း သဘောပေါက်သွား လေသည်။

အလွန်စိတ်ပျက်သည့်အသွင်ဖြင့် မျက်နှာကြီး ရှုံ့မဲ့သွား လေတော့သည်။

ကောင်းလိက ခေါင်မိုးပေါ်တောင်ကြည့်ရင်း...

‘ဟေ့...ကာလုပ်နေတာလဲ၊ သတ္တိရှိရင် အင်းလာခုံပါ တော့လား’

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

သူ၏ အသံနှင့် မရှေးမနှောင်းမှာပင်...

‘ဝုန်း...’

ကျယ်လောင်သောအသံတစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာသည်။

ခေါင်မိုးတွင် အပေါက်ကြီးတစ်ပေါက် ဖြစ်ပေါ်လာ သည်။

၆၀ ● တက္ကသိုလ်သိတဘောင်

တစ်ဆက်တည်းပင်....
လူရိပ်တစ်ခုသည် အောက်ဘက်သို့ ခုန်ဆင်းလာလေတော့
သည်။

...၀....

‘မြန်မြန်နောက်ဆုတ်လိုက်’
မုရုံစန်း၏အော်သံ၊ သတိပေးသံ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။
ခေါင်မိုးပေါ်မှ လူရိပ်တစ်ခု ခုန်ဆင်းလာသည့် တဖန်
အချိန်အတွင်းမှာပင်....
‘ဝှစ်....ဝှစ်....ဝှစ်’
စူးရှသော လေတိုးသံများ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။
ဝင်းလက်တောက်ပသော အလင်းရောင်တန်းများသည်....
ကောင်းလိနုဦး မုရုံစန်းထံသို့ တစ်ဟုန်ထိုး ပစ်လွှင့်လာလေ
သည်။
ရန်သူသည် သူတို့အား စတင် တိုက်ခိုက်လာပြီ ဖြစ်သည်။

ချစ်တဲ့ရန်သူ (၁) ● ၆၁

မုရုံစန်းသည် ကောင်းလိအား သတိပေးလိုက်ပြီး ရှေ့သို့
ခုန်ထွက်လိုက်သည်။
တစ်ဆက်တည်းပင်....
‘ဒီလိုနဲ့ ရရိုးလား’
ဟု ကြုံဝါးကာ အင်္ကျီလက်ကို ဝေ့ယမ်းလိုက်လေသည်။
လေတိုးသံများ တဟူ့ဟူ့မြည်ကာ ထွက်ပေါ်လာ၏။
‘ထောက်....ထောက်....ထောက်’
ပစ်လွှင့်လာသည့် လက်နက်ပုန်းလေးများသည် အင်္ကျီလက်
ဝေ့ယမ်းလိုက်သည့်အချိန်ကြောင့် ကြမ်းပြင်ပေါ် လွင့်စဉ်
ကျရောက်သွားတော့သည်။
ကောင်းလိ မကျေမနပ် ဖြစ်သွား၏။
သူက ငေးငိုင်းနေမိသည်ဖြစ်ရာ မုရုံစန်းသားသတိမကောင်း
လျှင် ရန်သူပစ်ခတ်လိုက်သည့် လက်နက်ပုန်းလေးများကြောင့်
ဒုက္ခရောက်သွားရမည် မဟုတ်ပါလား။
ကောင်းလိသည် ဒေါသတကြီးဖြင့် ခေါင်မိုးပေါ်မှ ခုန်
ဆင်းလာသူကို ကြည့်ရှုလိုက်လေသည်။
ထိုအခါ....
ငွေ့ရောင်အဝတ်အစားများ ဝတ်ဆင်ထားပြီး မျက်နှာ
တွင် ငိုမဲ့မဲ့ဖြစ်နေသော ကလေးတစ်ယောက်အသွင် မျက်နှာ

၆၂ ● တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ဖုံးတုတ်စံခု စွပ်ထားသည့်လူဖြစ်နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။

မင်း.....မင်း.....

ကောင်းလိသည် ဖခင်နှင့်အတူ တမိသားစုလုံးအား သတ်ဖြတ်သွားသော လူသတ်သမားကို မျက်ဝါးထင်ထင် တွေ့လိုက်ရခြင်းကြောင့် ဒေါသခြောင်းခြောင်းထွက်ကာ စကားထစ်ထစ်ငေါ့ငေါ့ ဖြစ်နေတော့သည်။

မုရူစန်းက....

‘ကောင်းလိ၊ မင်း ထွက်သွားစမ်း’

ဟု ငေါက်လိုက်၏။

ကောင်းလိ ခေါင်းခါယမ်း လိုက်သည်။

‘ကျွန်တော် ဘယ်နည်းနဲ့မှ ထွက်သွားနိုင်ဘူး’

မင်း သေချင်ပြီထင်တယ်’

ကောင်းလိက ခေါင်းမာနေသဖြင့် မုရူစန်းလည်း ဒေါသထွက်ကာ အော်ငေါက်လိုက်လေသည်။

ထိုစဉ်....

‘ဟား.....ဟား.....ဟား ခပ်ဗျားတို့ နှစ်ယောက်စလုံး မကြာခင် သေရမှာပါ၊ ထွက်ပြေးနိုင်မယ် မထင်စမ်းပါနဲ့’

မျက်နှာဖုံးစွပ်က လှောင်ပြောင်ပြောဆို လေသည်။
‘တောက်....’

ချစ်တဲ့ရန်သူ (၁) ● ၆၃

ကောင်းလိသည် ဒေါသတကြီး တက်ခေါက်လိုက်မိလေသည်။

‘သိကြသေးတာပေါ့’

ခါးမှစားကို ဆွဲထုတ်ကာ မျက်နှာဖုံးစွပ်ထံသို့ ခုန်ဝင်တိုက်ခိုက် လိုက်လေသည်။

သူ၏ တိုက်ခိုက်မှုမှာ ကြောက်မက်ဖွယ် ကောင်းအောင် ပြင်းထန် လှပေသည်။

သို့သော်....

‘သွားစမ်း’

မျက်နှာဖုံးစွပ်သည် အသာအယာ ရှောင်တိမ်းရင်း ခြေထောက်ဖြင့် ကန်ကြောက်လိုက်လျှင်....

‘ဝုန်း.....’

ကျယ်လောင်သော အသံနှင့်အတူ ကောင်းလိမှာ အဝေးသို့ လွင့်စဉ်သွားလေတော့သည်။

‘ဟား.....ဟား.....ဟား’

မျက်နှာဖုံး စွပ်ထားသူ ဟားတိုက် ရယ်မောလိုက်လေသည်။

ကောင်းလိ၏ သိုင်းပညာသည် သူ့အတွက် အသေးအဖွဲ့ဖြစ်နေသည် မဟုတ်ပါ။ ဟား။

ကျပ် ခြံသေးတယ်

မုရုံစန်းသည် ပည်း မနေနိုင်တော့ဘဲ မျက်နှာဖုံးစုပ်ထဲ ခုန်ဝင်တိုက်ခိုက် လိုက်လေသည်။

သူက လှုပ်ရှား တိုက်ခိုက်လိုက်သည်နှင့် ရွှေရောင်အလင်း တန်းများ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

သူ၏ လက်ထဲ၌ ရွှေရောင်ခင်းတစ်လက် ထောက်ရှိနေလေ သည်။

မုရုံစန်းသည် ရွှေခင်းတစ်လက်ဖြင့် သိုင်းလောက်၌ ထပ် ရှားကျော်ကြားခဲ့သူ မဟုတ်ပါလား။

သူ၏ တိုက်ခိုက်မှုသည် မျက်နှာဖုံးစုပ်၏ တစ်ကိုယ်လုံး လွှမ်းခြုံ သွားလေသည်။

သူ၏ ရွှေခင်းတိုက်ကွက်ကြောင့် မျက်နှာဖုံးစုပ် ဒုက္ခရောက် သွားရတော့မည်ဟု ထင်စရာရှိသည်။

ဆိုသော်....

မျက်နှာဖုံးစုပ်သည် အသာအယာပင် ရှောင်တိမ်း သွား ခဲ့လေသည်။

မုရုံစန်းက....

‘မင်း ရှောင်ပြေးလို့ မလွတ်ပါဘူး’

အော်ငေါက်ရင်း ထပ်မံ တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

ယခုတစ်ကြိမ်....

သူ၏ အကောင်းဆုံး တိုက်ခိုက်ကွက်ဖြစ်သည့် ရွှေခင်းချက် ရှစ်ကွက်သိုင်းကွက်ကို ထုတ်ဖော် တိုက်ခိုက်လိုက်ခြင်း ဖြစ် ပါသည်။

‘ဝှစ်....ဝှစ်....ဝှစ်’

ထက်မြက်လှသော ခင်းသွားသည် ထေထုကို ထိုးခွဲသွား သောအခါ စူးရှကျယ်လောင်သော မြည်သံများ ထွက်ပေါ် လာလေသည်။

ကောင်းလီ ဝါးစပ်အဟောင်းသား ဖြစ်သွားသည်။

မုရုံစန်း၏ တိုက်ကွက်သည် ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်း အောင် ထက်မြက်နေသည် မဟုတ်ပါလား။

မျက်နှာဖုံးစုပ်သည် မုရုံစန်း၏ လက်ချက်ဖြင့် သေဆုံး သွားရလိမ့်မည် ထင်မိလေသည်။

မျက်နှာဖုံးစုပ်သည် မိဘများကို သတ်ပစ်ခဲ့သူဖြစ်၍ သူ ကိုယ်တိုင် သုတ်သင်ရှင်းလင်းပစ်ရန် ဆုံးဖြတ်ထားသည်။

မုရုံစန်း၏ လက်ချက်ဖြင့် သေဆုံးသွားမည် ဆိုပါလား။ သူ့အတွက် အခွင့်အရေး ရတော့မည်မဟုတ်ပါ။

ထိုသို့ တွေးမိလျှင်....

‘မလုပ်နဲ့....’

ကောင်းလီက အော်ဟစ် ဟန့်တားလိုက်လေသည်။ ဆိုသော်....

၆၆ ● တက္ကသိုလ်သီတအောင်

မုရုစန်းက လုံးဝ ဂရုမစိုက်ဘဲ ဆက်ပြီး တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

ကောင်းလိ မနေနိုင်တော့ပါ။

‘ယား....’

ငြာဆံပေးကာ ဟန့်တားဖို့ ခုန်ဝင်သွားလေသည်။

ထိုတဒဂ် အချိန်အတွင်းမှာပင်....

မျက်နှာဖုံးစုပ်က ပြန်လည် တိုက်ခိုက်လိုက်ရာ....

‘ဝုန်း....’

‘အား....’

စူးရှ ကျယ်လောင်သော အသံများ ထွက်ပေါ်လာသည်။

ကောင်းလိကော မုရုစန်းပါ အနောက်ဘက် လွင့်စဉ်သွားကြလေသည်။

ကောင်းလိသည် မျက်နှာဖုံးစုပ်၏ ပြင်းထန်ဆော့ တိုက်ကွက်ကြောင့် ကြမ်းပြင်ပေါ် လဲကျသွားပြီး သတိလစ်သွားလေသည်။

ထိုအတူ....

မုရုစန်းသည်လည်း သူ့ကိုခံဆောင်ခဲ့သော ရွှေဓားသည် သူ၏ ရင်ဝ၌ ပြန်လည်စိုက်ဝင်ကာ ထေဆုံးသွားလေတော့သည်။

မျက်နှာဖုံးစုပ်သည် သတိလစ်နေသော ကောင်းလိကို တစ်ချက် ကြည့်လိုက်ပြီး....

‘မင်းက ငါ့အတွက်ဝင်ကာခဲ့လို့ မင်းကို တစ်ကြိမ်တစ်ခါ ခွင့်လွှတ်လိုက်မယ်’

ချစ်တဲ့ရန်သူ (၁) ● ၆၇

ဟု ရေရွတ်လိုက်သည်။

ထို့နောက်....

ချာခနဲလှည့်ကာ ခြေလှမ်းကျကျဖြင့် ထွက်သွားလေတော့သည်။

ကောင်းလိမှာ သတိလစ်မေ့မျောလျက် ကျန်ရစ်ခဲ့လေတော့သည်။

...၀....

သူက မျက်နှာဖုံးစွပ်လူသတ်သမားအား မဖြစ်မနေ သုတ်ဆင် ရှင်းလင်းပစ်မည် ဖြစ်ပါသည်။

မုရ်စန်းမသေမီ ပြောသွားသည့် စကားများ ကြောင့် လူသတ်သမား အာဇာနည်ငါးဖော်နှင့် ပတ်သက်နေမည်ဖြစ်ကြောင်း တွေးမိသည်။

အာဇာနည်ငါးဖော်တွင် သူ၏ဖခင်နှင့် မုရ်စန်းတို့ သေဆုံးသွားကြပြီဖြစ်သည်။

ကျန်သုံးယောက်ကိုလည်း လူသတ်သမားက ချမ်းသာပေးမည် မအူတ်ချေ။

အာဇာနည်ငါးဖော်နှင့် လူသတ်သမားဟာ ဘယ်လို ပတ်သက်နေပါလိမ့်

ကောင်းလိုသည် အာဇာနည်ငါးဖော်တွင် ပါဝင်နေသူများကို အရင်ဆုံးစုံစမ်းရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

သူ၏ဖခင်သည် ထင်ရှားသော သိုင်းသမားတစ်ယောက် ဖြစ်ခဲ့သော်လည်း ဒီအကြောင်း တစ်လုံးတစ်ပါးမျှ ပြောခြင်း မရှိခဲ့ချေ။

သူ၏ သိုင်းသမားဘဝကို ပြည်စူးကားချထားလိုက်သည် သဘော ဖြစ်သည်။

သူက သိုင်းပညာသင်မည်။

သိုင်းလောက၌ ကျင်လည်ကျက်စားမည်ဟု ဆိုသည်နှင့် အကြီးအကျယ် ခေါ်သူပုန်ထသွားလေသည်။

ခြေရာကောက်

စားသောက်ဆိုင်လေး.....

ဆိုင်ထဲ၌ လူစည်ကားနေပါသည်။

ကောင်းလိုသည် ပြတင်းပေါက်နှင့် ကပ်လျက်ရှိသော

စားပွဲတစ်လုံး၌ ထိုင်ကာ စားသောက်နေသည်။

သူ၏ရင်ထဲ၌ မကျေနပ်ချက်များ ပြည့်လျှံ နေပြီး ကောင်းစွာ စားသောက်၍မရချေ။

စွာ စားသောက်၍မရချေ။

မျက်နှာဖုံးစွပ် လူသတ်သမားက သူ့အား အသက်ချမ်းသာ ပေးသွားသည်မှာ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသည်ကို စဉ်းစား၍ မရချေ။

မည်သို့ဆိုစေ.....

သူ့အား ဆူပူကြိမ်းမောင်းသည်။
ပိုက်ပင်တားမြစ်သည်။

သို့သော်....
သူကလည်း ခေါင်းမာမာဖြင့် သူ၏ရည်ရွယ်ချက်ကို ဆက်
ပြီး ဆုပ်ကိုင်ထားခဲ့သည်။

ဤတွင်....
သူ၏ဖခင်သည် သူ့အား အိမ်မှ မောင်းထုတ်ပစ်လိုက်လေ
တော့သည်။

သူကလည်း အဝတ်တစ်ထည်ကိုယ်တစ်ခုဖြင့် အိမ်ပေါ်မှ
ဆင်းသွားခဲ့သည်။

ထို့နောက်....

သိုင်းလောက၌ ဆရာသမားများ ရွာကာ သိုင်းပညာသင်ခဲ့
သည်။

သိုင်းပညာ အသင့်အတင့် တတ်မြောက်သောအခါ အာမခံ
ဌာနတစ်ခုတွင် ဝင်ရောက် အမှုထမ်းခဲ့သည်။

သုံးနှစ်ခန့်အချိန် ကုန်သွားပြီးနောက် သူ၏မိသားစုများ
အသတ်ခံရသည်ဟူသော အသံသတင်းကို ကြားခဲ့ရခြင်း ဖြစ်
ပါတော့သည်။

ကောင်းလိသည် ဖခင်၏ မိတ်ဆွေများအကြောင်း အရပ်
ဆုံး စုံစမ်းရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

စားသောက်ခ ကျသင့်ငွေပေးချေကာ ဆိုင်ထဲမှထွက်လာခဲ့
လေသည်။

မင်းလမ်းမကြီးကတိုင်း လျှောက်လာခဲ့ရာမှ သစ်သီးဝလံ
များ ရောင်းချသည့် ဆိုင်တစ်ဆိုင်ရှေ့သို့ ရောက်လျှင်....
'ဟင်....'

ကောင်းလိ၏ခြေလှမ်းများ တုန့်ခနဲ ရပ်တန့်သွားလေ
သည်။

အကြောင်းမှာ....

'သစ်သီးဝလံများ ဝယ်ယူနေသော မိန်းကလေး
တစ်ယောက်အား တွေ့မြင်လိုက်ရခြင်းကြောင့် ဖြစ်လေသည်။

ထိုမိန်းကလေးသည် မကြာသေးမီက သူ ဝင်ကူညီခဲ့ပြီး
သူ့အား အပြစ်တင်ပြောဆိုသွားသော မိန်းကလေး ဖြစ်နေ
ခြင်းကြောင့်တည်း။

ကောင်းလိ မျက်မှောင်ကုတ်သွားသည်။

'သူက ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ဒီမှာရောက်နေပါလိမ့်'
ဟု တွေးလိုက်သည်။

မိန်းကလေးတစ်ယောက်သည် အဖော်မပါဘဲ သွားလာ
လှုပ်ရှားနေသည်မှာ ထူးခြားသည်မဟုတ်ပါလား။

ထိုမိန်းကလေးကြောင့် လူရမ်းကားများနှင့် ရင်ဆိုင်ခဲ့ရ
သည်ကိုလည်း ကောင်းလိ မမေ့နိုင်သေးပေ။

ကောင်းလိက ထိုမိန်းကလေးအား စိတ်ဝင်စားစွာ ကြည့်
နေစဉ်မှာပင် မိန်းကလေးသည် တစ်ဘက်သို့ လှည့်လာရာ
ကောင်းလိက ထောင့်မြင်လွှားလေတော့သည်။

သူမသည်လည်း မြင်မြင်ချင်း ကောင်းလိကကို မှတ်မိသွား
ဟန် ရှိလေသည်။

ကောင်းလိကကြည့်လိုက်ပြီး ဟင့်ခနဲ နှာခေါင်းရှုံ့လိုက်
သည်။

ပြီးလျှင်.....

ချာခနဲလှည့်ကာ ထွက်သွားလေတော့သည်။

ကောင်းလိ မကျေမနပ်ဖြစ်သွားသည်။

‘ငါကလဲ သူ့ကိုကူညီရသေးတယ်၊ သူကပဲ ငါ့ကို မကျေ
မနပ်ဖြစ်သေးတယ်’

ဟု တီးတိုးရေရွတ်လိုက်သည်။

ထို့နောက်....

ရှေ့ဆက်ထွက်လာခဲ့လေသည်။

အာဇာနည် ငါးဖော်တို့သည် တစ်ချိန်က သိုင်းလောက၌
ထင်ရှား ကျော်ကြားခဲ့ကြသူများဖြစ်ရာ သူတို့အား သိုင်း
လောကသားများက ကောင်းစွာ သိထားကြမည်သာ ဖြစ်
လေသည်။

ထို့ကြောင့်....

သိုင်းလောကနှင့်ပတ်သက်နေသူများထံတွင် စုံစမ်းလျှင်ရ
နိုင်သည်ဟု တွေးမိသည်။

ကောင်းလိ ရှေ့ဆက်လျှောက်လာရင်း တစ်နေရာသို့
အရောက်တွင် ခြေလှမ်းများသည် အာမခံဌာနတစ်ခုရှေ့တွင်
ရပ်တန့်သွားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ကောင်းလိသည် အာမခံဌာန ဆိုင်းဘုတ်ကို မော့ကြည့်
လိုက်သည်။

ရွှေမြား အာမခံဌာန။

ဟု ခန့်ညားငဗီထည်စွာ ရေးသားထားသည်ကို တွေ့ရ
လေသည်။

ကောင်းလိ ဝမ်းသာသွားသည်။

‘ဒီအာမခံဌာနမှာပဲ ဝင်စုံစမ်းကြည့်တာကောင်းမယ်’
ချက်ချင်းပင် အာမခံဌာနအတွင်းသို့ လှမ်းဝင်လိုက်လေ
သည်။

ညွှတ်ကြို လူလင်တစ်ယောက်က သူ့အား ကြိုဆိုလာပါ
သည်။

‘ကြွပါ....အစ်ကိုလေး....ကြွပါ’

ကောင်းလိက....

ကျွပ်က တာဝန်ခံတစ်ယောက်နဲ့ တွေ့ချင်တယ်၊ အဲဒါ
‘ရပ်တယ်ခင်ဗျာ....ရပ်တယ်’

ညွှတ်ကြိုလူလင်သည် ကောင်းလိအား အခန်းတစ်ခုသို့
ခေါ်ဆောင်သွားလေသည်။

အခင်းတွင်း၌ အသက်လေးဆယ်ခန့်ရှိသူတစ်ယောက် ထိုင်နေပါသည်။

ညွှန်ကြိုလုလင်က....

‘ဟောဒီ ညွှန်သည်က တာဝန်ခံနဲ့ တွေ့ချင်တယ်ဆိုလို့ပါ’ ဟု ပြောပြလိုက်သည်။

ထိုင်နေသူက မတ်တတ်ရပ်လိုက်ပြီး....

‘ကျုပ်က တာဝန်ခံ ဖုန်းရံပါ’

ဟု ပြုံးရွှင်သော မျက်နှာထားဖြင့် မိတ်ဆက်လာလေသည်။

ကောင်းလိက....

‘ကျွန်တော်ကတော့ ကောင်းလိပါ။ အကူအညီ တောင်းစရာတစ်ခုရှိလို့ပါ’

ဖုန်းရံ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ပြောပါ။ ကျုပ်ဘယ်လို ကူညီရမလဲ’

ကောင်းလိက....

‘ကျွန်တော်ဟာ အရေးကြီးတဲ့ ကိစ္စတစ်ခုကြောင့် လူအချို့ကို လိုက်ရှာနေရပါတယ်။ အဲဒါ....’

ဖုန်းရံ မျက်မှောင်ကုတ်သွားသည်။

‘ကျုပ်တို့အာမခံဌာနဟာ လူရွာတဲ့အလုပ်ကိုမလုပ်ပါဘူး။ မိတ်ဆွေလေး နေရာမှားလာပြီထင်ပါတယ်’

ကောင်းလိ ကပျာကယာ လက်ကာပြလိုက်သည်။

‘မဟုတ်ပါဘူး၊ ဒီနေရာဟာ အာမခံဌာနတစ်ခု ဆိုတာ ကျွန်တော်သိပါတယ်’

‘ဒါဖြင့် လူရွာချင်တယ်ဆိုတာက....’

‘ဒီလိုပါ။ တစ်ချိန်က သိုင်းလောကမှာ ထင်ရှားခဲ့တဲ့ အာဇာနည် ငါးဖော်ဆိုတဲ့ သိုင်းသမား ငါးယောက်ရှိတယ်။ သူတို့ငါးယောက် ဘယ်သူ ဘယ်ဝါဆိုတာ သိများသိမလားလို့ပါ’

ဖုန်းရံ မျက်မှောင်ကုတ်သွားပြန်လေသည်။

‘အာဇာနည် ငါးဖော်ဟုတ်လား’

‘ဟုတ်ပါတယ် ခင်ဗျာ’

‘အင်း...ကြားတော့ ကြားဖူးသလိုပဲ’

‘ဗျာ....’

‘ကျုပ်က သိုင်းလောကထဲ ဆင်းလာတာ မဟုတ်ဘူး၊ အာမခံ ဌာနမှာပဲနေပြီး လိုအပ်တဲ့ ကိစ္စအဝဝကို တာဝန်ခံ ဆောင်ရွက်နေတာ၊ ဒါကြောင့် သိုင်းလောကသားတွေ အကြောင်း သိပ်မသိဘူး’

ဖုန်းရံ၏ စကားကြောင့် ကောင်းလိ စိတ်ပျက်သွားရလေတော့သည်။

ဖုန်းရံက....

‘တစ်ခုတော့ရှိတယ်၊ ကျုပ်တို့ အာမခံဌာနကသိုင်းဆရာ ဖုချီဆိုရင် သိများသိမလား မပြောတတ်ဘူး’

ဟု ပြောလေသည်။

ထိုစကားကြားလျှင် ကောင်းလိလှုပ်လှုပ်ရှားရှားဖြစ်သွားလေတော့သည်။

၇၆ ● တက္ကသိုလ်သီဟနောင်

‘သိုင်းဆရာ စုချိနဲ့ တွေ့ခွင့်မရနိုင်ဘူးလားဗျာ’

ဟု မေးလိုက်မိသည်။

ဖုန်းရိုက်....

‘တွေ့တော့ တွေ့နိုင်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့်....’

‘ဒါပေမယ့် ဘာဖြစ်သလဲဗျာ’

‘စုချိက ခရီးထွက်နေမယ်၊ နောက်သုံးလေးရက်လောက်

ကြာမှ ပြန်ရောက်လာမှာ’

ကောင်းလိက....

‘ကိုစွမရှိပါဘူး ခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော် စောင့်နိုင်ပါတယ်’

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ဖုန်းရိုက်....

‘ဒါဆို သုံးရက်၊ လေးရက်ကြာရင် တစ်ခေါက်ပြန်လာ
ခဲ့ပေါ့ မဟောင်းဘူးလား’

‘ကောင်းပါပြီခင်ဗျား၊ ကျွန်တော် တည်းခိုခန်း တစ်ခုခု
ထည်းပြီး စောင့်နေပါမယ်’

ကောင်းလိသည် ဖုန်းရိုက်အား နှုတ်ဆက်ကာ ထွက်ခွာသွား
ရန် ဟန်ပြင်လိုက်လေသည်။

ဖုန်းရိုက်....

‘ခဏနေဦး’

ဟု ဟန်ကားလိုက်၏။

ကောင်းလိက....

‘ဘာများ ပြောစရာရှိလို့လဲဗျာ....’

ဟု မေးလိုက်သည်။

ချစ်တဲ့ရန်သူ (၁) ● ၇၇

ဖုန်းရိုက်....

‘မြို့အရှေ့ပိုင်းမှာ မေတ္တာ တည်းခိုခန်းရှိတယ်၊ အေး
အေး ဆေးဆေး တည်းခိုချင်တယ်ဆိုရင် အဲဒီကို သွားဖို့
လမ်းညွှန်လိုက်မယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့....ကျေးဇူးပါပဲ၊ ကျွန်တော် မေတ္တာတည်းခိုခန်း
မှာပဲ ရှိနေပါမယ်’

ကောင်းလိသည် ဖုန်းရိုက်နှုတ်ဆက်ကာ အာမခံဌာနထဲမှ
ထွက်လာခဲ့တော့သည်။

....၀....

မေတ္တာတည်းခိုခန်း....

ကောင်းလိသည် ဖုန်းရိုက် ပြောသော မေတ္တာတည်းခိုခန်း
ထွက် သွားရောက်တည်းခိုလိုက်သည်။

ညနေဆည်းဆာအချိန်ကို ရောက်သောအခါ ညဇာ စား
သောက်ရန် အောက်ထပ်ရှိ စားသောက်ခန်းသို့ ဆင်းလာခဲ့
သည်။

စားသောက်ခန်းထဲ၌ လူဆယ်လေးငါးယောက်မျှရောက်ရှိ
စားသောက်နေကြလေသည်။

တည်းခိုခန်းတွင် တည်းခိုနေထိုင်ကြသူများ ဖြစ်ပါသည်။
ကောင်းလီသည် စားပွဲတစ်လုံး၌ နေရာယူကာ စား
သောက်ဖွယ်ရာများ မှာကြားစားသောက်လိုက်သည်။

ထိုစဉ်....

‘ခွပ်ခွပ်....ခွပ်ခွပ်....’

မြင်းခွာသံများ ကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ်လာသည်ကို
ကြားလိုက်ရလေသည်။

လှမ်းကြည့်လိုက်သောအခါ မြင်းလည်း တစ်စီးအား
မြင်းစီးသမား ငါးယောက် ခြံရံကာ ရောက်ရှိလာသည်ကို
တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

ခရီးဝေးမှ လာခဲ့ကြပုံရလေသည်။

မြင်းစီးသမားများသည် ကိုယ်ကြပ်အင်္ကျီ ဝတ်ဆင်ထား
ကြပြီး လက်နက်ကိုယ်စီ ဆောင်ထားကြသည်။

သိုင်းလောက်သားများပင် ဖြစ်လေသည်။

မြင်းစီးသမားများသည် တည်းခိုခန်းရှေ့သို့ ရောက်သည်
နှင့် မြင်းပေါ်မှ လွှားခနဲလွှားခနဲ ခုန်ဆင်းလိုက်ကြသည်။
တစ်ယောက်က ငြင်းတံခါးဖွင့်ပေးလိုက်လေသည်။

ထိုအခါ....

မြင်းလည်းပေါ်မှ ဝတ်ကောင်းစားလှဝတ်ဆင်သားသော
လူငယ်တစ်ယောက် ဆင်းလာသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေ၏။

ထိုလူငယ်သည် အလွန်မာနကြီးသည့်အသွင် ရှိလေသည်။

လက်နှင်ဘက် နောက်ပစ်ကာ မျက်နှာထားတင်းတင်းဖြင့်
ဆိုင်ထဲဝင်လာလေသည်။

ဆိုင်ထဲရောက်လျှင် စားသောက်နေသူများအား ဝေ့ကြည့်
လိုက်သည်။

‘ဟွန်း....’

မနှစ်မြို့သလို နှာခေါင်းရှုံ့လိုက်သည်။

သူ့အားခြံရံကာ လိုက်ပါလာကြသော လူငါးယောက်
ကလည်း မျက်နှာထားတင်းတင်းဖြင့် စားသောက်နေကြသူ
များအား ဝေ့ကြည့်လိုက်လေသည်။

ကောင်းလီ ဘဝင်မကျဖြစ်သွားရ၏။

‘ဒီလူတွေ အတော်ကိုမောက်မာတဲ့လူတွေပဲ’

ဟု စိတ်ထဲမှ ရေရွတ်မိလေသည်။

ထိုအချိန်....

ဝတ်ကောင်းစားလှ ဝတ်ဆင်ထားသော လူငယ်ထံမှ
စကားသံထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြားလိုက်ရသည်။

‘ဒီလောက်လူရှုပ်တာ၊ ကျုပ်ဘယ်မှာသွားပြီးစားသောက်
ရမှာလဲ’

ကောင်းလီ မျက်လုံးပြူးသွားသည်။

ဆိုင်ထဲ၌ စားသောက်သူအနည်းငယ်မျှသာ ရှိသည်မဟုတ်
ပါလား။

ဤသည်ကိုပင်လျှင်....

လူငယ်က လူရှုပ်သည်ဟုပြောနေရာ အလွန်ကြီးကျယ်ရာ
ကျနေပေတော့သည်။

၁၀ ● တက္ကသိုလ်သီတအောင်

လူငယ်၏စကားအဆုံးတွင် ခြံရံကာလိုက်ပါလာသွင်းဦး
အနက် တစ်ယောက်က...

‘မပူပါနဲ့ သခင်လေး၊ ကျုပ်ရှင်းပေးပါမယ်’

ဟု ပြောကာ ရှေ့သို့လှမ်းထွက်လာလေသည်။

အခြေအနေမဟန်ဘော့မှန်း ကောင်းလိ သဘောပေါက်
လိုက်သည်။

ထွက်သွားဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။

သို့သော်...

ယခုအချိန်မှ ထွက်သွားမည် ဆိုလျှင် ကြီးကျယ်သော
လူငယ်ကို ကြောက်ရွံ့ရာကျစေလိမ့်မည်။

သူရဲဘောကြောင်သူ တစ်ယောက်ဟု အထင်ခံရပေတော့
မည်။

ထိုသို့ တွေးမိလိုက်ခြင်းကြောင့် ထွက်မသွားဖြစ်တော့ဘဲ
ဆက်ပြီးထိုင်နေလိုက်လေသည်။

သခင်လေးဆိုသောလူငယ်၏အခြေအရံငါးယောက်အနက်
မှ ရှေ့သို့လှမ်းထွက်လာသူမှာ ခန္ဓာကိုယ် သန်မာထွားကျိုင်း
လှသော လူသန်ကြီးတစ်ယောက် ဖြစ်လေသည်။

လူသန်ကြီးသည် စားသောက်နေသူများအား တစ်ချက်
ဝှေ့ကြည့်လိုက်ပြီးလျှင်...

‘ကျုပ်ရှ်သခင်လေးက အေးအေးဆေးဆေးစားသောက်
ချင်တယ်၊ ဒါကြောင့် ခင်ဗျားတို့အားလုံး ဆိုင်ထဲက ထွက်
သွားကြပါ’

ဟု ကျယ်လောင်သောအသံဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

ချစ်တဲ့ရန်သူ (၁) ● ၁၁

သူပြောသည့်အတိုင်းမနာခံလျှင် ရန်မူမည့်အသွင် ရှိနေ
လေသည်။

ကောင်းလိ သက်ပြင်းချလိုက်မိသည်။

‘ဆိုင်က အကျယ်ကြီး၊ လွတ်နေတဲ့စားပွဲတွေလဲ အများ
ကြီး၊ တမင်သက်သက် ပြဿနာဖန်တီးနေကြတာကိုး’

ဟုစိတ်ထဲမှ ရေရွတ်လိုက်လေသည်။

လူသန်ကြီး၏ စကားကို စားသောက်နေသူ အားလုံး
အတိုင်းသားကြားလိုက်ကြသော်လည်း မည်သူမျှထွက်မသွား
ဘဲ နားမလည်နိုင်စွာ ကြည့်လိုက်ကြ၏။

မမျှော်လင့်ဘဲ မောင်းထုတ်ခံလိုက်ရခြင်းကြောင့် ကြောင်
အမ်းအမ်း ဖြစ်ကုန်ကြသည်။

မည်သူမျှထိုင်ရာမှမထုတ်နေကြသည်ကိုတွေ့ရလျှင် လူသန်
ကြီး ဒေါ်ပူသွားပုံရလေသည်။

‘အားလုံး ဆိုင်ထဲက ထွက်သွားကြစမ်း၊ ဒါမှမဟုတ်ရင်
ကျုပ်က မောင်းထုတ်ပစ်လိုက်မယ်’

ဟု အသားလွတ် ကြိမ်းမောင်းနေပြန်ပါတော့သည်။

ထိုစဉ်...

‘ဘာများဖြစ်လို့လဲဗျာ’

ဆိုင်တာဝန်ခံနှင့် ဆိုင်လုလင်များ ဆောက်ရှိလာကြလေ
သည်။

၈၂ ● အက္ခိသိသီဟဘောင်

သူတို့ကိုတွေ့လျှင် လူသန်ကြီးက....

‘ခင်ဗျားတို့ရောက်လာတာ အတော်ပဲ၊ ဆိုင်ထဲမှာရှိတဲ့ လူတွေကို မောင်းထုတ်ပစ်လိုက်စမ်း’

ဟု အမိန့်ပေးလိုက်လေသည်။

ဆိုင်တာဝန်ခံက....

‘ဟာ....ဒီလိုလုနီးလို့ ဘယ်ဖြစ်မလဲ၊ ကျုပ်တို့ဆိုင် နာမည် ပျက်သွားမှာပေါ့’

ဟု ဂျပာကယာ ပြန်ပြောလိုက်သည်။

လူသန်ကြီးက....

‘ဒါတွေ ကျုပ်နားမလည်ဘူး၊ ကျုပ်တို့သခင်လေး လွတ် လွတ်လွင်လပ် စားသောက်နိုင်ဖို့ပဲ အရေးကြီးတယ်’

‘ဟာ....မဖြစ်ပါဘူးဗျာ၊ ဆိုင်ထဲမှာ နေရာ အကျယ်ကြီး ရှိတာပဲ’

‘ခင်ဗျားပါးစပ် ပိုတ်ထားလိုက်စမ်း၊ အသားနာချင်ပြီ ထင်တယ်’

လူသန်ကြီးသည် ပြောပြောဆိုဆို ရိုက်နှက်ရန် လက်ဟန် ပြင်လိုက်လေသည်။

‘ဟာ....မလုပ်ပါနဲ့ဗျာ’

ဆိုင်တာဝန်ခံ ကျပာကယာ နောက်ဆုတ်လိုက်လေသည်။

ချစ်တဲ့ရန်သူ (၁) ● ၈၃

လူသန်ကြီးက....

‘ခင်ဗျားတို့ မောင်းမထုတ်ရဲရင် ကျုပ်ဘာသာ မောင်း ထုတ်ပစ်မယ်’

ပြောပြောဆိုဆို စားသောက်နေသူ တစ်ယောက်ထံသို့ လျှပ်တစ်ပြက် ချဉ်းကပ်သွားပြီး...

‘ပြောနေတာ မကြားဘူးလား၊ ခုချက်ချင်း ထွက်သွား စမ်း’

ဟု အော်ငေါက်ပြီး အင်္ကျီလည်ကုပ်မှဆွဲကာ ဆိုင်အပြင် ဘက်သို့ တွန်းထုတ်ပစ်လိုက်လေသည်။

ထိုလူမှာ လူသန်ကြီး၏ ရမ်းကားမှုကို ကြောက်ရွံ့သွား သည် ဖြစ်ရာ....

‘အမယ်လေး....မလုပ်ပါနဲ့ဗျာ၊ သွားဆိုသွားပါ့မယ်’

အော်ဟစ်တောင်းပန်ရင်း ဆိုင်ထဲမှ ပြေးထွက်သွားလေ တော့သည်။

ဤတွင်....

ကျန်ရှိသောစားသောက်နေကြသူများလည်း တစ်ယောက် ပြီးတစ်ယောက် အလျှိုလျှို ထွက်သွားကြတော့သည်။

ကောင်းလီ သက်ပြင်းချလိုက်မိသည်။

သူက ဆက်၍ ထိုင်နေမည်လော။

၀၄ ● တက္ကသိုလ်သီတအောင်

သို့တည်းမဟုတ်....

ထွက်သွားမည်လော။

ထိုစဉ်....

‘ဒီလူကိုကြည့်ရတာ ရူးနေတယ်နဲ့တူပါတယ်’

စကားသံတစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြားလိုက်ရလေသည်။

ကောင်းလီ အံ့ဩသွားသည်။

ထိုအသံကို ကြားဖူးသည်ထင်ကြီး ကြည့်လိုက်ရာ မလှမ်းမကမ်း၌ ထိုင်နေသည့် မိန်းကလေးတစ်ယောက်အား တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

‘ဟင်....’

ကောင်းလီ ခေါင်းနုပန်း ကြီးသွားသည်။

ထိုမိန်းကလေးသည် ငှက်ဆိုးသုံးဖော်နှင့် ပြဿနာ ဖြစ်ခဲ့သော မိန်းကလေးပင် မဟုတ်ပါလား။

မြို့ထဲ၌တွေ့ခဲ့ရသော်လည်း ဤတည်းခိုခန်း၌ ထည်းခိုနေထိုင်မည်ဟု မထင်ခဲ့ချေ။

ယခု....

မိန်းကလေးသည် တုးစံအတိုင်း ပြဿနာကိုဖိတ်ခေါ်လိုက်ပြန်ပြီ ဖြစ်လေသည်။

ချစ်တဲ့ရန်သူ (၁) ● ၀၅

မိန်းကလေး၏စကားကြောင့် လူသန်ကြီး မျက်မှောင်ကုတ်သွားလေသည်။

မိန်းကလေးအား စိုက်ကြည့်လိုက်ပြီး....

‘ဟေ့....မင်း ဘာပြောလိုက်တာလဲ’

ဟု လှမ်းမေးလိုက်လေသည်။

မိန်းကလေးက....

‘ရှင်တို့သခင်လေးဟာ ရူးများ ရူးနေသလားလို့ ပြောတာလေ’

‘ဘာ....’

လူသန်ကြီး ဒေါ်ပူသွားလေတော့သည်။

‘မင်း....မင်း....’

မိန်းကလေးက....

‘ရှင်သခင်လေးက ရူးနေလို့သာ လူအများစားသောက်ဆိုင်မှာ တစ်ယောက်တည်း စားချင်နေတာပေါ့’

‘မင်း....မင်း....’

လူသန်ကြီး ဒေါ်ပူသွားလေသည်။

လက်သီး ကျစ်ကျစ်ပါအောင်ဆုပ်ကာ မိန်းကလေးထံသို့ လှမ်းသွားပြီး....

၈၆ ● တက္ကသိုလ်သီဟစောင်

‘စော်ကားလှချည်လား၊ မင်း သေချင်လို့ ပဲဖြစ်ရမယ်’
ဟု ငေါက်ကာ လက်သီးဖြင့်ထိုးသွင်းရန် ဟန်ပြင်လိုက်
လေသည်။

ကောင်းလိ ရင်ထိတ်သွားသည်။

‘ဒီမိန်းကလေးတော့ ဒုက္ခရောက်တော့မှပဲ’

မိန်းကလေးကိုကူညီရန် ထိုင်ရာမှထဖို့ ဟန်ပြင်တိုက်မိလေ
သည်။

‘မဖြစ်သေးပါဘူး၊ ငါက ကူညီချင်ပေမယ့် သူ့ထံ အပြစ်
တင်နေဦးမှာ’

ဟု တွေးကာ ဆက်ပြီး ထိုင်နေလိုက်လေသည်။

ဆိုင်ထဲ၌ ထိုင်နေသူဟူ၍ ကောင်းလိ၊ မိန်းကလေးနှစ်
ဦးအတိုင်းအတတ်ယောက်တို့သာ ကျန်ရစ်ပါတော့သည်။

အဘိုးအိုသည် အရက်သောက်လိုက်၊ ဆေးတံဖွာလိုက်ဖြင့်
အေးအေးဆေးဆေး ရှိနေလေသည်။

လူသန်ကြီးက အန္တရာယ်ပြုနေခြင်းကြောင့် မိန်းကလေး
က...

‘ဪ...ရှင်က ယောက်ျားရင့်မကြီးတစ်ယောက် လုပ်
ပြီး ကျွန်မကို စော်ကားမလို့ ပေါ့လေ’

ဟု ရန်ထွေလိုက်လေသည်။

ချစ်တဲ့ရန်သူ (၁) ● ၈၇

လူသန်ကြီးက...

ဘာကွ၊ မင်းပဲ ငါတို့ကို စော်ကား မော်ကား ပြောပြီး
တော့

‘ကျွန်မက စော်ကားတာလား၊ ရှင်တို့က စော်ကားတာ
လား၊ ပြန်စဉ်းစားစမ်းပါဦး’

‘ကျုပ်တို့က ဘာစော်ကားလို့လဲ’

‘ရှင်တို့ပဲ ဆိုင်ထဲကလူတွေကို မောင်းထုတ်နေတယ် မဟုတ်
လား၊ အဲဒါ စော်ကားတာမဟုတ်လို့ ဘာလဲ’

‘ဟေ့...ဒါက ငါတို့သခင်လေး အေးအေး ဆေးဆေး
လေး စားသောက်လို့ ရအောင် ပြောနေတာကွ၊ သခင်လေး
စားသောက်ပြီးသွားရင် ဘယ်သူပဲ စားစား အကြောင်း
မဟုတ်တော့ဘူး’

ထိုစဉ်...

‘ခင်ဗျား အာတွေလျှောက်ပြောနေတာလဲ၊ ကျုပ်ခရီး
မဆက်သေးဘူး၊ ဒီမှာ တစ်ချက်တည်းဦးမယ်၊ တည်းခိုခန်း
မှာ တစ်ခြား ဘယ်သူမှ မတည်းစေရဘူး၊ ကျုပ်တစ်ယောက်
ပဲ တည်းမယ်၊ ငွေအယ်လေဝက်ကုန်ကုန် ကျုပ် ဂရုမစိုက်
ဘူး’

သခင်လေးဆိုသူ၏စကားသံ ထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြား
လိုက်လေသည်။

၁၀ ● တက္ကသိုလ်ဆီကသောင်း

မိန်းကလေး မကျေမနပ် ဖြစ်သွားလေသည်။

‘ဘာ...ရှင်၊ ကျွန်မတို့ ဒီမှာတည်းနေတာ၊ ရှင်သွားခိုင်း
တိုင်း မသွားနိုင်ဘူး’

ဟု ထအော်လိုက်သည်။

လူသန်ကြီးက....

‘မင်းမသွားရင် ငါက မောင်းထုတ်ပစ်လိုက်မယ်၊ ဘာ
မှတ်သလဲ’

ဟု ခြိမ်းခြောက်လိုက်သည်။

မိန်းကလေးသည် ကောင်းလိဘက်သို့ လှည့်ကြည့်လိုက်ပြီး....

‘ဒီမှာ မတရားလုပ်နေတာကို လက်ပိုက်ကြည့်နေတော့မှာ
လားရှင်’

ဟု လှမ်းပြောလေသည်။

ကောင်းလိ မနေနိုင်တော့ပါ။

‘ဟုတ်သားပဲဗျာ၊ ဒီနေရာဟာ အများသူငါ တည်းခို
စားသောက်နိုင်တဲ့ နေရာတစ်ခုပါ၊ ခင်ဗျားတို့သဘောအတိုင်း
လုပ်လို့ မဖြစ်ပါဘူး’

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ဤတွင်....

လူသန်ကြီးသည် ကောင်းလိဘက်သို့ မြားဦးလှည့်လာလေ
တော့သည်။

‘မင်းက ဘာ လူပါးဝတာလဲ၊ ခုချက်ချင်း ထွက်သွား
စမ်း’

ဟု ငေါက်လိုက်သည်။

ချစ်တဲ့ရန်သူ (၁) ● ၁၉

ကောင်းလိက....

‘ကျုပ်က မသွားဘူးဆိုရင်ကောဗျာ’

‘ဪ...မင်းက သေချင်နေပြီကိုး၊ ကောင်းပြီလေ သိကြ
သေးတာပေါ့’

‘ကားဆုံးလျှင် ကောင်းလိထံ ပြေးဝင်တိုက်ခိုက်လိုက်သလဲ
သည်။’

ကောင်းလိလည်း ထိုင်ရာမှထကာ ပြန်လည်တိုက်ခိုက်လိုက်
လေသည်။

သူတို့နှစ်ယောက် ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်လိုက်ကြသည်နှင့်....

‘ဝန်း....’

ကျယ်လောင်သောအသံ ထွက်ပေါ်လာသည်။

လူသန်ကြီးမှာ အယဉ်းအယိုင်းဖြင့် နောက်ဆုတ်သွားရလေ
တော့သည်။

.....

၉၀ • တက္ကသိုလ်သီဟစောဝ်

‘ဟင် ..’

‘ဟာ.....’

သခင်လေးဆိုသော လူငယ်တို့လူစု လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွားကြလေသည်။

ကောင်းလိ၏လက်ချက်ဖြင့် လူသန်ကြီးသည် ဒဃာဒဃိဖြင့် နောက်ဆုတ်သွားရသည် မဟုတ်ပါလား။

လူသန်ကြီးသည် ခန္ဓာကိုယ် ကိုယ်ရှိန်သပ်ကာ ရပ်တန့်လိုက်ပြီး.....

‘မြမ်း.....’

ခါးမှ ခားကို ဆွဲထုတ်လိုက်လေသည်။

တစ်မိန့်.....

‘ခွေးကောင်၊ သေဖို့ ပြင်ထား’

ဟု ငေါက်ကာ ပြေးဝင်တိုက်ခိုက်လာလေသည်။

ဝင်းလက်တောက်ပသော ခားရောင်ချား ထွက်ပေါ်လာသည်။

ပြင်းထန်သော ခားခုတ်ချက်သည် ကောင်းလိ၏ ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်သို့ ကျရောက်လာသည်။

အမှတ်တမဲ့ကြည့်မည်ဆိုလျှင် လူသန်ကြီး၏ ခားခုတ်ချက်ကြောင့် ကောင်းလိ သေဆုံးသွားရသည်ဟု ထင်စရာရှိလေသည်။

ချစ်တဲ့ရန်သူ (၁) • ၉၁

သို့သော်.....

‘ယား.....’

ကောင်းလိသည် ငြာသံပေးကာ ပွတ်ကာသိကာ ရှောင်တိမ်းလိုက်လေသည်။

တဆက်တည်းပင် ခြေထောက်ဆန့်ထုတ်ကာ ကန်ထုတ်လိုက်လျှင်.....

‘စုန်း.....’

လူသန်ကြီးမှာ အဝေးသို့ လွင့်စဉ်သွားလေတော့သည်။

‘ခပ်.....ခပ်.....ခပ်’

လူသန်ကြီး ခံလိုက်ရပုံကိုကြည့်ကာ မိန်းကလေး သဘောကျစွာ ရယ်မောလိုက်လေသည်။

အဘိုးအိုကလည်း ပြုံး၍ ဦးခေါင်းတညိတ်ညိတ် ရှိနေသည်။

သခင်လေးဆိုသောလူငယ်မှာမူ မျက်နှာထား ပိုမို ခက်ထန်သွားလေသည်။

သူ၏ လူတစ်ယောက် ခံလိုက်ရသည် မဟုတ်ပါလား။

‘သာလုပ်နေကြတာလဲ’

ဟု ငေါက်လိုက်သည်။

ထိုအခါ.....

၉၂ ● တက္ကသိုလ်သိတအောင်

ကျန် လေးယောက်သည် ချက်ချင်းပင် ရှေ့သို့ ခုန်ထွက်လာကြလေသည်။

တစ်ယောက်က....
'သေပေတော့....'

ဟု ကြံဝါးပြီး လက်ဝါးစောင်းနှစ်ဘက်ဖြင့် ခိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

ကောင်းလိလည်း မတတ်သာတော့ဘဲ ပြန်လည်ရင်ဆိုင်လိုက်ရလေသည်။

ကောင်းလိသည် ထိုလူ၏တိုက်ခိုက်မှုကို ပွတ်ကာ သိကာ ရှောင်တိမ်းလိုက်ပြီး ခြေတစ်ဘက်မြောက်ကာ ကန်ကျောက်လိုက်လျှင် လူချင်းနီးကပ်နေသည်ဖြစ်ရာ ထိုလူမှာ မရှောင်နိုင်တော့ဘဲ....

'ဝုန်း....'
'အား....'

စူးရှသော အော်ဟစ်သံများ ထွက်ပေါ်လာပြီး အဝေးသို့ လွင့်စဉ်သွားလေတော့သည်။

ကျန် သုံးယောက် မနေနိုင်ကြပဲတော့ချေ။

'ခြမ်း....ခြမ်း....ခြမ်း'

လက်နက်ကိုယ်စီ ဆွဲထုတ်ကာ ပြေးဝင်တိုက်ခိုက်လိုက်ကြလေသည်။

ကောင်းလိလည်း မထူးတော့ပြီမို့ တိုက်ပွဲပြီးဆုံးသည်အထိ ရင်ဆိုင်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

အတွင်းအားကို လက်ဝါးနှစ်ဘက်တွင်စုစည်းကာ ပြန်လည်တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

ထိုလူသုံးယောက်၏ သိုင်းပညာသည်မခေပါ။
သို့သော်....

ကောင်းလိက ပြင်းပြင်းထန်ထန်တိုက်ခိုက်လိုက်သောအခါ မခံနိုင်ဘဲ ဖြစ်သွားကြလေတော့သည်။

'ဝုန်း....'
'အား....'
'အမယ်လေး....'

စူးရှသော အော်သံများ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

ထိုလူသုံးယောက်မှာ တစ်ခဏအတွင်း အဝေးသို့ လွင့်စဉ်သွားလေတော့သည်။

'ခစ်....ခစ်....ခစ်'

မိန်းကလေး သဘောကျစွာ ရယ်မောလိုက်လေသည်။

သူမသည် လက်ခုပ်လက်ဝါး တီးလိုက်ပြီး....

'ရယ်စရာ ကောင်းလိုက်တာ၊ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် ပြောနေကြပြီး လက်တွေ့ကြတော့ ဘာမှ မဟုတ်ပါလား'

ဟုလျှောက်ပြောလျှင် လိုက်လေသည်။

သူမ၏ စကားကြောင့် ၎င်းအခြေအရံများ မရှုမလှ ခံလိုက်ရခြင်း ဖြစ်ကြောင်း၊ ၎င်း သခင်လေးဆိုသည့် လူငယ်မှာ ဒေါသခြောင်းခြောင်း ထွက်သွားလေတော့သည်။

သူ၏ မျက်နှာ နီရဲခက်ထန် နေပါသည်။

မိန်းကလေးကို တစ်ချက်ကြည့်ပြီး ကောင်းလိမ့်သို့ လှမ်းသွားလိုက်လေသည်။

ကောင်းလိ မလှုပ်မယှက်ရပ်ကာ စောင့်ဆိုင်းနေလိုက်လေသည်။

အခြေအရံများကို ဆုံးမပြီးမှ သခင်ဖြစ်သူနှင့်လည်း ရပ်ဆိုင်းရမည် မဟုတ်ပါလား။

လူငယ်သည်-ကောင်းလိအနီးသို့ ရောက်လျှင်....

‘လတ္တီဂျီရင် မင်းနာမည် ပြောစမ်း’

ဟု ခပ်ထန်ထန် မေးလေသည်။

ကောင်းလိ ခေါင်းခါယမ်း လိုက်သည်။

‘ကျုပ်က အညတရတစ်ယောက်ပါ၊ ဒါကြောင့် နာမည်ပြောပြစရာ မလိုဘူးထင်ပါတယ်’

ဟု ပြောလိုက်သည်။

သူငယ် မဲပြုံးပြုံး လိုက်သည်။

‘ဪ...မင်းက နာမည် မပြောဝံ့ဘဲကိုး၊ ကိစ္စမရှိဘူး၊ မင်းနာမည်မသိရဲလဲအငရားမကြီးဘူး၊ အရေးကြီးတာက ကျုပ်ရဲ့မှာ မင်း ခူးထောက်လာဖို့ပဲ’

ထိုစကားကြားလျှင်....

‘ခစ်...ခစ်...ခစ် ခုချိန်အထိ လေကျယ်နေတုန်းပဲလား’

မိန်းကလေးက လှောင်ပြောင်ရယ်မော လိုက်လေသည်။

လူငယ် ဒေါသ ထွက်သွားသည်။

‘စိတ်ချ၊ ကျုပ်အကြောင်း ခုပဲ သိစေရမယ်’

စကားဆုံးလျှင် လက်တစ်ဘက် ဆန့်ထုတ်ကာ ကောင်းလိအား တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

သူ၏ လက်ဝါးဆန့်ထုတ် ရိုက်ချလိုက်ပုံမှာ အားမာန်ပါသည်။

ဟု မထင်ရဘဲ ညင်ညင်သာသာ ရှိလှသည်။

သို့သော်....

မမြင်ရသော အင်အားတစ်ခုက ရင်ဝဲသို့ တိုးဝင်လာသည် ဟု ခံစားလိုက်ရသဖြင့် ကောင်းလိ ရင်ထိတ် သွားလေတော့သည်။

ကပျာကယာ လက်ဝါးဆန့်ထုတ်ကာ ခုခံလိုက်ရသည်။

ဤတွင်....

ဝုန်း....

ကျယ်လောင်သော အသံ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။
ကောင်းလိမ္မာနောက်သို့ ခြေတစ်ချောင်း ဆုတ်လိုက်ရလေ
တော့သည်။

‘ဟင်....’

ကောင်းလိမ္မာ တအံ့တသြ ဖြစ်သွားသည်။
လူငယ်ကို မယုံကြည်နိုင်စွာ ကြည့်လိုက်လေသည်။

လူငယ်၏ အတွင်းအားသည် အံ့မခန်းဖြစ်နေသည် မဟုတ်
ပါလား။

မိန်းကလေးအသံ ထိတ်လန့် သွားလေသည်။
အတိုးအိုလည်း စိတ်ဝင်စားစွာ ကြည့်လာလေသည်။

‘ဟား.....ဟား.....ဟား’

လူငယ်က ဟားတိုက် ရယ်မောလိုက်လေသည်။

‘အယ်လိုလဲ၊ ကျုပ်ကို လေကြားတယ်လို့ ပြောချင်သေး
သလား၊ ကျုပ်က ပြောတဲ့အတိုင်း ကျုပ်ရှေ့မှာ ခူးထောက်
ရမယ်ဆိုတာ မှတ်ထား....’

ပြောပြောဆိုဆို ရှေ့တိုးလာပြီး လက်ဝါးဖြင့် ခိုက်
လိုက်ပြန်လေသည်။

ကောင်းလိ အံ့ကြိတ်လိုက်သည်။

လက်ဝါးတွင် အတွင်းအား စုစည်းကာ ပြန်လည် ခုခံဆို
လေသည်။

လက်ဝါးနှစ်ဖက် ဆုံတွေ့မိလိုက်လျှင်....

‘ဟင်....’

ပြည်သံသဲ သဲ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

လက်ဝါးနှစ်ဖက် ပူးကပ်သွားသည်။

ကောင်းလိသည် အတွင်းအား ထုတ်ဖော်ကာ ခုခံရင်ဆိုင်
သည့်ကြားမှ လူငယ်၏ အတွင်းအားလှိုင်းများ၏ ဖိစီးမှု
ကြောင့် ကောင်းလိ ဒဏ်ဒယိုင် ဖြစ်လာသည်။

ကြမ်းပြင်ပေါ်၌ မြဲမြံစွာ ရပ်တည်နေနိုင်ခြင်း မရှိတော့
တော့ ပြစ်လာလေသည်။

လူငယ်လေး၏ကြိုးဝါး ခဲ့သလိုခူးထောက်ချရတော့မလို့
လေသည်။

ကောင်းလိ၏ နဖူးပေါ်မှ ချွေးများ ကျဆင်းလာသည်။

လူငယ်၏ သိုင်းပညာမှာ သူ့ထက် အဆင့်မြင့်နေပြီ
စင်သေးမိသည်မှာ မှားပြီဟု အသိဝင်လာ၏။

ပည်သို့ဆိုစေ....

အခြေအနေများမှာ ပြုပြင်ပြောင်းလဲ၍ မရနိုင်တော့

ကောင်းလိ ရုက္ခံ့ ထောက်နေစဉ်....

‘ရှင် ဘယ်ဆိုးလို့လဲ၊ ဒါပေမယ့် ပြောသလောက်မဟုတ်ဘူးဆိုတာ ကျွန်မ သိပါတယ်၊ ဟောဒီက ကျွန်မလေးတစ်ချောင်းကို ရှောင်နိုင်ရင် ရှောင်စမ်းပါ’

မိန်းကလေး၏ စကားသံ ထွက်ပေါ်လာသည်ကိုကြားရလေသည်။

ထို့အတူ....
‘ဝစ်....’

လေတိုးသံနှင့်အတူ ဝါးတူးလေး တစ်ချောင်းသည် လူငယ်လေး၏ နောက်ကျောဆီသို့ ပစ်လွှင့် လာလေတော့သည်။ မိန်းကလေးလေး နှာခေါင်း ရှုံ့လိုက်သည်။

အကျော်ကို ဒါမျိုး လာမစမ်းနဲ့မရဘူး၊ ဟု အော်ပြောကာ လက်နောက်ပြန် ဝေ့ယမ်းလိုက်သည်။

‘ဖတ်....’

ဝါးတူးကလေးသည် လူငယ်၏လက်ထဲ ဖမ်းဆုပ်မိလွှား ဖြစ်သွားလေသည်။

လူငယ်လေးက....
‘မင်းပစ္စည်း မင်းပြန်ယူ’

ဟု ပြောကာ လက်ဝေ့ ယမ်းလိုက်သည်။

ဝါးတူးကလေးသည် မြားတစ်စင်းပမာ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ထိုး ပစ်လွှင့်သွားလေတော့သည်။

အကယ်၍....

ဝါးတူးကလေးထိမှန်သွားလျှင် မိန်းကလေး ဒဏ်ရာပြင်းစွာ ရှိသွားမည်မှာ ‘သေချာ’လှပေသည်။

ကောင်းလိမ့်မခဲ မိန်းကလေးအတွက် စိုးရိမ်ပူပန်သွားစေသည်။

ဘိုသော်....

သူ့ကိုယ်တိုင်လည်း လူငယ်၏လက်ချက်ဖြင့် ဒုက္ခရောက်မလို ဖြစ်နေရာမှ မတတ်နိုင်တော့ချေ။

ထိုစဉ်....

‘တောက်....’

အရှိန်ပြင်းစွာ ပစ်လွှင့်လာသည့် ဝါးတူးကလေးသည် တစ်စုံတစ်ခု၏ ချိတ်ချခြင်းခံလိုက်ရသည့်အလား ငြမ်းပြင်ပေါ်သို့ ပြုတ်ကျသွားလေတော့သည်။

လူငယ်လေး အံ့သြသွားစုံရသည်။

ဆေးတံဖွာရှိကြိကာ ထိုင်နေသော အဘိုးအိုထံသို့ အကြံပြုရောက်သွားလေသည်။

ချက်ချင်းပင်....

‘သွားစမ်း’

ဟု ငေါက်ကာ ကောင်းလိကို တွန်းထုတ်ပစ်လိုက်လေသည်။

ကောင်းလိမှာ လူငယ်လေး၏ ပြင်းထန်သောတိုက်တွန်းမှု ခံလိုက်ရသဖြင့် မဟန်နိုင်တော့ဘဲ....

‘ဝုန်း....’

၁၀၀ ● တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

အဝေးသို့ လှင့်စဉ်သွားလေတော့သည်။

လူငယ်လေးသည် ကောင်းလိကို လည်းကောင်း၊ မိန်းမ
ကလေးကိုလည်းကောင်း ဂရုမစိုက်ဘဲ အဘိုးအိုထံသို့ ငါးတည်
ကာ လှမ်းသွားလိုက်၏။

အဘယ်ကြောင့်နည်း။

အဘိုးအိုက အေးအေးဆေးဆေးဆိုင်ကာ ဆေးတံဖွာရှိုက်
၍ ဖွာရှိုက်နေပါတော့သည်။

....၁....

ဆိုင်းပညာ

စားသောက်ဆိုင်အတွင်း တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေပါသည်။
ကောင်းလိသည် ကြမ်းပြင်ပေါ်မှ လူးလီမ့် ထလိုက်လေ
သည်။

မပျော်လင့်ဘဲ လူငယ်လေးအား ရှုံးနိမ့်သွားရပြီဖြစ်သည်။

အလွန်ခံပြင်းစရာကောင်းသော သူ၏ ထစ်ခုဖြစ်သည်။

မည်သို့ဆိုစေ.... ၁ကြည့်

သူ၏သိုင်းပညာသည် လူငယ်လေးအား မည်သို့မျှ မယှဉ်
နိုင်ကြောင်း ထင်ရှားနေသည်။

၁၀၂ ● တက္ကသိုလ်သီတဇာန်

ကောင်းလီ ယူကြုံးမရဖြစ်လာသည်။

‘ဝါဟာ သိုင်းပညာတတ်မြောက်ထားပေမယ့် ငါ့ပညာဟာ ပြိုင်ဘက်ကင်းတဲ့အဆင့် ရောက်အောင် မလေ့ကျင့်နိုင်ခဲ့တာ ဝမ်းနည်းစရာပဲ’

ဟု စိတ်ထဲမှ ချေခွတ်လိုက်လေသည်။

လူငယ်ကို မယှဉ်နိုင်သည့်အတွက် သိုင်းပညာထက်မြက်လှသော လူသတ်သမားအား မည်သို့ ယှဉ်ပြိုင်နိုင်ပါ့တော့မည်နည်း။

ကောင်းလီသည်-တွေးရင်း-တွေးရင်း ဝမ်းနည်းကြေကွဲလာပြီး ခေါင်းငုံ့ထားလိုက်မိလေသည်။

မိန်းကလေးက နေရာတွင် မလှုပ်မယှက်ထိုင်နေသည်။

လူငယ်က သူမအား ဂရုမစိုက်ပါ။

အဘိုးအိုထံသွားပြီး မနီးမဝေးတွင် ခြေလှမ်းရင်လိုက်လေသည်။

အဘိုးအိုက အေးအေးဆေးဆေးပင်ထိုင်ကာ ဆေးတံဖွာရှိုက်နေပါသည်။

လူငယ်က....

‘ခင်ဗျားမဆိုးဘူး၊ ဒါပေမယ့် ကျုပ်ကိစ္စထဲ ဝင်ရှုပ်တာကြောင့် ဒုက္ခရောက်သွားမှာ သေချာနေပြီ’

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

ရုန်းကန်သူ (၁) ● ၁၀၅

အဘိုးအိုက ဆေးတံကို ပါးစပ်မှဖြုတ်ကာ...

နေချင်မှာပေါ့!

‘ကျုပ်ကရှုပ်တာလား၊ မင်းကရှုပ်တာလား’ ဟု ပြန်မေးလိုက်သည်။

‘ဘာကွ’

ဘာသည်။

‘မင်းစဉ်းစားကြည့်လေ၊ တို့ဘာသာ အေးအေးဆေးဆေးသောက်နေကြတာ မင်းရောက်လာမှပဲရှုပ်သွားတေ’

လူငယ်က....

‘ဒါတွေ့ ကျုပ်နားမလည်ဘူး၊ ကျုပ်စားသောက် အနားယူမယ့်ဆိုရင် ကျုပ်အနားမှာ တခြားလူတွေ ဆူဆူ ညံ့ညံ့နေတာ ကျုပ်ကြိုက်ဘူး’

အဘိုးအိုက....

‘ဒါဆိုလဲ ဘယ်မှ မသွားဘဲ ရဟတ်ရဲတိုက်ထဲမှာပဲနေပေါ့ကွာ၊ အဲဒီမှာဆိုရင် မင်းကို ဘယ်သူမှ နှောင့်ယှက်ရဲကြတော့မှာ မဟုတ်ဘူးပေါ့’

‘ဟင်....’

လူငယ် လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွားလေသည်။

အဘိုးအိုအား မျက်လုံးပြူးကာကြည့်လိုက်၏။

‘ကျုပ်...ကျုပ်ဟာ ရဟတ်ရဲတိုက်ကဆိုတာ ခင်...ခင်ဗျား ဘယ်လိုလုပ်သိတာလဲ’

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

၁၀၂ ၄ ● တက္ကသိုလ်သီဟစာအုပ်

အဘိုးအို ရယ်မောလိုက်သည်။

‘ဟား...ဟား...ဟား၊ မင်းအသုံးပြုလိုက်တဲ့သိုင်းပညာ
ဟာ ပြုံးပြီး မင်းဘယ်သူ့ဘယ်ဝါဆိုတာ ငါပြောနိုင်တာပေါ့
ခဲတာ ငယ် ပါးစပ်ပိတ်သွားလေသည်။

ဟု နှိုးအိုက....

လူငယ်စောက မင်းအသုံးပြုလိုက်တဲ့သိုင်းကွက်ဟာ ရဟ
သော့က်က ရဟတ်လက်ဝါးသိုင်းကွက်ဆိုတာ ငါသိထားတ
ပေါ့ကွာ’

လူငယ်သည် အဘိုးအိုအား အထင်မသေးရဲတော့ပဲ။

‘ခင်ဗျားက ဘယ်သူလဲ’

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

အဘိုးအိုက....

‘ဟဲ...ဟဲ ကျုပ်က အညတရတစ်ယောက်ပါကွာ၊ ရဟတ်
ရိုတိုက်က သခင်လေးကို ကျုပ်နာမည် မပြောပြဝံ့ပါဘူး
ဟု ပြောလိုက်သည်။

လူငယ် မကျေမနပ်ဖြစ်သွားသည်။

သို့သော်....

အဘိုးအိုအား တိုက်ခိုက်ဝံ့ခြင်းမရှိတော့ချေ။

အဘိုးအိုက ထိုင်ရာမှ ထလိုက်သည်။

ချစ်တဲ့ရန်သူ (ပ) ● ၁၀၅

‘အင်းလေ....မင်းက ဒီမှာ လွတ်လွတ်လပ်လပ် နေချင်
စားချင်တယ်ဆိုတော့ ကျုပ်က ရွှေခင်းပေးရတော့မှာပေါ့’
ဟု ပြောလိုက်သည်။

ထို့နောက်....

ခြေလှမ်းကျဲကျဲဖြင့် ဆိုင်ထဲမှ ထွက်သွားလေတော့သည်။

....၀....

အဘိုးအို ဆိုင်ထဲမှ ထွက်သွားပြီ ဖြစ်ပါသည်။

မိန်းကလေးက အေးအေးအေးအေး ထိုင်နေဆဲ....

အရေးနိမ့်ခဲ့သည့် ကောင်းလိကလည်း ငူငူကြီးရပ်နေဆဲ....

‘ဟင်း....’

သခင်လေးဆိုသော လူငယ်၏ သက်ပြင်းချသံ ထွက်ပေါ်

လာလေသည်။

ကောင်းလိ သတိဝင်လာသည်။

လူငယ်လေးကို လှမ်းကြည့်လိုက်၏။

-ထိုအခါ....
 လူငယ်သည် ကြိတ်မနီခဲမရ ဧဝံ ထွက်နေသည်ကို
 တွေ့မြင်ရလေသည်။
 ကောင်းလိ ရင်ထိတ်သွားသည်။
 ယခုအချိန်....
 လူငယ်က တိုက်ခိုက်လာမည်ဆိုပါလျှင် သူ့ရော မိန်းကလေး
 ပါဒုက္ခရောက်လိမ့်မည်ဟု နားလည်မိလေသည်။
 သို့သော်....
 လူငယ်သည် တိုက်ခိုက်ခြင်းမပြုပါချေ။
 သူ၏လူများအား လက်ခံ ယမ်းပြလိုက်ပြီး....
 'သွားကြမယ်'
 ဟု အမိန့်ပေးလိုက်လေသည်။
 ထို့နောက်....
 ခြေလှမ်းကျကျဖြင့် ဆိုင်ထဲမှ ထွက်သွားလေသည်။
 သူ၏လူများသည်လည်း ခပ်ကုတ်ကုတ်လေး လိုက်ပါသွား
 ကြ၏။
 စားသောက်ဆိုင်ထဲ၌ တစ်ခဏအတွင်းမှာပင် လူရှင်းသွား
 လေတော့သည်။

ရဟတ်ရဲတိုက်မှ သခင်လေးတို့လူစု ထွက်သွားကြပြီ ဖြစ်
 လေသည်။
 ယခုမှ....
 ကောင်းလိ စိတ်သက်သာရာရသွားလေသည်။
 မိန်းကလေးအား လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။
 မိန်းကလေးက သူ့အားကြည့်နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရလေ
 သည်။
 သူမသည် ကောင်းလိ ကြည့်လာလျှင် နှာခေါင်း ရှုံ့ပြ
 လိုက်ပြီး....
 'ဘာမှလဲ အသုံးမကျဘူး'
 ဟု အပြစ်တင်ပြောဆိုလိုက်လေသည်။
 ၀. စိတ်ဆက်တည်းပင်....
 ထိုင်ရာမှ ဆတ်ခနဲထကာ ဆိပ်အပြင်ဘက်သို့ ထွက်သွား
 သည်။
 ကောင်းလိ ခံပြင်းသွားလေသည်။
 သူက မိန်းကလေးအတွက် ပြဿနာများနှင့် ရင်ဆိုင်ခဲ့
 ရသည်။
 သို့တိုင်....

မိန်းကလေးသည် သူ့အား ကျေးဇူးမတင်သည့် အပြစ်
အပြစ်တင်နေသည်မဟုတ်ပါလား။

‘တော်ပြီ၊ နောက် နောင် ဒီမိန်းကလေးနဲ့ ခဝေးဝေး
ရှောင်တော့မယ်’

ဟု ဆုံးဖြတ်ချက် ချလိုက်လေသည်။

စားသောက်ခန်းမ အဝင်း၌ သူတစ်ယောက်တည်းသာ
ကျန်ရစ်ခဲ့ပါတော့သည်။

သူသည် ဤဆိုင်၌ လာရောက် တည်းခို နေထိုင်ခြင်းမှာ
သိုင်းလောက၌ ထင်ရှားခဲ့သော အာဇာနည် ငါးပေါက်
အကြောင်း စုံစမ်းရန်ဖြစ်ပါသည်။

သိုင်းလောကသားများနှင့် မမျှော်လင့်ဘဲ တွေ့ဆုံခဲ့
သည်။

အာမခံဌာနမှ သိုင်းဆရာ ပြန်ရောက်လာ သည်အထိ
စောင့်စရာမလိုတော့ဟု သဘောပေါက်လိုက်သည်။

ရဟတ်ရဲတိုက်မှ သခင်လေးအား ပညာပြုလိုက်သည့် အဘိုး
အိတ် လိုက်လံ မေးမြန်းစုံစမ်း၍ ရရှိသည်ဟု တွေးမိလိုက်
ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။

ထို့အပြင်...

အဘိုးအိုသည် သိုင်းပညာ ခေသူမဟုတ်ကြောင်း ဆင်ခြင်
မိထားသည်။

အဘိုးအိုထံမှ သိုင်းပညာ သစ်ယူနိုင်မည်ဆိုပါလျှင် လူသတ်
သမားအား ရင်ဆိုင်နိုင်လိမ့်မည်ဟု အတွေးဝင်လာလေ
သည်။

ထို့ကြောင့်...

‘အဘိုးအိုနောက်ကို ငါလိုက်သွားမယ်’

ဟု ဆုံးဖြတ်ချက်ချကာ ဆိုင်ထဲမှ ခပ်သုတ်သုတ် ထွက်လာ
လေတော့သည်။

....၀....

ဆိုင်အပြင်ဘက်သို့ ရောက်လောအခါ ရဟတ်ရဲတိုက်မှ
သခင်လေးတို့လူစုနှင့် အဘိုးအိုဆရာ မိန်းကလေးတို့ပါ မတွေ့
တော့ချေ။

ကောင်းလီ ဟိုဟိုသည်သည်ကြည့်လိုက်ပြီး ခြေလှမ်းကျွံကျွံ
နှင့် လှမ်းထွက်လာခဲ့လေသည်။
မကြာပါချေ။

၁၁၀ ● တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

မြို့လယ်ပိုင်းသို့ ရောက်မှန်းမသိ ရောက်ရှိလာခဲ့လေသည်။
ကောင်းလိသည် အဘိုးအိုကို မတွေ့ရမှာစိုးရိမ်လာသည်။

‘ရှာမတွေ့ရင်တော့ ဒုက္ခပဲ’
ဟု ညည်းညူလိုက်မိသည်။

ထိုစဉ်မှာပင်....

လမ်းကြားတစ်ခုအတွင်းသို့ ချို.ကျွေ့ ဝင်ရောက်သွား
သောအခါ အဘိုးအိုတစ်ယောက်အား တွေ့မြင်လိုက်ရလေ
သည်။

ထိုအဘိုးအိုမှာ ကောင်းလိ လိုက်လံရှာဖွေနေသော အဘိုး
အိုပင် ဖြစ်သည်။

ကောင်းလိ ဝမ်းသာသွားသည်။

ချက်ချင်းပင် အပြေးတစ်ပိုင်း လိုက်သွားလေသည်။

လမ်းကြားအတွင်းသို့ ရောက်သွားသောအခါ အဘိုးအိုကို
မိသွားလေသည်။

‘ဘတ....ဘတ’

ကောင်းလိက ခေါ်လိုက်သည်။

အဘိုးအိုသည် ခြေငမ်းရပ်သွားပြီး ကောင်းလိကို လှည့်
ကြည့်လာပါသည်။

‘ဪ...မင်းကိုး’

ချစ်တဲ့ရန်သူ (ပ) ၁၁၁

စားသောက်ခန်းမတွင် တွေ့ခဲ့ရခြင်းကြောင့် မှတ်မိနေဟန်
ရှိလေသည်။

ကောင်းလိက....

‘ဟုတ်ပါတယ်ခင်ဗျာ’

‘နေပါဦး၊ မင်းက ဘာကိစ္စနဲ့ ငါ့နောက် လိုက်လာခဲ့ရ
တာလဲ’

ကောင်းလိက လက်နှစ်ဘက်ဆုပ်ကာ ဦးညွတ်လိုက်ပြီး....

‘ဘာကို ကျွန်တော် ရိုသေလေးစားပါတယ် ခင်ဗျာ၊
ကျွန်တော် မှာ အခက်အခဲတစ်ခုရှိနေလို့ အကူအညီ တောင်း
ချင်လို့ပါခင်ဗျာ’

ဟု ရိုသေသေ ပြောလိုက်လေသည်။

အဘိုးအို မျက်မှောင်ကုတ်သွားသည်။

‘ငါ့ဆီက အကူအညီတောင်းချင်လို့ ဟုတ်လား’

ကောင်းလိက ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ဟုတ်ပါတယ်ခင်ဗျာ’

အဘိုးအိုသည် ကောင်းလိအား ခြေဆုံးခေါင်းဆုံး အကဲ
ခတ်ကြည့်လိုက်သည်။

ပြီးမှ....

၁၁၂ ● တက္ကသိုလ်သိဟစာအုပ်

‘ဆိုစမ်းပါဦး’

ဟု မေးလေသည်။

ကောင်းလိက.....

‘ဒီလိုပါခင်ဗျာ၊ တစ်ချိန်က သိုင်းလောကမှာ ကျော်ကြားခဲ့တဲ့ အာဇာနည်ငါးဖော်ဆိုတဲ့ သိုင်းသမားတွေကို ဒုက္ခပေးမယ့်လူ တစ်ယောက် ပေါ်ပေါက်နေပါတယ်၊ အဲဒါ....’

‘အဲဒါ....ငါနဲ့ဘာဆိုင်လို့လဲ’

‘ကျွန်.....ကျွန်တော်.....’

အဘိုးအို၏စကားကြောင့် ကောင်းလီ မည်သို့ဆက်ပြောရမှန်းမသိ ဖြစ်သွားလေသည်။

အဘိုးအိုက.....

‘နေစမ်းပါဦး၊ အာဇာနည်ငါးဖော်က မင်းနဲ့ ပတ်သက်နေလို့လား’

ဟု မေးလေသည်။

ကောင်းလီ ခေါင်းညှိတ်လိုက်သည်။

‘ဟုတ်ပါတယ်ခင်ဗျာ’

‘ဘယ်လိုပတ်သက်နေသလဲဆိုတာ ပြောပါဦး’

‘အာဇာနည်ငါးဖော်မှာ ပါဝင်တဲ့ ကောင်းယုံကျွမ်းဟာ ကျွန်တော်အဖေ ဖြစ်နေလို့ပါ’

ချစ်တဲ့ရန်သူ (၁) ● ၁၁၃

‘ဪ.....’

ကောင်းလီက.....

‘ကျွန်တော် အဖေဟာ လူသတ်သမားရဲ့လက်ချက်ကြောင့် ဆေးဆိုးသွားခဲ့ပါပြီ’

ပြောရင်း ဝမ်းနည်းကြေကွဲစိတ်များ ဖြစ်ပေါ်လာလေတော့သည်။

အဘိုးအိုက ...

‘မင်းအဖေကို ငါမှမသိတာ၊ မင်းနဲ့ငါဟာလဲ ခုမှ တွေ့ဖူးကြတာပဲမဟုတ်လား၊ ဒီအကြောင်းတွေကို လာပြောပြနေလို့ အာအကြောင်းထူးမှာလဲ’

ဟု ပြောလေသည်။

ကောင်းလီက.....

‘ဘာပြောတာ မှန်ပါတယ်ခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော်ဟာ အာဇာနည်ငါးဖော်မှာ ပါဝင်တဲ့ ကောင်းယုံကျွမ်းရဲ့သား ဖြစ်တာမှန်ပေမယ့် ကျန်တဲ့ ဖေဖေရဲ့ မိတ်ဆွေလေးယောက် ဘယ်သူ့ဘယ်ဝါဆိုတာ မသိပါဘူး၊ ဒါကြောင့် ဘာ သိများသိရင် ပြောပြနိုင်မလားလို့ပါခင်ဗျာ’

ဟု ပြောလိုက်သည်။

အဘိုးအိုက.....

‘အာဇာနည်ငါးဖော်ဟာ တစ်ချိန်က သိုင်းလောကမှာ ထင်ရှားကျော်ကြားခဲ့ကြတာ မှန်တယ်။ ဒါပေမယ့် သူတို့ဟာ မကောင်းသူပဲလို့ ကောင်းသူကယ်တဲ့ အဖြူရောင်သိုင်းသမား သက်သက်တွေ မဟုတ်ကြဘူး။ တစ်ခါတလေ ထင်ရာလုပ်ကြတဲ့ သဘောရှိတယ်။ ဒါကြောင့် ကျော်ကြားသင့်သလောက် မကျော်ကြားနိုင်တော့ဘူးပေါ့။ ပြီးမှ သိုင်းလောကမှာ ကြာကြာ ကျက်စားတာတွေမဟုတ်ဘူး။ သတင်း တိမ်မြုပ် ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့ကြတာ’

ကောင်းလိမ့်နဲ့ ဖခင်နှင့်ပတ်သက်ပြီး တစ်စွန်း တစ်စွာ ကြားလိုက်သဖြင့် စိတ်ဝင်စားစွာ နားထောင်နေလိုက်မိလေ သည်။

သို့တိုင်....

ဖခင်၏ မကောင်းသတင်း တစ်စွန်းတစ်စ ပါလာသဖြင့် စိတ်မကောင်းဖြစ်သွားလေသည်။

အဘိုးအိုက ဆက်ပြောလေသည်။

‘မင်းပြောတဲ့ အာဇာနည်ငါးဖော်ထဲမှာ ပါဝင်တဲ့ လူတွေအားလုံးကိုတော့ ငါမသိဘူး။ ငါသိတာက ရဟတ်တိုက်ပိုင်ရှင်ဟာတော့ တစ်ယောက်အပါအဝင်ပဲ’

‘ဗျာ....’

မမျှော်လင့်သောစကား ကြားလိုက်ရသဖြင့် ကောင်းလိမ့်နဲ့ စိတ်မကောင်းသား ဖြစ်သွားလေသည်။

အဘိုးအိုက....

‘မင်းတွေ့ချင်တယ်ဆိုရင်တော့ ရဟတ်ရဲတိုက်ကို သွားပေ တာ....’

ဟု ပြောလေသည်။

ကောင်းလိမ့်နဲ့....

‘သူကလဲ့ပြီး တခြားလူတွေကိုကော ဦးမသိဘူးလားဗျာ ဟု မေးလိုက်သည်။

အဘိုးအိုက ခေါင်းခါယမ်းပြလိုက်သည်။

‘ငါမသိဘူး။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ငါက သူတို့ကိုစိတ်ဝင်စားလို့ဘဲ’

ဟု ပြောလေသည်။

အဘိုးအိုသည် တိကျပြတ်သားပြီး စိတ်ကောင်းရှိသူ ဖြစ်ကြောင်း ကောင်းလိမ့်နဲ့ နားလည်လိုက်လေသည်။

ထို့ကြောင့်....

‘ဘာ...ကျွန်တော် အကူအညီတစ်ခုတောင်းချင်ပါသေး တယ် ခင်ဗျာ’

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

၁၁၆ ● တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

အဘိုးအိုက မျက်မှောင်ကုတ်သွားပြန်သည်။

‘ဘာများလဲကွ၊ ပြောစမ်းပါဦး’

ဟု မေးလေသည်။

ကောင်းလိက လက်နှစ်ဘက်ဆုပ်ကာ ဦးညွတ်အရံအသေ
ပြုလိုက်ပြီး...

‘ဘာ ခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော်ဟာ အင်မတန် ကြောက်စရာ
ကောင်းတဲ့ ရန်သူတစ်ယောက်နဲ့ ရင်ဆိုင်စရာရှိပါတယ်။
ကြောင့် ကျွန်တော်ကို သိုင်းပညာ အနည်းအကျဉ်း သ
ပေးပါလို့ တောင်းပန်ပါတယ်ခင်ဗျာ’

‘ဟေ....’

အဆိုးအို၏ မျက်ခုံးမွေးအစုံ နဖူးပေါ်မြင့်တက်သွား
သည်။

ကောင်းလိက မျက်လုံးပြူးကာ ကြည့်လိုက်လေသည်။

‘သိုင်းပညာသပ်ပေးရမယ် ဟုတ်လား’

ဟု မေးသည်။

ကောင်းလိ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ဟုတ်ပါတယ် ခင်ဗျာ’

ကောင်းလိက မျှော်လင့်ချက်ကြီးစွာဖြင့် အဘိုးအိုကိုကြ
နေမိလေသည်။

ချစ်တဲ့ရန်သူ (ပ) ၁၁၇

အဘိုးအိုသည် ကောင်းလိကို စိုက်ကြည့်နေပါသည်။

အတော်လေးကြာလျှင်....

‘ဟား....ဟား....ဟား’

ကျယ်လောင်စွာဟားတိုက်ရယ်မောလိုက်လေတော့သည်။

ကောင်းလိ - ကြောက်အမ်းအမ်းဖြစ်သွားသည်။

အဘိုးအိုသည် အတန်ကြာရယ်မောပြီးလျှင်....

‘ရယ်စရာ ကောင်းလိက်တာ၊ သိုင်းပညာ သင် ဇာကို
လိက ဟင်းရွက် ကန်စွန့်ရွက် ရောင်းဝယ်လိုမျိုး အထင်
မှတာကိုး’

ဟု ပြောလေသည်။

ကောင်းလိက....

‘ဘာ....ကျွန်တော်ဟာ သိုင်းပညာတော်ပြီး ရက်စက်
ဖြစ်ကြုတ်တဲ့ ရန်သူနဲ့ရင်ဆိုင်ရမှာမို့ အကူအညီ တောင်း
တာပါ ခင်ဗျာ’

ဟု တောင်းပန်ပြောဆိုလိုက်လေသည်။

အဘိုးအိုက....

‘မဆိုးဘူး၊ သိုင်းပညာရဖို့ မင်းကြီးစားပုံ အတော်ကို
ကျူးစရာကောင်းတယ်၊ ကဲ....ဒီလို လုပ်ပါ’

အဘိုးအို၏ စကားကြောင့် ကောင်းလိ အားတက်လေ
လေသည်။

‘ဟုတ်ကဲ့၊ ပြောပါဘာ’

အဘိုးအိုက....

‘မင်းက တခြား တစ်ယောက်ဆီမှာ သိုင်းပညာသင်ပေး
ဖို့ ပြောကြည့်၊ အဲဒီလူက လက်ခံပြီး သင်ပေးမယ်ဆိုရင်
ကလဲ သင်ပေးမယ်’

ဟု ပြောလေသည်။

ထိုစကားကြားလျှင် ကောင်းလိ အကြီးအကျယ် စိတ်ပျက်
သွားလေတော့သည်။

အဘိုးအိုထံမှ သိုင်းပညာ သင်ယူခွင့်ရတော့မည် မဟုတ်
ကြောင်းလည်း သဘောပေါက် နားလည်လိုက်လေသည်။

အဘိုးအိုက....

‘ကဲ...မင်းဘယ်လို သဘောရသလဲ’

ဟု မေးလေသည်။

ကောင်းလိ သက်ပြင်း ချလိုက်သည်။

‘ကျွန်တော်ကို ဘယ်သူကမှ ကူညီနိုင်ကြမှာ မဟုတ်ဘူး
ဆိုတာ ကျွန်တော်သိပါတယ်၊ ကျွန်တော် ဘာသာ ကို
အားကိုယ်ကိုးပြီး ရန်သူကို ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက် ပါတော့မယ်’

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

‘ဟား...ဟား...ဟား’

အဘိုးအို သဘောကျစွာ ဟားတိုက်ရယ်မော လိုက်လေ
သည်။

ကောင်းလိက ခေါင်းငုံ့ကာ ရပ်နေလိုက်သည်။

အဘိုးအိုသည် အတန်ကြာ ရယ်မောပြီးမှ....

‘မင်းနာမည် ဘယ်လို ခေါ်သလဲ’

ဟု မေးလေသည်။

ကောင်းလိက....

‘ကောင်းလိလို့ ခေါ်ပါတယ် ခင်ဗျာ’

‘အေး...ကောင်းလိ၊ မင်း မှတ်ထားရမှာက ယောက်ျား
တစ်ယောက်ဟာ ဘယ်လိုပဲ အခက်အခဲ စုက္ခနဲ့ ရင်ဆိုင်ရပါ
စေ၊ ကိုယ့်အားကိုယ်ကိုးပြီး ငဲ့သတ္တိအပြည့်နဲ့ ရင်ဆိုင်သွား
ရမယ်ဆိုတာပဲ’

ကောင်းလိ ဘာမှ ပြန်မပြောဘဲ နေလိုက်လေသည်။

အဘိုးအိုက ဆက်ပြောလိုက်သည်။

‘ပြီးတော့ မင်းရဲ့အခြေအနေကို မင်း ပြန်စဉ်းစားကြည့်
ဖို့လိုမယ်၊ မင်းရဲ့ရန်သူဟာ ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ လူသတ်’

သမားတစ်ယောက် ဖြစ်နေမှတော့ မှိုင်းကို အယ်သူက ကူညီချင်မှာတဲ့လဲ'

ကောင်းလီ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

'ဟုတ်ကဲ့...ဘာ ကျွန်တော် သဘောပေါက်ပါပြီ'

ဟု ပြောလိုက်သည်။

အဘိုးအိုက....

'ရှိသေးတယ်၊ မင်းက ငါ့ဆီက အကူအညီတောင်းခဲ့တယ်၊ ဝကယ်လို့ ငါ့ဟာ လူဆိုးတစ်ယောက် ဖြစ်နေရင် ဘယ်လို လုပ်မလဲ၊ မင်းဟာ သိုင်းပညာ သင်ချင်တာကလွဲပြီးတော့ တခြားဘာမှ မစဉ်းစားခဲ့ဘူး မဟုတ်လား'

ဟု မေးလေသည်။

ကောင်းလီ၏ခန္ဓာကိုယ် ဆတ်ခနဲ တုန်ခါသွားလေသည်။

အဘိုးအိုပြောမှ ထိုအချက်ကို သူ သဘောပေါက်လိုက်သည်။

မည်သို့ဆိုစေ....

အဘိုးအိုသည် လူကောင်းတစ်ယောက် ဖြစ်ရမည်ဟု ယုံကြည်စိခြင်းကြောင့်သာလျှင် အကူအညီ တောင်းလိုက်မိခြင်း ဖြစ်သည်။

အဘိုးအိုက....

'ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်လေ၊ ငါကမင်းကို ကူညီချင်ပေမယ့် ငါ့မှာ အရေးကြီးတဲ့ကိစ္စရှိနေတော့ ကူညီနိုင်မှာမဟုတ်ဘူး....၊ ငါ စိတ်မကောင်းပါဘူးကွာ'

ဟု ပြောလေသည်။

အဘိုးအိုက....

'ကဲ...မင်းလဲ အကူအညီပေးနိုင်မယ့် လူတစ်ယောက် တောက်ကို လိုက်ရှာဦးပေါ့၊ ငါလဲ သွားလိုက်ဦးမယ်'

စကားဆုံးသွားလျှင် ချာခနဲလှည့်ကာ ထွက်သွားလေ၏။ ကောင်းလီမှာ ငေးငိုငိုကာ ရပ်လျက် ကျန်ရစ်ခဲ့လေတော့သည်။

အဘိုးအိုက ခြေသုံးလေးလှမ်းမျှ လှမ်းသွားပြီးလျှင် ခြေလှမ်းတုန်ခနဲ ရပ်သွားသည်။

ကောင်းလီကို ပြန်လှည့်ကြည့်လိုက်ပြီး....

'မင်းကို ငါအကြံတစ်ခု ပေးချင်တယ်'

ဟု ပြောလေသည်။

ကောင်းလီက....

'ဟုတ်ကဲ့ ပြောပါခင်ဗျာ'

အဘိုးအိုက....

'စားသောက်ခန်းမထဲမှာ တွေ့ခဲ့တဲ့ မိန်းကလေးကို မင်း သိတယ်မဟုတ်လား'

၁၂၂ ● တက္ကသိုလ်သီတင်းသင်

‘ဟုတ်ကဲ့...သိပါတယ်ခင်ဗျာ’

‘အေး... သူ့ဆီမှာ အကူအညီ တောင်းကြည့်ပါလား၊
သူက သူများပြဿနာထဲ ဝင်ရှုပ်ချင်တဲ့ သနာ ချီလိမ့်မယ်’
ဟု ပြောလေသည်။

ကောင်းလီ သက်ပြင်းချလိုက်မိသည်။

အဘိုးအိုက...

‘မင်း သူ့ဆီမှာ အကူအညီတောင်းကြည့်ပေါ့၊ ဟုတ်ပြီ
လား၊ ကဲ...သွားတော့မယ်’

စကားဆုံးလျှင် ချာခနဲလှည့်ကာ ထွက်သွားလေသည်။

ယခုတစ်ကြိမ်...

အဘိုးအိုသည် လုံးဝလှည့်မကြည့်ဘဲလွန်သွားရာ တစ်ခဏ
အတုင်းမှာပင် မြင်ကွင်းမှ ကွယ်ပျောက်သွားလေတော့၏။

... ၀ ...

ချစ်တဲ့ရန်သူ (၁) ● ၁၂၃

အချိန်များ တရွေ့ရွေ့ ကုန်ဆုံးသွားသည်။

မည်မျှကြာသွားမှန်းမသိ...

ကောင်းလီ သတိဝင်လာသောအခါ လမ်းကြားအတွင်း
ငူငူကြီးရပ်နေဆဲပင် ရှိနေသေးကြောင်း သတိပြုမိလိုက်၏။

ကောင်းလီ သက်ပြင်းချလိုက်မိသည်။

‘ရဟတ်ရဲတိုက်ပိုင်ရှင်ဟာ ငါ့အဖေရဲ့ သွေးသောက် မိတ်
ဆွေဆိုတော့...အင်း...သူ့ဆီကိုသွားတာပဲ ကောင်းမယ်ထင်
တယ်’

ဟု တွေးတောလိုက်မိသည်။

ထို့နောက်...

ထွက်သွားရန် ဟန်ပြင်လိုက်သည်။

ထိုစဉ်...

‘ဟင်...မိတ်ဆွေသေးပါလား’

စကားသံတစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြားလိုက်ရ
လေသည်။ကောင်းလီ လှည့်ကြည့်လိုက်သောအခါ လူတစ်ယောက်
လှမ်းလာနေသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရသည်။ထိုလူမှာ ရွှေမြားအာမခံဌာနမှ တာဝန်ခံဖုန်းရို ဖြစ်နေ
သည်ကို တွေ့ရလေသည်။

၁၂၄ ● စက္ကန့်သိုလ်သီတအောင်

‘ဪ...ဦးကိုး...’

ဖုန်းရိုက....

‘သိုင်းဆရာစုချီက နှစ်ရက်စောပြီး ပြန်ရောက်လာတာ
ကြောင့် မင်းကို ကျုပ်က လိုက်ရှာနေတာ’

‘ဪ...’

ကောင်းလီသည် ဖုန်းရိုထံတွင် အကူအညီ တောင်းခဲ့ဖူး
ပါသည်။

ယခု....

စုချီဆိုသူနှင့် တွေ့ဆုံရန်ပင် အားမရှိတော့သလို ဖြစ်နေပါ
တော့သည်။

ဖုန်းရိုက....

‘စုချီက နောက်ထပ်ခရီးထွက်ရဦးမှာ အားတာ မဟုတ်
ဘူး၊ မင်းက တွေ့ချင်တယ်ပြောလို့ သူက စောင့်နေတယ်’

‘ဟုတ်...ဟုတ်ကဲ့’

ကောင်းလီ အားတုံ့အားနာ ဖြစ်သွားလေသည်။

ဖုန်းရိုနှင့်လိုက်သွားရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

‘ကျွန်တော် လိုက်ခဲ့ပါ့မယ်ခင်ဗျာ’

ဖုန်းရိုက....

‘ခါဖြင့်...သွားကြစို့.’

ချစ်တဲ့ရန်သူ (၁) ● ၁၂၅

‘ကောင်းပါပြီဗျာ’

ကောင်းလီသည် ဖုန်းရိုနှင့်အတူ လိုက်ပါသွားလေတော့
သည်။

....၀....

BURMESE
CLASSIC
.com

ဖုန်းရိုသည် ကောင်းလီအား လက်ဖက်ရည် ဆိုင် လေး
တစ်ဆိုင်သို့ ခေါ်ဆောင်သွားလေသည်။

လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထဲ ရောက်လျှင် အသက်လေးဆယ်ခန့်
ရှိပြီး ထောင်ထောင်မောင်းမောင်း ရှိသူတစ်ယောက် ထိုင်
နေသည့်စားပွဲသို့ ခေါ်ဆောင်သွားလေသည်။

ထို့လူက ဖုန်းရိုကိုမြင်လျှင်....

‘ကျုပ်ကိုတွေ့ချင်တာ သူလား’

ကောင်းလီကို လက်ညှိုးညွှန်ကာ မေးလေသည်။

ဖုန်းရိုက ခေါင်းညိတ်ထိုက်သည်။

‘ဟုတ်တယ်...သူပဲ’

၁၂၆ ● တက္ကသိုလ်သီတအောင်

ဖုန်းရိသည် ကောင်းလိကို ထိုလူနှင့် မိတ်ဆက်ပေးလိုက်
လေသည်။

ကောင်းလိက လက်နှစ်ဘက်ဆုပ်ကာ ဦးညွတ်လိုက်၏။

‘ဟုတ်ကဲ့၊ တွေ့ရတာ ဝမ်းသာပါတယ်ဗျာ’

စုချိက....

‘ထိုင်ပါ’

ထိုင်ခုံများကို ညွှန်ပြကာ ပြောလေသည်။

ကောင်းလိက ထိုင်ချလိုက်သော်လည်း ဖုန်းရိက....

‘ကျုပ်မှာ အလုပ်ကိစ္စလေးတွေ ရှိသေးတယ်၊ ဒါကြောင့်
သွားလိုက်ဦးမယ်’

ဟု ခွင့်တောင်းကာ ထွက်သွားလေသည်။

ကောင်းလိနှင့် စုချိတို့ နှစ်ယောက်တည်း ကျန်ရစ်ခဲ့ကြ
တော့မှ....

စုချိက....

‘မင်းက ကျုပ်ကို တွေ့ချင်တယ်ဆိုတာ ဘာကြောင့်လဲ....
ပြောပါဦး’

ဟု မေးလေသည်။

ဖုန်းရိက ပြောပြပြီးပြီဟု ကောင်းလိ တွေးမိသည်။

ရှစ်တဲ့ရန်သူ (၁) ● ၁၂၇

စုချိက ကောင်းလိကိုယ်တိုင် ပြောပြသည်ကို ကြားချင်၍
မေးခြင်းဖြစ်ကြောင်းလည်း သဘောပေါက်လိုက်သည်။

ထို့ကြောင့်....

‘အကူအညီတစ်ခုတောင်းချင်လို့ပါ’

ပြောပါ’

‘အာဇာနည် ငါးဖော် ဆိုတဲ့ သိုင်းသမား ငါးယောက်
အကြောင်း သိချင်လို့ပါဗျာ’

စုချိ မျက်မှောင်ကုတ်သွားသည်။

‘အာဇာနည် ငါးဖော် ဟုတ်လား’

‘ဟုတ်ပါတယ်’

စုချိက....

‘နေပါဦး၊ အာဇာနည် ငါးဖော်ဟာ မင်းနဲ့ ဘယ်လို
ပတ်သက်နေလို့လဲ’

ဟု မေးလေသည်။

ကောင်းလိ....

‘အာဇာနည် ငါးဖော်မှာပါဝင်တဲ့ ကောင်းယုံကျင်းဟာ
ကျွန်တော် ရဲ့ဖခင် ဖြစ်နေလို့ပါ’

‘သြော်....’

BURMESE
CLASSIC
.COM

စုချီ ဦးခေါင်း တဆတ်ဆတ်ညိတ်လိုက်လေသည်။

သူ၏မျက်နှာ တည်နေသည်။

ကောင်းလိကို အကဲခတ်သလို ကြည့်လိုက်ပြီး....

‘သုတို့အကြောင်း ဘာကြောင့် သိချင်တာလဲ၊ တကယ်ဆို မင်းအဖေက သူတို့အကြောင်းတွေ ပြောပြဆင့်တာပေါ့’

ဟု ပြောလေသည်။

ကောင်းလိက....

‘ဖေဖေဟာ သူ့သိုင်းပညာတတ်တယ်ဆိုတဲ့အကြောင်းကတောင် ကျွန်တော်တို့ မသိအောင် လျှို့ဝှက်ထားခဲ့ပါတယ်။ အာဇာနည်ငါးဖော်အကြောင်း လုံးဝ မပြောပြခဲ့ပါဘူးခင်ဗျာ’

စုချီ အံ့သြသွားလေသည်။

‘မင်းအဖေက ဘာမှ မပြောပြခဲ့ဘူး၊ ဟုတ်လား’

ဟု မေးလေသည်။

ကောင်းလိ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ဟုတ်ကဲ့၊ ဘာမှ မပြောပြခဲ့ပါဘူး’

‘မင်း သေချာရှိလား’

‘ကျွန်တော် အမှန်တိုင်း ပြောတာပါဗျာ’

စုချီ တွေဝေနေဟန် ရှိလေသည်။

ကောင်းလိက....

‘အခုအချိန်မှာတော့ ကျွန်တော် အဖေဟာ လူသတ်သမား ဖြစ်ယောက်ရဲလက်ချက်နဲ့ သေဆုံးသွားပါပြီ’

ဟု ပြောလိုက်သည်။

စုချီက....

‘လူသတ်သမားဟာ ဘယ်သူလဲ’

ဟု မေးသည်။

ကောင်းလိက....

‘အယ်သူ ဘယ်ဝါဆိုတာ မသိရသေးပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် ဘာမျက်နှာဖုံးစွပ်ထားပြီး အင်မတန် ရက်စက်ကြမ်းကြုတ် လူသတ်သမားတစ်ယောက်ပါ’

မင်းက လူသတ်သမားကို မော်ထုတ်ဖို့ ကြိုးစားနေတယ် ဟုတ်လား’

ဟုတ်ပါတယ်ဗျာ’

စုချီက....

‘လူသတ်သမားဟာ အာဇာနည်ငါးဖော်နဲ့ ပတ်သက်နေရ သို့ ထင်တယ်ပေါ့’

ဟုတ်ပါတယ်၊ သက်သေအထောက်အထားရှိပါတယ် ပြောစမ်းပါဦး’

၁၃၀ ● စက္ကန့်သီဟအောင်

ကောင်းလိက....

‘လူသတ်သမားဟာ ကျွန်တော် အဖေရဲ့မိတ်ဆွေ မုရုံစန်းကို
ပုံကြသတ်ဖြတ်သွားပါတယ်’

စုချီက....

‘မုရုံစန်းဟာလဲ အာဇာနည်ငါးဖော်မှာ ပါဝင်နေတယ်
ပေါ့ ဟုတ် ဘေး’

ဟု မေးလေသည်။

ကောင်းလိက....

‘ဟုတ်ပါတယ် ခင်ဗျာ’

‘လူသတ်သမားဟာ အာဇာနည်ငါးဖော်ကို လိုက်ပြီး
လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်နေတယ်ဆိုရင် အာဇာနည်ငါးဖော်ရဲ့ စစ်
ကားမှုကို တစ်ချိန်က ခံခဲ့ရလို့ပဲ ဖြစ်မယ်’

ဗျာ....

ကောင်းလိ ပါးစပ်အဟောင်းသား ဖြစ်သွားလေသည်။

စုချီသည် အာဇာနည်ငါးဖော်အပေါ် သဘောမကျဖြစ်
ကြောင်း ထင်ရှားပေါ်လွင်နေပါသည်။

အဘယ်ကြောင့်နည်း။

စုချီက....

‘မင်းအဖေပါဝင်တဲ့ အာဇာနည် ငါးဖော်အကြောင်း
မင်းမသိတာ အမှန်ပဲနော်’

ဟု မေးလေသည်။

ချစ်တဲ့ရန်သူ (ပ) ● ၁၃၁

ကောင်းလိ ခေါင်းညှိတ်လိုက်သည်။

‘အမှန်ပါခင်ဗျာ’

‘အေး၊ မင်းမသိတာဘဲကောင်းတယ်လို့ မှတ်ပါ’

ဗျာ....’

‘အာဇာနည် ငါးဖော်အကြောင်းကို လိုက်ပြီး စုံစမ်းမနေ
နဲ့တော့၊ ကိုယ့်ဘာသာ အေးအေးနေလိုက်စမ်းပါ။ ဒါဟာ
မင်းအတွက် ကကောင်းဆုံး ဖြစ်လိမ့်မယ်’

ကောင်းလိသည် စုချီ၏စကားကို နားမလည်နိုင်အောင်
မသိသွားလေသည်။

စုချီက....

‘ငါပြောတာကို လက်ခံပါ။ မင်း လိုက်ပြီးစုံစမ်းမယ်ဆိုရင်
ထက်ပိုပြီး ဝမ်းနည်းကြေကွဲစရာအဖြစ်နဲ့ ကြုံတွေ့ရလိမ့်မယ်’
ဟု ပြောလေသည်။

ကောင်းလိက....

‘ဘာကြောစို့လဲဆိုတာ ကျွန်တော် မသိရဘူးလားဗျာ’

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

စုချီက....

‘မင်းမသိတာ အကောင်းဆုံးလို့ ငါပြောပြီးပြီပဲ’

‘ကျွန်တော်....’

၁၃၂ ● အတ္တသိလိသိတစာအုပ်

ကောင်းလိသည် မည်သို့ ဆက်မေးရမုန်းမသိ ဖြစ်သွားလေသည်။

စုချိက....

‘မင်း အိမ်ပြန်သွားတာ အကောင်းဆုံးပဲ’

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ကောင်းလိက....

‘ကျွန်တော် မပြန်နိုင်တော့ဘူး၊ လူသတ်သမားကို မဖြစ်မနေ ထုတ်ဖော်မယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ထားပါတယ်’

ဟု ပြတ်သားစွာ ပြောလိုက်လေသည်။

စုချိ ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

‘မင်း....မှားသွားလိမ့်မယ်’

ကောင်းလိက....

‘အကျိုးအကြောင်း မှန်ကို မသိရဘေးဘဲ မှားတယ် မှန်တယ် အယ်လိုလုပ် ပြောနိုင်မှာလဲဗျာ’

ဟု စောဒကတက်လိုက်လေသည်။

စုချိ သက်ပြင်းချလိုက်လေသည်။

‘မင်းက အာဇာနည် ငါးဖော်အကြောင်းမှ မသိသေးဘဲကိုး’

‘ဟုတ်တယ်၊ ကျွန်တော် ဘာမှမသိပါဘူး၊ ဒါကြောင့် သိရအောင် လိုက်စုံစမ်းနေတာပဲ’

ချစ်တဲ့ရန်သူ (၁) ၁၃၃

စုချိက....

‘အာဇာနည်ငါးဖော်ဟာ သိုင်းလောကမှာ ကျင်လည်ကျက်စားခဲ့ကြတဲ့နံ့က တချို့က သူတို့ကို အဖြူရောင် သိုင်းသမားတွေလို့ ပြောကြတယ်၊ တချို့က ကျတော့ အနက်ရောင် သိုင်းသမားတွေလို့ ပြောကြတာ၊ ကဲ....ဒီလောက်ဆိုရန်အင်း သဘောပေါက်လောက်ရောပေါ့’

ဟု ပြောလေသည်။

ကောင်းလိက....

‘သူတို့ဟာ ဘယ်သူ့ကိုမှ ဂရုမစိုက်ဘဲ ယင်ရာစိုင်းတဲ့လူတွေနဲ့ ဆိုလိုချင်တဲ့သဘောလားဗျာ’

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

စုချိက ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ဟုတ်တယ်’

‘ဒါဆိုရင် သူတို့ဟာ သိုင်းလောကသားတွေရဲ့ မျက်မှန်းချိုးတာ ခံရမှာပေါ့’

အင်း....သူတို့ကို မုန်းတဲ့လူရှိသလို ချစ်တဲ့လူလဲ ရှိသေးတယ်၊ ဒါပေမယ့် သူတို့ရဲ့လုပ်ရပ်တွေမှာ သက်မခံနိုင်တော့ ခုပ်ရပ်တွေ ပါနေတာကြောင့် သိုင်းလောကမှာ ကြာရှည်ခံတည်လို့ မရတော့တာ အထင်အရှားပေါ့’

ကောင်းလိက....

‘သူတို့ဟာ သိုင်းလောကကို ကျောခိုင်း စွန့်ခွာသွားတာဟာ ကိုယ့်သဘောနဲ့ကိုယ် မဟုတ်ကြဘူးပေါ့’

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

စုချီ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ဘယ်ကဟုတ်ရမှလဲ၊ သိုင်းလောကမှာနေလို့ မရတော့လို့ပေါ့’

ကောင်းလိက....

‘အကြောင်းတစ်ခုခုတော့ ရှိမယ်ထင်ပါတယ်’

‘ဒါပေါ့’

‘ဘယ်လိုအကြောင်းများလဲဆိုတာ ပြောပြနိုင်မလားဗျာ’
စုချီက....

‘ထိုက်စန်းတောင်ခြေမှာ ဖြစ်ပျက်ခဲ့တဲ့ ကိစ္စတစ်ခုကြောင့်လို့ ဆိုကြတယ်၊ ဒီကိစ္စကို ကျုပ်လဲ သေသေချာချာမသိဘူး၊ ဖြစ်ပျက်ခဲ့တာ နှစ်တွေ အတော်ကြာခဲ့ပြီလေ’

ကောင်းလိမာ သိလိုစိတ် ပြင်းပျလာလေတော့သည်။

‘ထိုက်စန်းတောင်ခြေ အဖြစ်အပျက်ကို ပြောပြနိုင်မယ်မရှိဘူးလားဗျာ’

ဟု မေးလိုက်မိလေသည်။

စုချီက....

‘ရှေ့မိနောက်မိ သိုင်းသမားကြီးတွေကတော့ ပြောပြနိုင်မှာပေါ့’

ကောင်းလိက....

‘အာဇာနည်ငါးဖော်မှာ ပါဝင်တဲ့လူတွေ ဘယ်သူဘယ်ဝါ ဆိုတာတော့ ခင်ဗျားသိမှာပေါ့နော်’

စုချီက....

‘သိတယ်၊ မင်းအဖေရယ်၊ ရွှေခားမုရုံစန်းရယ်၊ နဂါးရှမ်းကုရယ်၊ စာပေသမား လွေကျောင်းရယ်၊ ကျား တန်လုံရယ် စုစုပေါင်းငါးယောက်ပဲ’

ဟု ပြောလေသည်။

ကောင်းလိက သေချာစွာ မှတ်သားထားလိုက်လေသည်။

စုချီက....

‘မင်းအဖေနဲ့ မုရုံစန်း သေသွားပြီဆိုတော့ သုံးယောက်ပဲ ကျန်တော့မှာပေါ့၊ သူတို့သုံးယောက်ဆီသွားပြီး စုံစမ်းကြည့်တာ ပိုကောင်းမယ်’

ကောင်းလိအတွက် မျှော်လင့်ချက်ရောင်နီ ထွက်ပေါ်လာပြီ ဖြစ်ပါသည်။

အာဇာနည်ငါးဖော်တို့တွင် ပါဝင်နေသူများအကြောင်း သိလိုက်ရပြီဖြစ်ပါသည်။

၁၃၆ ● တက္ကသိုလ်သီဟကောင်

စုချိက....

နဂါးရှမ်းကဲ့က ဝူးရှူးမြို့မှာ နေတယ်လို့ သတင်းကြား
တယ်၊ မင်း သူ့ဆီကိုသွားပြီး စုံစမ်းကြည့်ပါလား၊’

ဟု မေးလေသည်။

ကောင်းလိက လက်နှစ်ဘက်ဆုပ်ကာ ဦးညွတ်လိုက်ပြီး...

‘ခုလိုပြောပြတာ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ဗျာ’

ဟု လှိုက်လှိုက်လဲ့လဲ့ ပြောလိုက်လေသည်။

စုချိက....

ကျုပ်ကို ကျေးဇူးတင်စရာမလိုဘူး၊ တာဝန်ခံ မုန်းရိုက်
သာ ကျေးဇူးတင် ပါ၊ သူ့အကြောင်း ကျုပ်က မင်းကို
ကောင်းကောင်းမွန်မွန် ဆက်ဆံတာ အမွန်အတိုင်းပြောရရင်
အာဇာနည်ငါးပေကို ကျုပ်က သိပ်သဘောကျတာ မဟုတ်
ဘူး၊ သူတို့သာ သိုင်းလောကမှာ ဆက်နေကြဦးမယ်ဆိုရင်
သူတို့နဲ့ ထိပ်တိုက်တွေ့မယ့်လူတွေထဲမှာ ကျုပ်လဲပါမှာပဲ’

ဟု ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြောလိုက်လေသည်။

ကောင်းလိသည် ဖခင်အတွက် စိတ်မကောင်း ဖြစ်သွား
သည်။

သူ၏ဖခင်သည် အမှန်ပင် လူဆိုးကြီးတစ်ယောက် ဖြစ်ခဲ့
သည်လော။

ချစ်တဲ့ရန်သူ (ပ) ● ၁၃၇

ကောင်းလိသည် အဖြစ်မှန်ကိုဖော်ထုတ်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်
သည်။

အချိန်ဆွဲမနေတော့ဘဲ စုချိကို နှုတ်ဆက်ကာ ဝူးရှူးမြို့သို့
ထွက်လာခဲ့လေတော့သည်။

....○....

ထိုစဉ်....

လမ်းမပေါ်၌ သွားလာနေကြသူများ လှုပ်လှုပ် ရွားရွား ဖြစ်သွားကြသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

ကောင်းလီ မျက်မှောင်ကုတ်သွားသည်။

‘ဘာဖြစ်တာပါလိမ့်’

တွေးရင်း လမ်းကြည့်လိုက်သောအခါ လူတစ်စု လမ်းလာ နေကြသည်ကို တွေ့မြင်ရလေသည်။

ထိုလူစုကိုမြင်လျှင် လမ်းသွားလမ်းလာများသည် ကယျာ ကယာ လမ်းဖယ်ပေးနေကြသည်ကို တွေ့ရ၏။

ကောင်းလီက....

‘ဒီလူတွေဟာ သိုင်းအဖွဲ့တစ်ခုခုက ဖြစ်ရမယ်’

ဟု တွေးမိပြန်သည်။

ထို့ကြောင့်....

အနီးရှိ လမ်းသွားလမ်းလာတစ်ယောက်အား မေးမြန်း စုံစမ်းလိုက်လေသည်။

‘မိတ်ဆွေ... ဒီလူတွေ ဘယ်သူတွေလဲဗျ’

‘ဒါ ပျော်စရာ ဂေဟာကလူတွေလေ’

‘ပျော်စရာ ဂေဟာဆိုတာ...’

နဂါ.

ဝူးရှူးမြို့။

ဝူးရှူးမြို့သည် စည်ကားသိုက်မြိုက်သောမြို့ကြီးတစ်မြို့ဖြစ် ပါသည်။

ကောင်းလီသည် ခရီးပြင်းနှင်လာခဲ့ရာ သုံးရက်တွင် ဝူးရှူးမြို့သို့ ရောက်ရှိလာခဲ့လေသည်။

ကောင်းလီသည် ‘မင်းလမ်းမကြီးအတိုင်း လျှောက်လာ ခဲ့ရင်....’

‘ဒုက္ခပဲ....နဂါးရှမ်းကု’ ဘယ်နေရာမှာ နေတယ် ဆိုတာ ငါမမေးမိခဲ့ဘူး’

ဟု ညည်းညူလိုက်မိလေသည်။

‘ပျော်စရာ အကုန်ရတဲ့နေရာပေါ့၊ လောင်းကစားစိုက်
တွေလဲရှိတယ်လေ၊ ဒီမြို့မှာ နာမည်အကြီးဆုံးနေရာကိုကောင်
မသိဘူးဆိုရင် ခင်ဗျားအခုမှရောက်လာတဲ့ လူစိမ်းဦးညီညီ
ဖြစ်ရမယ်’

ကောင်းလိ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ဟုတ်ပါတယ်ဗျာ၊ ကျွန်တော် ခုမှရောက်လာတာပါ’
ဘာလဲ ခင်ဗျားက ပျော်စရာ ဂေဟာကို စိတ်ဝင်စား
နေလို့လား၊ မလုပ်လိုက်ပါနဲ့ဗျာ စိတ်ညစ်စရာတွေ အများ
ကြီး တွေ့ရဦးမယ်’

‘ဒါနဲ့ ပျော်စရာဂေဟာဆိုဗျ’

‘အလကားဒုစရိုက်သမားတွေ ကျက်စားတဲ့နေရာပါဗျာ၊
ဒီမြို့မှာ သူတို့မဲ မင်းမူနေတာ၊ သူတို့သဘောမကျတဲ့လူဆိုရင်
ပျောက်ချင်းမလှ ပျောက်သွားတတ်လို့ လူကောင်းတွေ သူ
တို့ကို ဝေးဝေးက ရှောင်ကြတယ်ဗျ’

ကောင်းလိက....

‘မြို့တော်ဝန်က ဘာမှမပြောဘဲ လက်ပိုက်ကြည့်နေတာ
ပါလား’

ထိုလူက....

‘ပျော်စရာ ဂေဟာရဲ့ နောက်ကွယ်မှာ သိုင်းသမားကြီး
တစ်ယောက်က ကျောထောက်နောက်ခံရှိနေတယ်၊ အဲဒီသိုင်း

သားကြီးကြောင့် မြို့တော်ဝန်လဲ မလုပ်ရဲဘူးလို့ ပြောသံ
များတယ်’

ကောင်းလိ သက်ပြင်းချလိုက်မိလေသည်။
ဦးရှူးမြို့တွင် ဒုစရိုက်သမားများ ကြီးစို့နေကြောင်း
သဘောပေါက်လိုက်လာသည်။

ထိုလူက....

‘ကျုပ်လဲ သွားမှဖြစ်မယ်၊ တော်ကြာ ကျုပ်က သူတို့
ကြောင်း မကောင်းပြောတယ်ဆိုပြီး ဒုက္ခပေးနေဦးမယ်’
ဟု ပြောကာ ထွက်သွားလေသည်။

ကောင်းလိ ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။
‘ငါလဲ ဒီလူတွေနဲ့ ဝေးဝေးရှောင်နေတာ ကောင်းပါ
လား’

ဟု တွေးကာ ရှေ့ဆက်ထွက်လာခဲ့လေသည်။
ဦးရှူးမြို့တွင် နဂါးရှမ်းကု်အား ရွာဖွဲ့ရသည်မှာ
စက်ရိုးပုံတွင်ကျပျောက်သည့်အပိုကို ရွာရသည့်သဘောဖြစ်
ကြောင်း ဆင်ခြင်မိလေသည်။

‘ငါဒီအတိုင်း လျှောက်သွားနေလို့ အကျိုးထူးမှာမဟုတ်
ပါဘူး’

ဟု တွေးကာ စားသောက်ဆိုင် တစ်ဆိုင်သို့ ဝင်ကာ
သောက်ရင်း ဆိုင်လုလင်များထံတွင် နဂါးရှမ်းကု်
ကြောင်း စုံစမ်းလိုက်လေသည်။

ဆိုင်လုလင်များကသူတို့ မသိပါဟု ငြင်းကြလေသည်။

ကောင်းလိသည် စားသောက်ဆိုင်မှထွက်ကာ နောက်ထပ်
သုံးလေးနေရာတွင် စုံစမ်းကြည့်လိုက်ပြန်လေသည်။

မည်သူကမျှ နဂါးရှမ်းကု်ကို မသိကြချေ။

တဖြည်းဖြည်း ကောင်းလိ စိတ်ပျက်လာလေတော့သည်။

အရှေ့ဘက် မြို့စွန်ရှိ ဘု်ကျောင်းတစ်ခုရှေ့သို့ အရောက်
တွင် သစ်ပင်တစ်ပင်အောက်၌ ရှိကံထားသောခုံတန်းလျား
တစ်ခုတွင် အမောပြေရန် ထိုင်ချလိုက်လေသည်။

ကောင်းလိသည် နဖူးပေါ်မှ စီးကျလာသော ချွေးများ
ကို သုတ်သင်ရင်း စိတ်ဓာတ်ကျနေလေသည်။

‘ဘယ်သူ့ ကိုမှလဲ မေးလို့ မရဘူး၊ ဒီအတိုင်းဆိုရင် စုချီဆီ
တစ်ခေါက်ပြန်ပြီး မေးရမလို့ ဖြစ်နေပြီ’

ဟု ညည်းညူလိုက်မိလေသည်။

ထိုစဉ်....

ခြေသံများ ကျယ်လောင်စွာထွက်ပေါ်လာပြီး လူတစ်စု
သည် သူ့ထံသို့ ဦးတည် လှမ်းလာနေကြသည်ကို တွေ့မြင်
လိုက်ရလေသည်။

ကောင်းလိ မျက်မှောင်ကုတ်သွားသည်။

‘ပျော်စရာဂေဟာကလူတွေပါလား’

မှန်ပေသည်။

သူ့ထံသို့ ဦးတည် လှမ်းလာနေကြသူများမှာ ပျော်စရာ
ဂေဟာမှ လူများ ဖြစ်နေပါသည်။

ကောင်းလိ အကဲခတ်ကြည့်နေစဉ်မှာပင် ထိုလူစုသည်သူ၏
ခန်းသို့ ရောက်ရှိလာကြလေသည်။

သူတို့သည် ကောင်းလိကို ချက်ချင်း ဝိုင်းထားလိုက်ကြ
လေသည်။

ကောင်းလိ ကြောင်အမ်းအမ်းဖြစ်သွားသည်။

ထိုလူစုအား ဦးဆောင်လာသည့် မျက်နှာတွင် အမာ
တစ်မျိုးရှိသူက ရှေ့သို့လှမ်းထွက်လာပြီး....

‘မင်းဘာကိုစွဲကြောင့် ဒီမြို့ကို လာခဲ့တာလဲ ပြောစမ်း’
ဟု ခပ်ထန်ထန် အော်ငေါက် မေးမြန်းလာလေသည်။

ကောင်းလိ ကွဲမြဲတုံ့သွားသည်။

ဒုစရိုက်သမားများကို မနှစ်မြို့သူဖြစ်သည့်အတိုင်း....

‘ခပ်ဗျားတို့နဲ့ ခွာဆိုင်သလဲ’

ဟု ပြန်ပြောလိုက်လေသည်။

အမာရွတ် မကျေမနပ် ဖြစ်သွား၏။

‘ငါတို့နဲ့ဆိုင်လို့ မေးနေတာပေါ့ကွာ၊ မင်း ဘယ်သူလဲ၊
ဘာကိုစွဲနဲ့ ဒီမြို့ကို လာခဲ့တာလဲ၊ ပြောစမ်း’

ဟု ထပ်မေးလေသည်။

၁၄၄ ● ကတ္တုဆိုင်သီဟအောင်

ကောင်းလိက....

‘ခင်ဗျားတို့မေးတိုင်း ပြောရမှာလား’

ဟု ဘုတောလိုက်သည်။

ဤသို့....

‘တောက်....’

အမာရွတ်သည် တက်ဘစ်ချက် ခေါက်လိုက်ပြီး လက်ဝှေ့
ယမ်းပြလိုက်လေသည်။

သူ၏လူနှစ်ယောက်သည် ချက်ချင်းပင် ရှေ့သို့လှမ်းထွက်
လာကြလေသည်။

အမာရွတ်က....

‘ဒီကောင်ကို ဆုံးမလိုက်ကြစမ်း’

ဟု အမိန့်ပေးလိုက်လေသည်။

သူ၏လူနှစ်ယောက် ခေါင်းညိတ်လိုက်ကြသည်။

ချက်ချင်းပင် ကောင်းလိအံ ပြေးဝင် တိုက်ခိုက်လိုက်ကြ
လေသည်။

ကောင်းလိ မကျေမနပ်ဖြစ်သွားသည်။

‘ခင်ဗျားတို့က စော်ကားမော်ကား လုပ်တာကို ကျုပ်က
ခေါင်းငုံ့နေမှန်းမဟုတ်ဘူး’

ဟု ပြောရင်း ပြန်လည်တိုက်ခိုက်လိုက်သည်။

ချစ်တဲ့ရန်သူ (၁) ● ၁၄၅

တိုက်ပွဲတစ်ခု ရုတ်ခြည်းဖြစ်ပေါ်လာသည်။

ကောင်းလိ တိုက်ခိုက်လိုက်သည်နှင့်....

‘ဝန်း....’

‘အား....’

ရှုရှုသောအော်ဟစ်သံများ ထွက်ပေါ်လာသည်။

အမာရွတ်၏လူနှစ်ယောက်မှာ တစ်ခဏအတွင်းပင် အေး
သို့ လွင့်ခင်သွားကြသောတော့သည်။

‘ဟင်....’

အမာရွတ် ကြောင်အမ်းအမ်းဖြစ်သွားသည်။

ကောပေးလိ၏လက်ချက်ကြောင့် သူ၏လူနှစ်ယောက် ယခု
လိုခံသွားရမည်ဟု ဆင်မှတ်သားပုံမရချေ။

ယခု....

ကောင်းလိ၏လက်ချက်ကြောင့် သူ၏လူနှစ်ယောက်ခံလိုက်
ရသည်ကို တွေ့ရသောအခါ ဒေါဟူသွားလေတော့သည်။

‘သိကြသေးတာပေါ့ဗျာ’

ဟု ကြုံးဝါးလိုက်သည်။

အနောက်ဘက်တွင် ရပ်နေသော သူ၏ လူများကို လက်
ဝှေ့ယမ်းပြလိုက်ပြန်သည်။

‘ဟေ့.....ဒီကောင်ကို ဆုံးမလိုက်ကြစမ်း’

ဟု အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

ထိုအခါ....

သူ၏လူများသည် လက်နက်ကိုယ်စီဆွဲထုတ်ကာ....

‘ယား.....’

‘သေပေတော့’

‘မလွတ်စေနဲ့ဟေ့.....’

ငြာသံများပေးရင်း တရကြမ်းပြေးဝင် တိုက်ခိုက်လိုက်ကြသည်။

ကောင်းလိလည်း မပေါ့ဆဝံ့ပါ။

သတိကြီးစွာထားပြီး ပြန်လည်တိုက်ခိုက်လိုက်သည်။

ပြင်းထန်သောတိုက်ပွဲ ဖြစ်ပေါ်လာသည်။

‘ဝုန်း.....’

‘အား.....’

‘အမယ်လေး.....’

စူရှသော အော်ဟစ်သံများ တစ်ခဲခက် ထွက်ပေါ်လာသည်။

ကောင်းလိ၏ တိုက်ခိုက်မှုကြောင့် အမာရွတ်၏ လူများ ဖရိုဖဲဖြစ်သွားကြလေတော့သည်။

အမာရွတ် မျက်နှာပျက်သွားသည်။

‘နောက်ဆုတ်လိုက်ကြစမ်း’

ဟု အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

သူ၏လူများသည် ကောင်းလိကို ထပ်မံတိုက်ခိုက်ရန် မဝံ့ကြတော့ဘဲ ချက်ချင်း နောက်ဆုတ်လိုက်ကြသည်။

ကောင်းလိက....

‘ခင်ဗျားလူတွေကိုလွှတ်နေမယ့်အစား သတ္တိရှိရင်ခင်ဗျား ကိုယ်တိုင် လာခံပါသား’

ဟု စိန်ခေါ်လိုက်သည်။

အမာရွတ်က....

‘စိတ်ချ.....မင်းကို ငါ့ကိုယ်တိုင် ဆုံးမမယ်’

ဟု ပြောကာ ရှေ့တိုးလာသည်။

ကောင်းလိက မလှုပ်မယှက်ရပ်ကာ အခြေအနေ စေ့စိုက်ညှိနေလိုက်သည်။

အမာရွတ်သည် ခေါင်းဆောင် ဖြစ်သည့်အားလျော်စွာ သိုင်းပညာခေမည်မဟုတ်ဟု သဘောပေါက်ထား၏။

အမာရွတ်သည် ကောင်းလိနှင့် လက်တစ်ကမ်းအကွာတွင် ခြေလှမ်းရပ်တန့်လိုက်ပြီး ကောင်းလိကို စိုက်ကြည့်လိုက်၏။

ထို့နောက်....

‘ယား.....’

၁၄၈ ဇ တက္ကသိုလ်သိတစောဝဏ်

ဩသံပေးကာ လက်ဝါးနှစ်ဘက်ကို ဆန့်ထုတ်တိုက်ခိုက်
လိုက်သည်။

သူတို့နှစ်ယောက် ထိပ်တိုက် ရင်ဆိုင်မိလိုက်ကြသည်နှင့်...
'ဝုန်း.....'

ကျယ်လောင်သောအသံ ထွက်ပေါ်လာသည်။

ကောင်းလိက မလှုပ်မယှက် ရပ်နေ၏။

သို့သော်....

အမာရွတ်မှာမူ နောက်သို့ ခြေသုံးလေးလှမ်းမျှဆုတ်ကာ
သွားရလေတော့သည်။

အမာရွတ် ပျက်နာပျက်သွားသည်။

အောင်းလိအား မည်သို့မျှ မယှဉ်နိုင်ကြောင်း သဘော
ပေါက်လိုက်လေသည်။

ထို့ကြောင့်....

'မင်း သတိထားနေပါ

ဟု ကြုံးဝါးလိုက်ပြီး ချစ်ခနဲလှည့်ကာ ပြေးထွက်သွား
လေသည်။

ချစ်တဲ့ရန်သူ (၁) ၁၉

သူ၏လူမျှာလည်း ဖခန့်နှင့်တင်ပါး တစ်သားတည်း
ကျအောင် ခြေးလွှားလိုက်ပါသွားကြ၏။
တစ်ခဏအတွင်းမှာပင် မြင်ကွင်းမှ ပျောက်ကွယ်သွားကြ
လေတော့သည်။

အမာရွတ်တို့ လူစု ထွက်ပြေးသွားကြပြီ ဖြစ်လေသည်။
ကောင်းလိ သက်ပြင်း ခုလိုက်သည်။
'သူတို့က အကြောင့် ငါ့ကိုလာပြီး ရန်ရှာကြရတာ
လဲ'

ဟု တွေးနေမိလေသည်။
မည်သို့ဆိုစ...
ပျော်စရာဝေဟာမှ လူမျှာသည် သူနှင့် ပတ်သက်စရာ
အကြောင်း လုံးဝ မရှိပါချေ။

၁၅၀ ● အတ္တသိင်္ခသီဟအောင်

သို့ပါလျက် သူ့အား ရန်ရှာလာကြသည်မှာ အဘယ်ကြောင့်ပါနည်း။

ကောင်းလိသည် အတန်ကြာတော့တော့စဉ်းစားပြီးလျှင်....

‘အကြောင်းတစ်ခုခုတော့ရှိမှာသေချာတယ်၊ ပျော်စရာဂေဟာကို ငါလိုက်သွားပြီး စုံစမ်းကြည့်မှပဲ’
ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်လေသည်။

ထို့နောက်....

ဘုံကျောင်းရှေ့မှ ထွက်လာခဲ့လေသည်။

ခြေလှမ်း သုံးဆယ်ခန့် လှမ်းသွားမိလိုက်လျှင်....

ရွတ်တရက်....

သူ့ရှေ့မှ လူတစ်စု ပြေးလွှားလာနေကြသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

ထိုလူစုအတွင်း အမာရွတ်လည်း ပါလာသည်ကို တွေ့သဖြင့် ကောင်းလိခြေလှမ်း ရပ်လိုက်လေသည်။

ပြေးလွှား လာကြသူများသည် ကောင်းလိနှင့် မလှမ်းမှကမ်းသို့ ရောက်လျှင် ခြေလှမ်း ရပ်လိုက်ကြလေသည်။

အမာရွတ်က ကောင်းလိကို လက်ညှိုး ထိုးပြရင်း--

‘အစ်ကိုကြီး ကျုပ်ကို စောင့်ကားလိုက်တာ သူပဲ’
ဟု ပြောနေသည်။

ချစ်တဲ့ရန်သူ (ပ) ● ၁၅၁

ကောင်းလိက အစ်ကိုကြီးဆိုသူကို ကြည့်လိုက်လေတော့သည်။

အစ်ကိုကြီးဆိုသူမှာ ခန္ဓာကိုယ် ပိန်ပိန်ပါးပါးရှိနေပြီး ဘေးကောက်တစ်လက် ချိတ်ထားသည်။

သူ၏ နံဘေးတွင် လူပုလေးနှစ်ယောက် ခြံရံထားလေသည်။

ထိုလူသည် ပျော်စရာဂေဟာမှ အဆင့်အတန်းမြင့်သူ တစ်ယောက်ဖြစ်မည်ဟု ချိပ်မိလိုက်လေသည်။

အစ်ကိုကြီး ဆိုသူက....

‘ဆရာကြီး နဂါးကိုလိုက်ပြီး၊ လိုက်စုံစမ်းနေတာ သူဟုတ်လား’
ဟု မေးလေသည်။

အမာရွတ် ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ဟုတ်တယ်....သူပါပဲ’
အစ်ကိုကြီးက....

‘ကောင်းပြီလေ၊ သူဘယ်သူလဲဆိုတာ သိရအောင် ဖော်ထုတ်ရတာပေါ့’

စကားဆုံးလျှင် အနီးရှိ လူပုလေးနှစ်ယောက်အား မျက်ချိပ်ပြလိုက်လေသည်။

လူပုလေး နှစ်ယောက်သည် ချက်ချင်းပင် ရှေ့သို့ ခုန်ထွက်လာကြသည်။

သူတို့သည် ကောင်းလိ၏ ဝဲယာဘက်ဘက် တစ်ချက်နှုန်းရာ ယူလိုက်ကြသည်။

ထိုလူပုလေး နှစ်ယောက်၏ လှုပ်ရှားမှုကို ကြည့်လိုက်ရုံဖြင့် သိုင်းပညာ မတတ်သူများဖြစ်ကြောင်း ကောင်းလိ ခိုင်မိလိုက်လေသည်။

ထို့ကြောင့်....

သတိထား နေလိုက်လေသည်။

လူပုလေး နှစ်ယောက်သည် ကောင်းလိ အား ဝဲယာဘက်ဘက်တစ်ချက်မှ ခြံရံထားလိုက်ကြပြီးလျှင် တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် မျက်ရိပ် မြဲလိုက်ကြလေသည်။

ထို့နောက်....

‘ယား....’

ငါသံပေးကာ ပြေးဝင်တိုက်ခိုက် လိုက်လေသည်။

သူတို့ လှုပ်ရှားပုံကို ကြည့်ရသည်မှာ ရယ်စရာ ကောင်းလှလေသည်။

သစ်သား စည်ပိုင်းလုံးလေးများ လိမ့်ဇာသည်နှင့် တူလှသည်။

သို့သော်....

ထိုလူပုလေး နှစ်ယောက်၏ တိုက်ခိုက်မှုကို ခံလိုက်ရသော အခါ ရယ်စရာ မကောင်းသည့်အပြင် ကြောက်စရာကောင်းသည့်ဟု သဘောပေါက် လိုက်ရတော့သည်ဟု သဘောပေါက် လိုက်ရသေးတော့သည်။

လူပုလေး နှစ်ယောက်သည် မြေပေါ်မှ ခုန်ထွက်လိုက်ကြသည်။

သူတို့သည် လူတစ်ချပ်ကျော်သည်အထိ မြင့်တက် လာကြသည်။

တစ်ဆက်တည်းပင်....

ခြေထောက်များ ဆန့်ထုတ် ကန်ကြောက်လိုက်ကြလေသည်။

ကောင်းလိ ရင်ထိတ်သွားသည်။

ကယျာကယာ နောက်ဆုတ် ရှောင်တိမ်းလိုက်ရလေတော့သည်။

‘ဟူး....မလွယ်ပါလား’

လူပုလေး နှစ်ယောက်သည် ကန်ကြောက်လိုက်ကြပြီးလျှင် လေးထွဲပင် ကျပ်းထိုးလိုက်ကြပြီး ထပ်မံ ကန်ကြောက်လိုက်ကြလေသည်။

၁၅၄ ● တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

သူတို့သည် လေထဲတွင် ကြီးဖြင့် ချည်ထားသည့်ပမာ
ကျမ်းအဆက်မပြတ်ပစ်ရင်း အဆက်မပြတ် ကန်ကျောက်
နေကြလေသည်။

ကောင်းလိသည် ခန္ဓာကိုယ်ယိမ်းနွဲ့ကာ ရှောင်တိမ်းနေ
လိုက်ရသည်။

သို့သော်....

‘ငါ ရှောင်တိမ်းနေလို့ ပြီးမှာ မဟုတ်ဘူး’

ဟု တွေးကာ လက်ဝါးနှစ်ဘက်တွင် အတွင်းအားနည်း
စုစည်းပြီး ပြန်လည်တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

လူပုလေး နှစ်ယောက်သည် ရှောင်တိမ်းခြင်း မပြုဘဲ
ကောင်းလိ၏ လက်ကို ခြေထောက်ဖြင့် ကန်ကျောက်ပစ်လိုက်
သည်။

ကောင်းလိ၏ လက်ဝါးစောင်းနှစ်ဘက်နှင့် လူပုလေးတို့၏
ခြေထောက်များ ယိတွေ့မိသွားလျှင်....

‘ဝုန်း....’

‘အင့်....’

ကောင်းလိ မသမကျေညည်းညူကာ နောက်ဆုတ်လိုက်ရ
လေသည်။

လူပုလေး နှစ်ယောက်၏ တိုက်ကွက်ကိုလည်း မျက်လုံးပြူး
သွားလေသည်။

ချစ်တဲ့ရန်သူ (၁) ● ၁၅၅

ထိုလိုပုလေးနှစ်ယောက်သည် အလွန်ကြောက်စရာကောင်း
စွာများ ဖြစ်နေကြသည် မဟုတ်ပါလား။

အစ်ကိုကြီးက....

‘အမာရွတ်၊ မင်းလူက မစွဲပါလား’

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

အမာရွတ် မျက်နှာပျက်သွားပြီး ဘာမှ မပြောချေ။

အစ်ကိုကြီးက....

‘ဒီကောင်ကို ဖမ်းချုပ်ပြီး ခေါ်လာခဲ့ကြ’

လူပုလေးနှစ်ယောက်ကို အမိန့်ပေးလိုက်လေသည်။

လူပုလေးနှစ်ယောက်က....

‘ဟုတ်ကဲ့အစ်ကိုကြီး....’

ပြိုင်တူပြောလိုက်ကြပြီး ကောင်းလိဘက် လှည့်လိုက်ကြ
လေသည်။

တစ်ယောက်က....

‘မင်း အေးအေးဆေးဆေး လိုက်ခဲ့ရင် ကောင်းမယ်’

ဟု လွှမ်းပြောသည်။

ကျန်တစ်ယောက်က....

‘အေးအေးဆေးဆေးဆေးဆေး မလိုက်ရင်တော့ အသားနာ
ယိမ့်မယ်’

ဟု ခြိမ်းခြောက်လေသည်။

ကောင်းလိ နှစ်ခေါင်းရှုံ့လိုက်သည်။

‘မင်းတို့လို လူစဉ်မစီဘဲလူတွေကို ကျုပ် ဂရုစိုက်နေရမှာလား’

ဟု အငေါဟူးလိုက်သည်။

သူ၏စကားကြောင့် လူပုလေးနှစ်ယောက် ခေါ်သဖွယ် သွားကြလေတော့သည်။

‘မင်းကများ လာလာချည့်သေးတယ်’

‘သေချင်ပြီထင်တယ်’

ဟု အော်ငေါဟူးကာ ဂြိုဟ်တုပြေးဝင်တိုက်ခိုက်လိုက်ကြလေတော့သည်။

...၀...

တိုက်ပွဲ ဒုတိယအကြိမ် ဖြစ်ပေါ်လာလေသည်။

လူပုလေးနှစ်ယောက်သည် တက်ညီလက်ညီဖြင့် ကောင်းလိကား တိုက်ခိုက်လိုက်ကြလေသည်။

ကောင်းလိကလည်း ပြန်လည် တိုက်ခိုက်လိုက်သည်။

ယခုတစ်ကြိမ်....

လူပုလေးနှစ်ယောက်နှင့် ရင်ဆိုင်ထုတွင် ဉာဏ်ကိုလွှာပြီး ဆုံးချရမည် ဖြစ်ကြောင်း ကောင်းလိ သဘောမခါက်တော့ပါ။

ထို့ကြောင့်....

လူပုလေးနှစ်ယောက် လေထဲ ခုန်တက်လိုက်သောအခါ ထည်း လေထဲသို့ ခုန်တက်လိုက်သည်။

ထို့နောက်....

လက်သီးဖြင့်ဆိုးရန် ဟန်ပြုပြီး ခြေနှစ်သက်ခွဲကာ ကန်ချက်ပစ်လိုက်လေသည်။

လူပုလေး တို့သည် အံ့ဖျပ်အမောင်း လူစဉ်မစီသဖြင့် ခြေတက်အားကိုးဖြင့် တိုက်ခိုက်တတ်ကြောင်း ကောင်းလိ ထားပါသည်။

ထို့ဖြစ်၍....

လူပုလေးနှစ်ယောက်ထက် ဦးအောင် ခြေသောက်ဖြင့် ချောက်ပစ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ကောင်းလိ၏ မမျှော်လင့်သောတိုက်ကွက်ကြောင့် လူ
လေးနှစ်ယောက် အပိုက်မိသွားကြလေတော့သည်။

‘ဝုန်း.....’

‘ဝုန်း.....’

ကျယ်လောင်သော အသံများ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။
လူပုလေးနှစ်ယောက်မှာ မသဲမကဲ့ညည်းညူကာ အစ
သို့ လွှဲစဉ်သွားကြလေတော့သည်။

.....

‘ဟင်.....’

‘ဟာ.....’

အစ်ကိုကြီးတို့လူစု တအံ့တဩ ဖြစ်သွားကြလေသည်။
လူပုလေးနှစ်ယောက်သည် ကောင်းလိအား လက်ရ
ဆီးနိုင်မည်ဟု ယုံကြည်ထားကြလေသည်။
သို့သော်.....

သူတို့အထင်နှင့်အမြင် တလွဲစီဖြစ်သွားလေ၏။
ကောင်းလိ၏ လက်ချက်ကြောင့် လူပုကလေးနှစ်ယောက်
ခံလိုက်ကြရပြီမဟုတ်ပါလား။
အစ်ကိုကြီး ဒေါ်ပွဲသွားလေသည်။

‘အသုံးမကျတဲ့ကောင်တွေ’
ဟု ဒေါ်သတကြီး အပြစ်တင် ပြောဆိုလိုက်လေသည်။

ပြီးလျှင်.....
‘သိကြ သေးတာပေါ့ကွာ’

ဟု ကြုံးဝါးကာ ကောင်းလိထံသို့ ခြေလှမ်းကျဲကျဲဖြင့်
လှမ်းသွားလေသည်။

ကောင်းလိက မလှုပ်မယှက် ရပ်နေလိုက်သည်။

အစ်ကိုကြီးဆိုသူကိုပါ ရင်ဆိုင် ကန်ခိုက်နိုင်မှ ဖြစ်မည်ဟု
သော သဘောပေါက် ထားလေသည်။

ကောင်းလိသည်လက်ဝါးနှစ်ဘက်တွင်အတွင်းအားစုစည်း
ထားကာ အစ်ကိုကြီးကို မျက်တောင်မခတ် စိုက်ကြည့်နေလိုက်
လေသည်။

အစ်ကိုကြီးသည် ကောင်းလိနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် ရပ်
လိုက်ပြီး.....

‘မင်းက ငါ့နောက်ကို အေးအေးဆေးဆေး လိုက်ခဲ့မ
လား’

ဟု အေးတိအေးစက် ပြောလိုက်သည်။

၁၆၁ ● တက္ကသိုလ်သီတအောင်

ကောင်းလိ ပြုံးလိုက်သည်။

ကျုပ်တို့ ဆုံးမပြီး ခေါ်သွားပါဗျာ
ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

အစ်ကိုကြီးက...

‘ကောင်းပြီ...’

စကားဆုံးလျှင် ရှေ့သို့ တိုးလာလေသည်။

ကောင်းလိလည်း သတိကြီးစွာသမ္မာပြီး စေခွင့်ကြည်နေ
လိုက်လေသည်။

အစ်ကိုကြီးက...

‘ကျုပ်ရဲ့ လက်ဝါးကို ကြည့်ကာ...’

ပြောပြောဆိုဆို လက်ဝါးတစ်ဖက် ဆန့်ထုတ်ကာ တိုက်
ခိုက်လိုက်လေသည်။

သူ၏ လက်ဝါးပေါ်သည် စွန့်ကုတ်လက်သည်းအသွင်
သဏ္ဌာန်ဖြင့် ကောင်းလိ၏ ရင်ကို ကုတ်ဆွဲချလိုက်ခြင်း ဖြစ်
လေသည်။

ကောင်းလိ ကပျာကယာ ရှောင်တိမ်းလိုက်သည်။

လိတိင်...

‘ဗြ...’

အစ်ကိုကြီး၏ လက်ဝါးချောင်းသစ် ပွတ်ကာသီကာ ကုတ်
ဆွဲမိသွားသဖြင့် ကောင်းလိ၏ အဝတ်အစားများ စုတ်သွား
လေတော့သည်။

ချစ်တဲ့ရန်သူ (ပ) ● ၁၆၁

‘ဟင်...’

ကောင်းလိ ရင်ထိတ်သွားလေသည်။

ကပျာကယာ နောက်ဆုတ် လိုက်လေသည်။

‘ဟား...ဟား...ဟား...’

အစ်ကိုကြီးက သဘောကျစွာ ရယ်မောလိုက်လေသည်။

ကောင်းလိ ခံပြင်းသွားသည်။

‘သိပ်လဲ သဘောကျမနေပါနဲ့ဦး၊ ကျုပ်ရဲ့ တိုက်ကွက်ကိုလဲ
ကြည့်ပါဦးဗျာ’

စကားဆုံးလျှင် လျှပ်တစ်ပြက် ရှေ့တိုးသွားပြီး တိုက်ခိုက်
လိုက်လေသည်။

လက်ဝါးနှစ်ဘက်ဖြင့် တိုက်ခိုက်လိုက်သလို ခြေထောက်
နှင့် ကန်ကြောက် တိုက်ခိုက်လိုက်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

သူ၏ တိုက်ခိုက်မှုမှာ ကြောက်မက်ဖွယ် ကောင်းအောင်
ပြင်းထန်နေပါသည်။

အကယ်၍...

သူ၏ တိုက်ခိုက်မှုသာ ခံလိုက်ရမည်ဆိုပါလျှင် အစ်ကိုကြီး
က ချောက်သွားရမည်သာ ဖြစ်ပေသည်။

သို့သော်...

အစ်ကိုကြီးသည် ခန္ဓာကိုယ် ယိမ်းနွဲ့ကာ ရှောင်တိမ်း
လိုက်လေသည်။

စစ်ဆက်တည်းပင်...

‘လွယ်လွယ်နဲ့ ဖမ်းလို့ မရဘူးဆိုရင်လဲ သိကြသေးတာ
ဗျာ’

၁၆၂ ● အတ္တသိုလ်သီဟအောင်

ဟု အော်ပြောရင်း ခါးမှဘေးကောက်ကို ဆွဲထုတ်ကာ လျှပ်တစ်ပြက် ခုတ်ချလိုက်လေသည်။

ဝင်းလက်တောက်ပသော ဓားရောင်များ ထွက်ပေါ်လာ လေသည်။

ကောင်းလီ ရင်ထိတ်သွားသည်။

အန္တရာယ် ရှိပြီဖြစ်ကြောင်း ရိပ်မိလိုက်သဖြင့် သူ၏ တိုက် ခိုက်မှုကို ရှုတ်သိမ်းကာ ကပျာကယာ နောက်ဆုတ် လိုက်လေ သည်။

အစ်ကိုကြီးက....

‘မင်း ရှောင်ပြေးလို့ လွတ်မှာလား’

ဟု ကြုံးဝါးကာ ဓားကွက်များထုတ်ဖော်ပြီး တရကြမ်း လိုက်လံတိုက်ခိုက် လေသည်။

သူ၏ ဓားခုတ်ချက်များမှာ ထက်မြက်လှသည်။

ဓားရောင်များ ဝင်းလိုက် တောက်ပသွားသည်။

ကောင်းလီ ရင်ထိတ်သွားသည်။

ကြာရှည်လွှတ်အောင် ရှောင်နိုင်ပါတော့မည်လားဟု ပစ် သံသယ ဝင်လာလေသည်။

မည်သို့ ရင်ဆိုင်ရမှန်း ရှုတ်တရက် ဝေခွဲမရဘဲ ဖြစ်သွား လေသည်။

ထိုစဉ်....

‘ရှမ်း....’

‘မြို့....’

ချစ်တဲ့ရန်သူ (၁) ● ၁၆၃

အစ်ကိုကြီး၏ ဓားခုတ်ချက်သည် ကောင်းလီ ပခုံးပေါ်သို့ ချရောက်လာလေသည်။

ကောင်းလီ ကြိုးစားပြီး ရှောင်တိမ်းလိုက်သည့် ကြိုးမှ အကျီစကို ခုတ်မိသွားလေသည်။

အကျီစပြဲသွားသည်နှင့်အတူ ကောင်းလီ၏ လက်မောင်း နှင့် သုံးလက်မခန့် ဓားဒဏ်ရာတစ်ချက် ဖြစ်ပေါ်လာလေ သည်။

‘ဟာ....’

ကောင်းလီ အထိတ်တလန့် ရေရွတ်မိလိုက်လေသည်။

နောက်သို့လည်း စေ့ခနဲ ခုန်ရှောင်လိုက်လေသည်။

‘ဟား....ဟား....ဟား’

အစ်ကိုကြီးက လှောင်ပြောင်ရယ်မောလိုက်လေသည်။

ကောင်းလီ အကြိတ်လိုက်သည်။

‘ကျုပ်ရဲ့ သိုင်းကွက်ကိုလဲ ကြည့်ထားပါဦး’

ဟု ပြောရင်း အစ်ကိုကြီးထံ ခုန်ဝင် တိုက်ခိုက်လိုက်လေ သည်။

အစ်ကိုကြီးက....

‘စိတ်ချ၊ မင်းကို ငါဆုံးမပြမယ်’

ပြောပြော ဆိုဆို ဓားဝေယမ်းကာ တိုက်ခိုက်လိုက်လေ သည်။

ကောင်းလီသည် သတိကြီးစွာထားပြီး ခေါင်ငုံ ရှောင် တိမ်းလိုက်သည်။

၁၆၄ ❀ တက္ကသိုလ်သီတအောင်

တစ်ဆက်တည်းပင်...
လက်သီးဖြင့်ထိုးရန် ဟန်ပြင်ပြီး ခြေထောက်ဖြင့် ကျောက်လိုက်လေသည်။

အစ်ကိုကြီး ရင်ထိတ်သွားသည်။
ကပျာကယာ နောက်ဆုတ် ရှောင်တိမ်းလိုက်လေသည်။
ကောင်းလိသည် အစ်ကိုကြီးအား ရင်ဆိုင်ဖို့ မလွယ်မှန်
ရိပ်မိထားသည်။

ထို့ကြောင့်...
တိုက်ခိုက်ရင်း မြေပေါ်မှ ကျောက်ခဲတစ်လုံးကို ကော
ယူကာ ပစ်ပေါက်လိုက်လေသည်။
အစ်ကိုကြီးသည် ကောင်းလိ ထိုသို့ တိုက်ခိုက်မည်ဟုမထ
မှတ်ခဲ့ချေ။

‘မင်း’
ကပျာကယာ ရှောင်တိမ်းရန် ကြိုးစားနေစဉ်မှာ
ကောင်းလိပစ်ပေါက်လိုက်သည့် ကျောက်ခဲသည် အစ်ကိုကြီး
မျက်နှာကို တည့်တည့်မတ်မတ် ထိမှန်သွားလေတော့သည်။
‘ခွပ်...’
‘အား’

စူးရှစွာ အော်ဟစ်သံများ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။
အစ်ကိုကြီးသည် မျက်နှာကို လက်ဝါးဖြင့်အုပ်ကာ
ထိုင် လဲကျသွားလေသည်။
‘အစ်ကိုကြီး’

ချစ်တဲ့ရန်သူ (ပ) ❀ ၁၆၅

လူပုလေး နှစ်ယောက်နှင့် အမာရွတ်ထို့က အပြေးအလွှား
အစ်ကိုကြီးအား ပေးမလိုက်ကြလေသည်။

အစ်ကိုကြီးက...
‘သွားကြစမ်း’
ဒေါသတကြီး မောင်းထုတ်လိုက်သည်။
ထို့နောက်...

မြေပေါ်မှ ခုန်ထကာ ပြေးလွှားသွားလေသည်။
အမားရွတ်နှင့် လူပုလေးတို့လူစုလည်း မနေနိုင်ကြတော့

အစ်ကိုကြီး နောက်သို့ ပြေးလွှား လိုက်ပါသွားကြလေ
သည်။
အစ်ကိုကြီးတို့လူစုထွက်သွားကြတော့မှ ကောင်းလိ သက်
ချနိုင်ခဲ့လေသည်။

.... ၀

အစ်ကိုကြီးတို့လူစု ထွက်သွားကြပြီ ဖြစ်လေသည်။

ယခုမှ....

ကောင်းလီ စိတ်ထက်သာရာရသွားလေသည်။

သူက ဥာဏ်မကုခဲလျှင် အစ်ကိုကြီးတို့ကြောင့် ဒုက္ခရောက်ရမည်မှာ သေချာလှပေသည်။

ကောင်းလီသည် လမ်းဘေးရှိ သစ်ပင်ရိပ်အောက်၌ ပစ်လက်ပစ် ထိုင်ချလိုက်မိလေသည်။

ထိုစဉ်....

‘ခစ်....ခစ်....ခစ်’

ချိုလွင်သော ရယ်မောသံတစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာသည့် ကြားလိုက်ရလေသည်။

‘ဟင်....’

ကောင်းလီ ရင်ထိတ်သွားသည်။

ထိုင်ရာမှ ကပျာကယာခုန်ထကာ ရယ်မောသံ ထွက်လာရာဆီသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်လေသည်။

ထိုအခါ....

မလှမ်းမကုမ်း၌ မိန်းကလေးတစ်ယောက် ရပ်နေသည့် တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

ကောင်းလီ အံ့သြသွားသည်။

‘မင်း....မင်း’

စကား ထစ်ထစ်ငေါ့ငေါ့ ဖြစ်နေ၏။

မှန်ပေသည်။

ထိုမိန်းကလေးသည် သူကကူညီခဲ့သော်လည်း သူ့အား ဖယ်တော့မှ အကောင်းမမြင်သည့် မိန်းကလေး ဖြစ်နေသည် မဟုတ်ပါလား။

ထိုမိန်းကလေးသည် သူ့အားကြည့်ကာ ရယ်မောနေပါသည်။

ကောင်းလီ မကျေမနပ်ဖြစ်သွားသည်။

‘မင်း ဘာရယ်တာလဲ’

ဟု ငေါက်လိုက်လေသည်။

မိန်းကလေးက....

‘သဘောကျလို့ပေါ့’

‘ဘာပြောတယ်’

‘ဪ...ရှင်ဟာ ဖောက်လေရာအရပ်မှာ ပြဿနာ ရှာဖွေတာကို တွေးပြီး ကျွန်မရယ်တာပါ’

ကောင်းလီ ကျွဲမြီးတိုသွားသည်။

‘ကျုပ်ဘာသာကျုပ်နေတာ သူတို့က ကျုပ်ကို လာပြီး ဒုက္ခလျှောက်ပေးကြတာ၊ မင်းစကားကြည့်ပြောပါ’

မိန်းကလေးက....

‘မသိပါဘူးရှင်...ရှင်က လူတကာနဲ့ လျှောက်ပြီး ရန်ဖြစ်တာကို ဝါသနာပါသလားလို့ပါ’

‘တော်စမ်းပါ’

မိန်းကလေးသည် လက်နှစ်ဘက် နောက်ပစ်ကာ ကောင်းလီအနီးသို့ လှမ်းလာလေသည်။

ကောင်းလိက သူမအား အကဲခတ်ကြည့်နေလိုက်သည်။

‘ငါ့ကို ဘာတွေများ ခုကွပေးဦးမလို့လဲမသိဘူး’

ဟု တွေးနေမိလေသည်။

မိန်းကလေးသည် ကောင်းလိနှင့် မလှမ်းမကမ်းသို့ရောက်လျှင် ခြေလှမ်း ရပ်တန့်လိုက်လေသည်။

‘ရှင် ဘာကြောင့် သူများနဲ့ ရန်ဖြစ်ချင်ရတာလဲ’

ဟု မေးလေသည်။

ကောင်းလိက....

‘ကျုပ်က လိုက်ပြီး ရန်ဖြစ်နေတာလား၊ သူများတွေက လာပြီး ခုကွပေးတာလားဆိုတာ မင်း သိရောသိရဲ့လား’

ဟု ပြန်မေးလိုက်လေသည်။

မိန်းကလေးက....

‘ဪ... သူများတွေက ရှင့်ကိုလာပြီး ခုကွပေးကြတာပေါ့ ဟုတ်သား’

‘ဟုတ်တယ်’

ကောင်းလိက ဘုဆတ်ဆတ် ပြောလိုက်လေသည်။

မိန်းကလေး မျက်မှောင်ကုတ်သွားသည်။

‘သူများတွေက ရှင့်ကို လာပြီးရန်ရှာကြတာပေါ့ ဟုတ်လား’

‘ဟုတ်တယ်’

‘ရှင်က ဘာတွေလျှောက်လုပ်လို့လဲ’

‘တာ....’

ကောင်းလိ၏အသံ ကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

မိန်းကလေးက....

‘ရှင်က မဟုတ်တာလျှောက်လုပ်လို့ သူများတွေက ရှင့်ကို လာပြီး ရန်ရှာမှာပေါ့’

ကောင်းလိ ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

‘တော်စမ်းပါ၊ ကျုပ်ဘာသာ သူတို့ကလာပြီး ရန်ရှာကြတာ’

‘တကယ်’

‘ကျုပ် ဘာဖြစ်လို့ လိမ်ပြောရမှာလဲ’

မိန်းကလေး ဦးခေါင်းတဆတ်ဆတ် ညိတ်လိုက်သည်။

‘ကျန်မ သဘောပေါက်ပါပြီ၊ ရှင့်ဆီမှာ တဖိုးတန်ပစ္စည်းတစ်ခုခုရှိရမယ်၊ ဒါကြောင့် ရှင့်ကို လိုက်ပြီးရန်ရှာနေကြတာဖြစ်မယ်’

ကောင်းလိ စိတ်ပျက်သွားလေသည်။

‘မင်းပြောတာ တစ်ခုမှမဟုတ်ဘူး’

‘ဒါဖြင့်....’

‘ကျုပ်က....’

ကောင်းလိ၏စကား တစ်ပိုင်းတစ်စဖြင့် ရပ်သွားလေသည်။

အကြောင်းမှာ....

သူတို့ထံသို့ ဦးတည်ကာ ပြေးလွှားလာနေသူတစ်စုကို တွေ့မြင်လိုက်ရခြင်းကြောင့် ဖြစ်လေသည်။

ကောင်းလီ မျက်နှာပျက်သွားသည်ကို မိန်းကလေး သတိပြုမိသွားလေသည်။

ထို့ကြောင့်....

သူမလှည့်ကြည့်လိုက်သောအခါ ပြေးလွှားနေကြသူ တစ်စုကို တွေ့မြင်သွားလေသည်။

သူမ မျက်မှောင်ကုတ်သွားသည်။

သို့သော်....

ချက်ချင်းပင် ကောင်းလီကို ပြုံးပြလိုက်ပြီး.....

‘ရှင်မိတ်ဆွေတွေ လာနေကြပြန်ပြီ’

ဟု ပြောလေသည်။

ကောင်းလီက....

‘ကျုပ်က ရန်သူတာလား၊ သူတို့က ဒုက္ခပေးတာလားဆိုတာ မင်း လက်တွေ့သိချင်ရင် စောင့်ကြည့်ပေါ့’

ဟု ပြောလိုက်သည်။

မိန်းကလေး ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

ဒါမျိုးတွေ ကျွန်မ ဝါသနာမပါဘူးရှင်’

ဟု ပြောကာ ခြေလှမ်းကျကျဖြင့် ထွက်သွားလေသည်။

ကောင်းလီ ကြောင်အမ်းအမ်း ဖြစ်သွားလေသည်။

‘မင်း....မင်း....’

မိန်းကလေးသည် ကောင်းလီအား လုံးဝရုမစိုက်ဘဲ ထွက်သွားလေသည်။

ကောင်းလီက သူမနောက်သို့ ပြေးလိုက်သွားရန် ဟန်ပြင်လိုက်သည်။

သို့သော်....

‘ဝိုင်းထား....’

‘ဒီကောင်ကို လွှတ်စေနဲ့’

ငြိမ်သပ်သံများနှင့်အတူ အနက်ရောင်ဝတ်စုံ ခတ်ဆင်ထားသူတစ်စု ပြေးလွှားရောက်ရှိလာပြီး ဝိုင်းရံထားလိုက်ကြသဖြင့် မိန်းကလေးနောက်သို့ လိုက်သွားနိုင်ခြင်းမရှိတော့ပါ။

မိန်းကလေးသည် လမ်းကြားအတွင်းမှထွက်ကာ မြင်ကွင်းမှ ကွယ်ပျောက်သွားလေတော့သည်။

...O...

အနက်ရောင်ဝတ်ဆင်သူတစ်ယောက် ရောက်ရှိလာကြလေသည်။
ထိုလူစုသည် ကောင်းလိထွက်သွား၍ မရနိုင်အောင် ခိုင်းရံ
ထားလိုက်ကြလေသည်။

ကောင်းလိ မကျေမနပ် ဖြစ်သွားလေသည်။

‘တောက်... ဒီလောက်တောင် ဒုက္ခပေးချင်ကြတာ သိကြ
သေးတာပေါ့’

ဟု ကြုံးဝါးပြီး ပြေးဝင်တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

သူ၏ တိုက်ခိုက်မှုမှာ ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းအောင်
ပြင်းထန်နေသည်။

အနက်ရောင် ဝတ်ဆင်ထားကြသူများကလည်း ချက်ချင်း
ပြန်လည်တိုက်ခိုက်ကြလေသည်။

လမ်းကြားအတွင်း၌ တိုက်ပွဲတစ်ခုဖြစ်ပေါ်လာပြန်သည်။

‘ဝုန်း...’

‘အား...’

‘အမယ်လေး...’

စူးရှသော အော်ဟစ်သံများ တစ်ခဲနက် သွက်ပေါ်လာ
လေသည်။

ကောင်းလိ၏ တိုက်ခိုက်မှုကြောင့် အနက်ရောင်ဝတ်ဆင်
ထားကြသူများ ဖရိုဖရဲ ဖြစ်သွားကြလေတော့သည်။

ကောင်းလိက နောက်ဆုတ်လိုက်သည်။

အနက်ရောင် ဝတ်ဆင်ထားကြသူများကလည်း ပြန်လည်
စုစည်းကာ ဝိုင်းရံလိုက်ကြလေသည်။

ကောင်းလိက တိုက်ခိုက်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်လေသည်။

ထိုစဉ်...

‘ရပ်လိုက်...’

ဟန့်တားသံနှင့်အတူ လူတစ်ယောက် ပြေးလွှားရောက်ရှိ
လာလေသည်။

ထိုလူမှာ အသက်လေးဆယ်ခန့်ရှိသူ ဖြစ်လေသည်။

ထိုလူသည် အနက်ရောင်ဝတ်ဆင်ထားသူများကို ဝေ့ကြည့်
လိုက်ပြီး...

‘အသုံးမကျတဲ့ကောင်တွေ၊ နောက်ဆုတ်လိုက်ကြစမ်း’

ဟု ငေါက်လိုက်လေသည်။

တစ်ဖန်...

ကောင်းလိဘက်သို့လှည့်ကာ ပြုံးပြလိုက်လေသည်။

ကောင်းလိ မျက်မှောင်ကုတ်သွားသည်။

ထိုလူက လက်နှစ်ဘက်ဆုပ်ကာ ဦးညွှတ်လိုက်ပြီး...

ကျပ်ရှဲ အသုံးမကျတဲ့လူတွေ စော်ကားမော်ကားလုပ်မိ
သ ခွင့်လွှတ်ဖို့ တောင်းပန်ပီပီတယ်ဗျာ

ဟု တောင်းပန်လိုက်လေသည်။

ကောင်းလိက ဘာမှမပြောဘဲ နေလိုက်လေသည်။

ထိုကု...

‘မိတ်ဆွေလေးဟာ နဂါးကိုလိုက်ရှာနေတယ်ဆိုတာ သိရ
တယ်၊ အဲဒါ အမှန်ပဲလားဗျာ’

ဟု မေးလေသည်။

၁၇၄ ● ကဏ္ဍသိုလ်သီဟအောင်

ကောင်းလိက....

‘ဟုတ်ပါတယ်၊ ခင်ဗျားကကော ဘယ်သူလဲ’

ဟု ပြန်မေးလိုက်သည်။

ထိုလူက....

‘ကျုပ်က နဂါးရဲ့ တပည့်ပါ’

‘ဪ...’

ကောင်းလိသည် နဂါး၏တပည့်ဆိုသူနှင့် တွေ့လိုက်ရသဖြင့်
ဝမ်းသာသွားလေသည်။

ထိုလူက....

‘မိတ်ဆွေလေးက ဘာကြောင့် နဂါးကို တွေ့ချင်ရတာလဲ
ပြောပြပါလား’

ကောင်းလိက....

‘နဂါးဟာ ကျုပ်အဖေရဲ့မိတ်ဆွေဖြစ်နေလို့ပါ’

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ထိုလူ မျက်မှောင်ကုတ်သွားသည်။

‘မိတ်ဆွေရဲ့အဖေဟာ နဂါးရဲ့မိတ်ဆွေ၊ ဟုတ်လား’

‘ဟုတ်တယ်’

‘မိတ်ဆွေလေးရဲ့အဖေဟာ....’

‘ကျုပ်အဖေဟာ အာဇာနည် ငါးဖော်မှာ ပါဝင်တဲ့
ကောင်းယံကျင်းပါ’

‘ဪ...’

ထိုလူ အံ့သြသွားလေသည်။

ချစ်ထွေရန်သူ (၁) ● ၁၇၅

သို့သော်....

ချက်ချင်းပင် ဦးခေါင်းတဆတ်ဆတ်ညှိတ်လိုက်လေသည်။

‘ကောင်းပြီလေ၊ ကျုပ်ဆရာ နဂါးလေးနဲ့တွေ့ချင်တယ်’

ဆိုရင် ကျုပ်နောက်လိုက်ခဲ့ပါ’

ဟု ပြောလေသည်။

ကောင်းလိ တွေ့ဝေသွားလေသည်။

‘ဒီလူက ဘယ်သူပါလိမ့်’

‘သူပြောနေတာတွေ အမှန်ပဲလား’

‘ငါ သူ့နောက်ကို လိုက်သွားရမှသာလား’

ဟူ၍ အမျိုးမျိုး တွေးတောမိလေသည်။

ထိုလူက....

‘နဂါးနဲ့ တွေ့ချင်တယ်ဆိုရင် ကျုပ်နောက်ကို လိုက်ခဲ့
ပါဗျာ’

ဟု ထပ်မံ ဖိတ်ခေါ်လေသည်။

ကောင်းလိ သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

‘ကောင်းပြီလေ၊ ကျုပ်လိုက်ခဲ့မယ်’

‘ကဲ...လာပါ’

ထိုလူက ကောင်းလိကို ဖိတ်ခေါ်ကာ ထွက်သွားလေ
သည်။

အနက်ရောင် ငတ်ဆင်ထားကြသူများကမူ တုတ်တုတ်မျှ
တုတ်ကြပါ။

၁၇၆ ● တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ကောင်းလိက ထိုလူများအား တစ်ချက်ဝေ ကြည့်လိုက်သည်။

ထို့နောက်....

သူ့အား လမ်းပြ ခေါ်ဆောင်သွား သူ နောက်သို့ ခပ်တည်တည် လိုက်သွားလေတော့သည်။

....၀....

ထူးဆန်းသောမိန်းကလေး

ပျော်စရာဂေဟာ....

ကောင်းလိသည် ဤမြို့ကလေးသို့ ရောက်လာကတည်းက ပျော်စရာဂေဟာအကြောင်း ကြားဖူးခဲ့သည်။

ယခု....

ပျော်စရာဂေဟာသို့ ကိုယ်တိုင်ရောက်လာရပြီ ဖြစ်လေ၏။

‘ကျုပ်နောက်လိုက်ခဲ့ပါ’

အနက်ရောင် ဝတ်ဆင်ထားသူများ၏ ခေါင်းဆောင်က ပျော်စရာဂေဟာသို့ ခေါ်ဆောင်သွားသည်။

၁၇၀ ● တက္ကသိုလ်သီတအောင်

ကောင်းလိလည်း ခပ်တည်တည်ပပ် လိုက်ပါသွားသည်။
ပျော်စရာဂေဟာထဲသို့ လှမ်းဝင်လိုက်သည်နှင့်....

‘ဝါး....ဟား....ဟား’

ရယ်မောသံများ ကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ်လာသည်ကို
ကြားလိုက်ရသည်။

ကောင်းလိ ကြည့်လိုက်သောအခါ ခန်းမဆောင်အတွင်း
အရက်သောက်နေကြသူများ ရှိနေကြပြီး မိန်းမချောလေး
များလည်း သွားလာ လှုပ်ရှားနေကြသည်ကို တွေ့မြင်ရလေ
သည်။

ပန်းဥယျာဉ်ကြီးတစ်ခုအတွင်း၌ ရောင်စုံပန်းများ ဖူးဖူး
နေပြီး ပျား ပိတုန်း လိပ်ပြာများ ပျံနေသည့်နှယ်။

ကောင်းလိ သက်ပြင်းချလိုက်မိလေသည်။

အနက်ရောင်ဝတ်ဆင်ထားသူများ၏ ခေါင်းဆောင်က....

‘ဒီတက်က လာပါဗျာ’

စင်္ကြံလမ်းတစ်ခုမှနေပြီး ကောင်းလိကို ခေါ်ဆောင်သွား
လေသည်။

ကောင်းလိလည်း ပတ်ဝန်းကျင်ကို အကဲခတ်ရင်း ထို
ခေါ်ဆောင်ရာနောက်သို့ လိုက်ပါသွားလေသည်။

မကြာပါချေ။

ချစ်တဲ့ရန်သူ (၁) ● ၁၇၁

ဆုဆူညံညံအသံများ ထွက်ပေါ်နေသည့် ‘ခန်းမဆောင်
တစ်ခုသို့ ရောက်သွားကြသည်။

ထိုခန်းမဆောင်အတွင်း၌....

လူအတော်များများ ရှိနေကြပြီး လောင်းကစားနေကြ
သည်ကို တွေ့မြင်ရသည်။

ကောင်းလိအကဲခတ်ကြည့်နေသည်ကို သတိပြုမိသွားသော
အနက်ရောင်ဝတ်ဆင်ထားသူတို့၏ခေါင်းဆောင်က....

‘ပျော်စရာဂေဟာမှာ ငွေရှိရင် ပျော်စရာ အကုန်ရနိုင်
ပါတယ်ဗျာ’

ဟု ပြောလေသည်။

ကောင်းလိက....

‘ဒါတွေ ကျုပ်စိတ်မဝင်စားဘူး’

ဟု ခပ်တည်တည်လုပ်ပြောလိုက်သည်။

ထိုလူက....

‘ဆရာနဂါးကလဲ ဒါတွေ စိတ်မဝင်စားပါဘူးဗျာ’

ဟု ပြောလေသည်။

ကောင်းလိက....

‘ကျုပ် သူနဲ့တွေ့ရဖို့တော့ စိတ်ဝင်စားပါတယ်’

ထိုလူ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

၁၈၈ ဟန္တသိုက်သီတအောင်

‘ဝိတ်ချဗျာ...တွေ့ရမှာပေါ့’

သူတို့သည် လောင်းကစားခန်းမကို ဖြတ်သန်းသွားကြပြီး မကြာမီ အခန်းတစ်ခုရှေ့သို့ ရောက်ရှိသွားကြသည်။

ထိုအခန်းသည် အလွန်ချောင်ကျသော အခန်းတစ်ခု ဖြစ်လေသည်။

အလင်းရောင် မသဲမကွဲ ရှိနေသလို အနံ့အသက်လည်း မကောင်းချေ။

အခန်းတံခါးရှေ့၌ လူမမာနှင့် တူသော လူနှစ်ယောက် ရှိနေသည်ကို တွေ့ရသည်။

ထိုလူ နှစ်ယောက်ကို မြင်လျှင် ကောင်းလိအား ခေါ်ဆောင်လာသူမှာ မှီခိုသေသေဖြစ်သွားလေသည်။

ရိုသေ လေးစားခြင်းထက် ကြောက်ရွံ့ ထိတ်လန့်သွားကြောင်း ကောင်းလိ သတိပြုမိလိုက်သည်။

ထိုလူက...

‘ဆရာနဂါးတွေ့ချင်နေတဲ့လူ ပါလာတယ်’

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

တံခါးရှေ့တွင် ဝိနေသူ နှစ်ယောက်အနက် တစ်ယောက်က...

‘မင်းမြန်တော့’

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ချစ်တဲ့ရန်သူ (၁) ၁၈၉

သူ၏အသံမှာ ရေခဲတောင်မှ ထွက်ပေါ်လာသည့်အလား အေးတိအေးစက် ရှိနေပါသည်။

ကောင်းလိအား ခေါ်ဆောင်လာသူသည် ဘာမှမပြောဘဲ အခန်းလှည့်ကာ ထွက်သွားလေတော့သည်။

.....

လမ်းပေါ်မှ ခေါ်ဆောင်လာသည့် အနက်ရောင်ဝတ်ဆင် သားသူတို့၏ခေါင်းမောင်း ထွက်သွားပြီဖြစ်လေသည်။

ကောင်းလိက မလှုပ်မယှက် ရပ်နေလိုက်သည်။

အလွန်အန္တရာယ်များသောနေရာတစ်ခုသို့ ရောက်နေပြီဖြစ် သွားလည်း သဘောပေါက်ထားလေသည်။

ထိုစဉ်...

တံခါးရှေ့ တွင်ရပ်နေသူနှစ်ယောက်အနက် တစ်ယောက်က သို့ လှမ်းထွက်လာလေသည်။

ထိုလူသည် ကောင်းလီအား ခြေဆုံးခေါင်းဆုံးကြည့်လိုက်
ပြီးလျှင်....

‘ဆရာနဂါးကိုတွေ့ချင်တာ မင်းလား’

ဟု မေးလေသည်။

ကောင်းလီခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ဟုတ်ကယ်’

ဟု ခပ်ပြတ်ပြတ် ပြောလိုက်သည်။

ထိုလူမျှားသည် ခင်မင်ရင်းနှီးစရာကောင်းသူများ မဟုတ်
သဖြင့် သူက မိတ်ဆွေကဲ့သို့ သဘောထားမည် မဟုတ်ချေ။

ထိုလူက....

‘မင်းနာမည်ပြောပါ’

ဟု မေးလေသည်။

ကောင်းလီက....

‘ကျုပ်နာမည် ကောင်းလီ’

ထိုလူ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

သူ၏အဖော်ဘက်သို့လှည့်ကာ လက်ဝဲယမ်း ပြလိုက်
သည်။

ထိုလူ၏အဖော်သည် ဘာမှမပြောဘဲ အခန်းတံခါးဖွင့်ကာ
အတွင်းသို့ ဝင်သွားလေသည်။

မကြာပါချေ။

ထိုလူသည် အခန်းတွင်းမှ ပြန်ထွက်လာလေသည်။

သူ၏အဖော်က လှမ်းကြည့်လိုက်သောအခါ ခေါင်းညိတ်
ပြလိုက်လေသည်။

ကောင်းလီအနီး၌ ရှိနေသူက....

‘အထဲဝင်သွားပါ’

ဟု ဖော်ရွေမှုကင်းသော သေသံဖြင့် ကောင်းလီကို ပြော
လေသည်။

ကောင်းလီလည်း ဘာမှမပြောတော့ဘဲ အခန်းတံခါးတွန်း
ဖွင့်ကာ အခန်းတွင်းသို့ ဝင်သွားလေသည်။

အခန်းတွင်းသို့ ဝင်လိုက်သည်နှင့် မြင်ကွင်းမှာ ထူးခြားစွာ
ပြောင်းလဲသွားလေတော့သည်။

....၀....

မြင်ကွင်း ပြောင်းလဲသွားသည်။

အခန်းအပြင်ဘက်၌ အလင်းရောင် မလုံလောက်ဘဲ မှိန်
တုတ်တုတ်ဖြစ်နေသည်။

အနံ့အသက်လည်း မကောင်းပါ။

သို့သော်....

အခန်းတွင်းသို့ ရောက်သွားသော အခါ လွန်စွာမှပင်
သန့်ရှင်းသပ်ရပ်နေပြီး လှလှပပရှိနေသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

(ကျာမိပါသော ထိုင်ခုံကြီးတစ်လုံးတွင် လူတစ်ယောက်
ထိုင်နေသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

ထိုလူမှာ ခန္ဓာကိုယ် ပိုနပ်ပိန် ပါးပါးရှိပြီး လူမမာတစ်ဦး
ပမာ အသားအရေ ဖြူဖွေးနေသည်ကို တွေ့ရ၏။

ထူးခြားသည်မှာ....

ထိုလူ၏မျက်နှာသည် ညိုပုပ်ပုပ်ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရခြင်း
ဖြစ်လေသည်။

ကောင်းလိသည် ထိုလူ့နှုတ်ခမ်းမကမ်းတွင် ရပ်တန့်လိုက်
လေသည်။

ထိုလူ၏မျက်လုံးအစုံသည် စိန်ပွင့်လေးများပမာ ဝင်းလက်
တောက်ပနေလေသည်။

ထိုလူသည် ကောင်းလိကို စိုက်ကြည့်ရင်း....

‘မင်းက ကောင်းယုံကျင်းခဲ့သား ဟုတ်လား’

ဟု မေးလေသည်။

ကောင်းလိက ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ဟုတ်ပါတယ်’

ထိုလူက....

‘မင်းက နဂါးကိုလိုက်ရှာနေတာ ဟုတ်လား’

ကောင်းလိက....

‘ဟုတ်ပါတယ်၊ ခင်ဗျားက နဂါးလား’

ဟု ပြန်မေးလိုက်သည်။

ထိုလူက....

‘ငါ့နာမည် ရှမ်းကုလို့ခေါ်တယ်၊ မင်းဟာ ကောင်းယုံ
င်းခဲ့သား ဆိုတာ ငါ့ဘယ်လိုလုပ် ယုံကြည်ရမှာလဲ’

ကောင်းလိက....

‘ခင်ဗျားဆီကို လူသတ်ဆဲများတစ်ယောက် ရောက်လာတဲ့
ခါကျရင်တော့ ကျွန်တော် ပြောတာကို ယုံကြည်သွား
ပါ’

ဟု ပြောလိုက်၏။

ဤတူ....

၁၀၆ ● တက္ကသိုလ်သီတအောင်

‘ဟား...ဟား...ဟား’

နဂါး(ဝါ)ရှမ်းကဲ့သည့် ဟားတိုက် ရယ်မောလိုက်စေသည်။

ကောင်းလိက အသာငြိမ်နေလိုက်သည်။

ရှမ်းကဲ့သည့် အဘန်ကြာရယ်မောပြီးမှ...

‘ငါ့ဆီကို လူသတ်သမားတစ်ယောက် ရောက်လာလိမ့်မဟုတ်လား’

ဟု မေးလေသည်။

ကောင်းလိ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ဟုတ်တယ်’

‘ကဲ...ပြောစမ်းပါဦး၊ ဘယ်သူက ငါ့ဆီကို ရောက်လာမှာလဲ’

ကောင်းလိ ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

‘ဘယ်သူ့ဘယ်ဝါဆိုတာ ခုထိ ကျွန်တော်လဲ မသိသေးဘူးသိချင်လို့ ခင်ဗျားဆီကို လာခဲ့တာပေါ့’

ရှမ်းကဲ့ မျက်မှောင်ကုတ်သွားလေသည်။

‘လူသတ်သမားကိုသိချင်လို့ ငါ့ဆီကို လာခဲ့တာ ဟုတ်သလား’

ချစ်တဲ့ရန်သူ (၁) ● ၁၀၇

‘ဟုတ်တယ်’

‘နေစမ်းပါဦး၊ ငါ့ဆီကို လူသတ်သမား ရောက်လာမယ်လို့ ပြောတယ်၊ လူသတ်သမားကိုတွေ့ချင်လို့ ငါ့ဆီကို လာမယ်လို့ ပြောတယ်၊ မင်းစကား ဘယ်လိုလဲ’

ကောင်းလိက တည်ကြည်သောမျက်နှာထားဖြင့်...

‘ကျွန်တော် အဖေရယ်၊ ရွှေမား မုရုံစန်းရယ်၊ သူတို့ ယောက်ဟာ လူသတ်သမား တစ်ယောက်ရဲ့ လက်ချက်ကြောင့် သေဆုံးသွားကြတယ်’

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

‘ဟင်...’

ရှမ်းကဲ့ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွားလေသည်။

ထိုင်ရာမှ ဆတ်ခနဲ ထလိုက်သည်။

မျက်လုံးကြီးပြူးကော ကောင်းလိကို စိုက်ကြည့်လိုက်ပြီး...

‘ကောင်းယုံကျင်းနဲ့ မုရုံစန်းတို့ သေသွားပြီ ဟုတ်လား’

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

ကောင်းလိ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ဟုတ်ပါတယ်’

‘ဒါ မဖြစ်နိုင်ဘူး’

ရှမ်းကုန်အသံ ကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ် လာသည်။

ကောင်းလံ ဘာမှမပြောဘဲ နေလိုက်သည်။

ရှမ်းလုံက....

‘သူတို့နှစ်ယောက် ဘယ်သူ့လက်ချက်ကြောင့် သေသွားရတာလဲ ပြောစမ်း’

ဟု မေးလေသည်။

ကောင်းလံက....

‘လူသတ်သမားတစ်ယောက်ရှိ လက်ချက်ကြောင့်ပဲ’

‘ဟ...ဒါတော့ မင်းပြောမှလား။ လူသတ်သမား ဘယ်သူလဲဆိုတာ ငါသိချင်တယ်’

ကောင်းလံက....

‘ခင်ဗျားသိမယ်ထင်လို့ ခင်ဗျားဆီကို ကျွန်တော် လာတာပါ’

‘ဘာကွ....’

ရှမ်းလုံ ဒေါသသွားလေသည်။

ရှေ့သို့ ကမ္ဗည်းတိုး လှမ်းထွက်သွားပြီးလျှင်....

‘မင်း ဘာပြောတာလဲ’

ဟု ဝေါက်လိုက်လေသည်။

ကောင်းလံက....

‘လူသတ်သမားဟာ အာဇာနည် ငါးဖော်ကို လိုက်ပြီး ခြေကြံနေတယ်လို့ သိရပါတယ်’

‘ဘာ....’

ရှမ်းလုံ ပိုပြီး လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ပြစ်သွားလေတော့သည်။

ကောင်းလံက တည်ကြည်သောမျက်နှာထားဖြင့်....

‘အာဇာနည်ငါးဖော်ဟာ ထိုက်စန်းတောင်ခြေမှာ ကိစ္စမရှိပဲ ဖြစ်ပျက်ခဲ့တယ်။ အဲဒီကိစ္စကြောင့် ခုချိန်မှာ သူတို့ကို ခြေကြံမယ့် လူသတ်သမားတစ်ယောက် ပေါ်ပေါက်လာတယ်။ ကျွန်တော် စုံစမ်းသိရှိခဲ့ရတယ်’

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

ရှမ်းလုံ မျက်နှာပျက်သွားလေသည်။

‘မင်း...မင်းဟာ လူသတ်သမားလား’

ဟု မေးလေသည်။

ကောင်းလံ ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

‘မဟုတ်ပါဘူးဗျာ’

‘ဒါ...ဒါ...ဒါဆို...မင်းဟာ....’

၁၉၀ ● တက္ကသိုလ်သီတအောင်

‘ကျွန်တော်ဟာ ကောင်းယုံကျင်းရဲဘူး ကောင်းလိမ့်
ခင်ဗျာ’

ရှမ်းကု* စိတ်ပျက်သွားပုံရလေသည်။

နောက်သို့ ချာခနဲလှည့်လိုက်ပြီး ထိုင်ခုံတွင် ခြေပစ်လက်
ထိုင်ချလိုက်လေသည်။

ကောင်းလိက....

‘လူသတ်သမား ဘယ်သူ့ဘယ်ဝါဆိုတာ ခင်ဗျားသိများ
ဟု ပြောဆိုလိုက်သည်။

ရှမ်းကု*က....

‘လူသတ်သမား ဟုတ်လား’

‘ဟုတ်တယ်’

‘ငါမသိဘူး’

ရှမ်းကု*က ခပ်ပြတ်ပြတ်ပြောလိုက်လေသည်။

ကောင်းလိက....

‘ခင်ဗျားသိပါတယ်’

‘ငါမသိဘူး’

‘ခင်ဗျားသိတယ်’

ကောင်းလိ ခပ်ပြတ်ပြတ်ပြောလိုက်သည်။

ချစ်တဲ့ရန်သူ (ပ) ● ၁၉၀

ရှမ်းကု* ဘာမှမပြောဘဲ ကောင်းလိကို စိုက်ကြည့်နေ၏။

ကောင်းလိကလည်း ပြန်ပြီး စိုက်ကြည့်နေလိုက်လေသည်။

နှစ်ယောက်သား အတန်ကြာအောင် တစ်ယောက်ကို
တစ်ယောက် စိုက်ကြည့်နေပြီးမှ ရှမ်းကု* သက်ပြင်းချလိုက်လေ
သည်။

‘ထိုက်စန်းတောင်ခြေကကိစ္စ ဟုတ်လား’

ဟု မေးလေသည်။

ကောင်းလိ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ဟုတ်တယ်’

‘ဒီကိစ္စ ဖြစ်ပျက်တာ နှစ်ပေါင်းများစွာကြာလှပြီ၊ ခုမှ
ဘာကြောင့် ပေါ်လာရတာလဲ’

ကောင်းလိ စိတ်လှုပ်ရှားသွားသည်။

ထိုက်စန်းတောင်ခြေတွင် င်စုံတစ်ခုသောကိစ္စ ဖြစ်ပျက်ခဲ့
သည်မှာ ထင်ရှားနေပါသည်။

ထိုကိစ္စသည် မည်သို့နည်း။

အာဇာနည်ငါးဖော်သည် သိုင်းပညာအားကိုးဖြင့် ထင်ရှား
ခံခဲ့ကြသူများ ကောင်းသောကိစ္စ ဖြစ်နိုင်တော့မည် မဟုတ်
ချေ။

၁၉၂ ● တက္ကသိုလ်သီတင်းသင်

သူ၏ဖခင်သည် လူကောင်းတစ်ယောက် မဟုတ်ဟုလူသူ လက်မခံနိုင်ပါ။

ကောင်းလိက ရှမ်းကုန်ကိုစိုက်ကြည့်ရင်း.....

‘ထိုက်စန်းတောင်ခြေမှာ ဘယ်လို ဖြစ်ပျက်ခဲ့ဘယ်ဆို ပြောပြပါဗျာ’

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

ရှမ်းကုန်က.....

‘ဒီကိစ္စကို မင်းအဖေက မင်းကို မပြောပြဘူးလား’

ဟု မေးလေသည်။

ကောင်းလိက ခေါင်းခါးမင်းပြလိုက်သည်။

‘ဟင့်အင်း.....မပြောခဲ့ဘူး’

ရှမ်းကုန်က.....

‘မင်းအဖေကတောင်ပြောမပြဘူးဆိုရင် ငါက ဘာပြောရမှာလဲ’

ဟု ပြောလေသည်။

ကောင်းလိက.....

‘ဒီကိစ္စကိုသိရရင် လူသတ်သမား ဘယ်သူတယ်ငါ ကျွန်တော် ဖော်ထုတ်နိုင်မှာမို့ပါ’

ချစ်တဲ့ရန်သူ (ပ) ● ၁၉၃

ရှမ်းကုန် ငိုငိုသွားလေသည်။

ကောင်းလိက.....

‘ဒီကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ပြီး ကျွန်တော်အဖေနဲ့ မုဂ္ဂိုလ်တို့ သတ်ခံလိုက်ရတာ သေချာပါတယ်’

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

ရှမ်းကုန်သည် အတန်ကြာ မှိုင်းနေပြီးမှ.....

‘ထိုက်စန်းတောင်ခြေကကိစ္စကို သိချင်လို့ မင်းက ဝါဆို လာခဲ့တာလား’

ဟု မေးလေသည်။

ကောင်းလိက ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ဟုတ်ပါတယ်’

‘ငါက ပြောမပြနိုင်ဘူးဆိုရင်ကော.....

‘လူသတ်သမားကို ဖော်ထုတ်နိုင်တော့မှာမဟုတ်ဘူးပေါ့’

‘ဗျာ.....’

ရှမ်းကုန် မဲပြုံးပြုံးလိုက်သည်။

‘လူသတ်သမားကို ဖော်ထုတ်နိုင်မယ်လို့ မင်းထင်နေတာပါ.....ဟုတ်လား’

‘ဟုတ်တယ်’

‘ဟား.....ဟား.....ဟား’

ရှမ်းကုန်က ဟားတိုက်ရယ်မောလိုက်သည်။

ကောင်းလိ မကျေမနပ်ဖြစ်သွားသည်။

‘ကျွန်တော်ပြောတာ ရယ်စရာဘာမှမရှိဘူးဗျ’
ဟု ပြောလိုက်၏။

ရှမ်းကုန် ဦးခေါင်းတဆတ်ဆတ်ညိတ်လိုက်သည်။

‘ဟုတ်တယ်၊ မင်းပြောတာ ရယ်စရာမပါဘူး၊ ငိုစရာက
‘ဘာဗျ...’

‘မင်း စဉ်းစားကြည့်ပါလား၊ မင်းအဖေတောင် မယူ
နိုင်တာ၊ မင်းက ဘယ်လိုလုပ်ပြီး လူသတ်သမားကို ဖော်
ထုတ်နိုင်မှာတဲ့လဲ...’ ပြောစမ်းပါဦး

‘ကျွန်တော်...’

ကောင်းလိ မည်သို့ ဆက်ပြောရမှန်းမသိ ဖြစ်သွားလေ
သည်။

လူသတ်သမားအား သူ မည်သည့်နည်းနှင့်မှ ယှဉ်ပြိုင်နိုင်
မည်မဟုတ်ကြောင်း နားလည်သဘောပေါက်ထားပါသည်။
သူ၏သိုင်းပညာ ညံဖျင်းနေသဖြင့် ကိုယ့်ကိုကိုယ် အပြစ်
တင်မိလေသည်။

ရှမ်းကုန်က...

‘မင်းရှုံ့သိုင်းပညာဟာ မင်းအဖေထက် သာနေလို့ ဖော်
ထုတ်သမားကို ဖော်ထုတ်ရင်ဆိုင်နိုင်မယ်လို့ မင်းပြောတာ
လား’

ဟု မေးလေသည်။

ကောင်းလိ အံ့ကြိတ်လိုက်သည်။

‘ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကျွန်တော် သူ့ကို ရင်ဆိုင်မှာပဲ’

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ရှမ်းကုန် ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

‘မင်း ဘာမှတတ်နိုင်မှသာမဟုတ်ဘူးကွ’

ကောင်းလိက...

‘ထိုက်စနိုးတောင်ခြေမှာ သာဖြစ်ခဲ့တယ် ဆိုတာသာ
ကျွန်တော်ကို ပြောပြပါ။ လူသတ် သမားကို ကျွန်တော်
မိတ်ဆက်မှာပဲ’

ကိုယ့်ကိုကိုယ် ယုံကြည်မှုအပြည့်ဖြင့် ပြောလိုက်လည်း။

ရှမ်းကုန်က...

‘ငါပြောပြီးပြီ၊ မင်းအဖေတောင် မင်းကို ပြောမပြီခဲ
ဘဲ၊ ငါက ဘာကြောင့် ပြောပြရမှာလဲ’

‘ကျွန်တော် ဒီကိစ္စကို သိရမှဖြစ်မယ်’

ကောင်းလိက ခေါင်းမာမာဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

ရှမ်းကုန်ကလည်း အလျှော့မှပေးပါ။

‘ငါပြောနိုင်ဘူး’

‘ခင်ဗျာ’

ရှမ်းကုန် လက်ဝေ ယမ်းလိုက်သည်။

၁၉၆ ● တက္ကသိုလ်သိဟမအောင်

‘မင်း...သွားတော့’

‘ဘာဗျ...’

‘မင်း သွားတော့၊ လူသတ်သမားကို ငါ့ဘာသာကြည့်ရ
ရှမ်းလိုက်မယ်’

‘ခင်...ခင်ဗျား...’

ရှမ်းကုန်က လက်ခုပ်တန်ချက်တီးလိုက်သည်။

လက်ခုပ်သံထွက်ပေါ်လာပြီး မရှေ့မနှောင်းမှာပင် တံခါး
ပွင့်သွားပြီး လူမမာနှစ်ဦး တူသူတစ်ယောက် အခန်းတိုင်း
ဝင်လာသည်။

ရှမ်းကုန်က...

‘သူ့ကို ပြန်ပို့လိုက်တော့’

ဟု အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

လူမမာနှစ်ဦး ဦးညွှတ်လိုက်သည်။

‘ကောင်းပါပြီ သခင်လေး’

ထိုလူသည် ကောင်းလီကို ကြည့်လိုက်ပြီး...

‘ကျုပ်နောက် လိုက်ခဲ့ပါ’

ဟု ပြောလေသည်။

ကောင်းလီက ရှမ်းကုန်ကို ကြည့်ကာ...

‘ထိုက်စန်းတောင်ခြေမှာ ဘာဖြစ်ခဲ့သလဲဆိုတာ ပြော
ဗျာ’

ဟု မေးလေသည်။

ရှမ်းထဲရန်သူ (၁) ● ၁၉၇

ရှမ်းကုန်က ဘာမှမပြောချေ။

လူမမာနှစ်ဦးတူသူက...

‘ကျုပ်နောက်လိုက်ခဲ့ပါ’

ဟု ထပ်ပြောသည်။

ကောင်းလီက တုတ်တုတ်မျှမလှုပ်ချေ။

လူမမာနှစ်ဦးတူသူက...

‘မင်းလိုက်ခဲ့ပါ’

အကယ်၍...

သူ၏စကားကို နားထောင်ခြင်း မပြုလျှင် ရန်မှမည့်အသွင်
ပေါ်လာလေသည်။

ရှမ်းကုန်က...

‘မင်းသွားပါတော့’

ဟု ပြောလေသည်။

ကောင်းလီက...

‘ခင်ဗျားပြောမပြန်ဘူးလား’

ဟု မေးလိုက်သည်။

ရှမ်းကုန် ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

‘ငါမပြောနိုင်ဘူး၊ ဒါပေမယ့် လူသတ်သမားကို ငါက
ဆုံးမလိုက်မယ်လို့ ကတိပေးတယ်’

ဟု ပြောလေသည်။

‘ကောင်းပြီလေ၊ ခင်ဗျားပြောမပြဘူးဆိုရင်လဲ ဘာတတ်
နိုင်မှာလဲ၊ တစ်ခုတော့ရှိတယ်...လူသတ်သမားဟာ ခင်ဗျား
ထံလဲ ချမ်းသာပေးမှာမဟုတ်ဘူး’

၁၉၈ • တက္ကသိုလ်သီတအောင်

ရှမ်းကုန်က....

ကိစ္စမရှိဘူး၊ သူ့သား ငါ့ဆီကိုလာပါစေ၊ ငါက ဆုံးပေးလိုက်ပါမယ်’

ဟု ပြောလေသည်။

ကောင်းလိက....

‘လူသတ်သမားဟာ မိန်းကလေး တစ်ယောက် ဆိုတာ ကျုပ်ပြောပြခဲ့ပါမယ်’

‘ကိစ္စမရှိဘူး၊ ဘယ်သူပဲဖြစ်ဖြစ် ကျုပ်ဆီကို လာပါစေလို့သာ မင်းဆုတောင်းပါ’

ကောင်းလိက ရှမ်းကုန်ကို စိုက်ကြည့်လိုက်သည်။

ထို့နောက်....

ချာခနဲလှည့်ကာ ထွက်သွားလေတော့သည်။

....၀....

ချစ်တဲ့ရန်သူ (ပ) • ၁၉၉

ကောင်းလိသည် နဂါး၏ လျှိုငှက်အခန်းတွင်းမှ ထွက်လာခဲ့လေသည်။

သူ့အား လူမမာနှင့် တူသူ တစ်ယောက်က လိုက်လံ ပို့ဆောင်ပေးလေသည်။

လောင်းကစားခန်းမကို ဖြတ်ကျော်ပြီး ရယ်မောသံများ ကျက်ကျက်ညံ့နေသောစားသောက်ခန်းသို့ရောက်လျှင်လူမမာနှင့် တူသူက တံခါးပေါက်ဆီ ညွှန်ပြရင်း....

‘မင်း သွားပေတော့’

ဟု ပြောလေသည်။

ကောင်းလိလည်း ဘာမှမပြောဘဲ ထွက်လာခဲ့လေသည်။

စားသောက်ခန်းမအတွင်းမှ ဖြတ်သန်းလာခဲ့စဉ်....

‘ဟင်....’

မမျှော်လင့်သော မြင်ကွင်းတစ်ခုကြောင့် ကောင်းလိ လူတံခါး ခနဲ ရေရွတ်မိလိုက်သည်။

သူ၏ခြေလှမ်းများလည်း ‘တု့’ခနဲ ရပ်တန့်သွားလေသည်။

အကြောင်းကား....

စားသောက်ခန်းမ အတွင်းရှိ စားပွဲတစ်လုံး၌ ထိုင်ကာ စားသောက်နေသော မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို ရွှေ့မြင်လိုက်ချင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။

ထိုမိန်းကလေးမှာ အမြဲတမ်း ပြဿနာများနေသော မိန်းကလေး ဖြစ်နေပါတော့သည်။

ကောင်းလီသည် ထိုမိန်းကလေးကို တဖန်တပြု ကြည့်လိုက်မိလေသည်။

မိန်းကလေးက သူ့အား တွေ့မြင်ဟန်မတူချေ။
တစ်ယောက်တည်း အေးအေးဆေးဆေး ထိုင်ကာ စားသောက်နေလေသည်။

ကောင်းလီ ကြည့်နေစဉ်မှာပင် အရက်မူးနေသူ တစ်ဦးသည် ထိုင်ရာမှတကာ မိန်းကလေးထံသို့ လှမ်းသွားနေသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

‘မဖြစ်ဘူး၊ တော်ကြာ ငါ့ဝင်ရှင်းနေရဦးမယ်’
ဟု ရေရွတ်ကာ ခပ်သွက်သွက် ထွက်လာခဲ့လေတော့သည်။

....၉....

နေမုန်းတည့်ပြီဖြစ်သည်။

ကောင်းလီသည် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်လေးတစ်ဆိုင်၌ ထိုင်နေလေသည်။

သူ၏စိတ်ထဲ ရှုပ်ထွေးနေသည်။

သူ့ဖခင်၏ မိတ်ဆွေ နဂါးရှမ်းကဲ့နှင့် တွေ့ဆုံခဲ့ရပါသည်။

သို့သော်....

ရှမ်းကဲ့သည် လူကောင်းတစ်ယောက်မဟုတ်ကြောင်း သိခဲ့ရပါသည်။

ရှမ်းကဲ့က လူကောင်းတစ်ယောက်မဟုတ်လျှင် သူ၏ဖခင်သည် မည်သို့ ဖြစ်မည်နည်း။

ကောင်းလီ တွေးရင်း တွေးရင်း စိတ်ဓာတ်ကျဆင်းလာလေသည်။

သူ၏ဖခင်သည် လူကောင်းတစ်ယောက်မဟုတ်ပါလျှင်....
ထိုက်စန်းတောင်ခြေ၌ ဖြစ်ပျက်ခဲ့သောကိစ္စတွင် သူ၏ဖခင်သည် မတရားပြုလုပ်ခဲ့ပါလျှင်....

ကောင်းလီ ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

‘ဒီကိစ္စကို ငါသိရမှ ဖြစ်မယ်’
ဟု ရေရွတ်လိုက်သည်။

၂၀၂ ● တက္ကသိုလ်သိတစောင့်

ရှမ်းကုန်နဲ့ သွားရောက်တွေ့ဆုံရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်လေသည်။

လက်ဖက်ရည်ဆိုင်သို့ကျသင့်ငွေကို ပေးချေပြီး ထိုင်ရာထဲက ထွက်လာခဲ့လေသည်။

ဆိုင်အပြင်သို့ရောက်လျှင်....

‘ဟိုမှာ....ဟိုမှာ....’

အော်ပြောသံများနှင့်အတူ အနက်ရောင်ဝတ်ဆင်ထားသူများ ပြေးလွှားလာနေကြသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေတော့သည်။

....၀....

ကောင်းလိ ထွက်သွားပြီ ဖြစ်လေသည်။

ရှမ်းကုန်သည် လက်နှစ်ဘက်ဆုပ်ကာ နောက်ပစ်ကာ အခန်းတိုင်း၌ ခေါက်ဘုံ ခေါက်ပြန် လျှောက်နေမိလေသည်။

ချစ်တဲ့ရန်သူ (၁) ၂၀၃

အတော်လေးကြာလျှင် ခြေလှမ်းရပ်ကာ လက်ခုပ်တီးလိုက်လေသည်။

လက်ခုပ်သံနှင့် ‘မရွေးမနှောင်းမှာပင်....

‘ကျွန်ုပ်....’

တံခါးပွင့်သွားကာ လူမမာနှင့်တူသူတစ်ယောက် လှမ်းဝင်လာသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

ရှမ်းကုန်က....

‘ဟိုကောင်လေးသွားပြီလား’

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

လူမမာနှင့်တူသူက....

‘ဟုတ်ကဲ့၊ သွားပါပြီ သခင်လေး’

‘အေး၊ တစ်ယောက်ယောက်ကိုလွှတ်ပြီး သူ့ကို မျက်ခြည်မပြတ် စောင့်ကြည့်ခိုင်းထားလိုက်’

လူမမာနှင့်တူသူ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ကောင်းပါပြီ သခင်လေး’

ထိုလူသည် ချက်ချင်း ထွက်သွားရန် ဟန်ပြင်လိုက်လေသည်။

ရှမ်းကုန်က

‘နေဦး’

ဟု ဟန်ထားလိုက်၏။

၂၀၄ ● တက္ကသိုလ်သီတဇာန်

ထိုလူက....

‘အမိန့်ရှိပါသခင်လေး’

ရှမ်းကုန်က....

‘တို့လူတွေကိုပြောထားလိုက်၊ အားလုံး စုစုစည်းစည်း၊
သတိရှိယူပါစေ၊ မကြာခင် အန္တရာယ်တစ်ခုခု ရင်ဆိုင်
ရမယ်လို့ ငါထင်တယ်’

လူမမာနှင့်တူသူသည် မျက်တောင် ပုတ်ခတ် ပုတ်ခတ်ဖြစ်
သွားပြီးလျှင်....

‘သခင်၊ ဟိုကောင်လေးနဲ့ပတ်သက်နေလို့လားဟင်’
ဟု မေးလေသည်။

ရှမ်းကုန် ခေါင်းခါးလှမ်းလိုက်သည်။

‘သူ့ကို ဂရုစိုက်စရာမလိုပါဘူး’

‘ဒါဖြင့် သူ့ကို စောင့်ကြည့်ရမယ်ဆိုတာ....’

‘အေး.... သူဟာ ကောင်းယုံကျွင်းရှဲသားမဟုတ်ရင်တော့
ငါ့ကို ဒုက္ခပေးမယ့်လူပဲဖြစ်လိမ့်မယ်’

လူမမာနှင့်တူသူက....

‘သူ့ကို....’

သူ၏ စကားမဆုံးမီ ရှမ်းကုန်က လက်ဝဲ ယမ်းပြလိုက်
သည်။

ချစ်တဲ့ရန်သူ (ပ) ● ၂၀၅

‘ဒါတွေ အသာထား၊ လုံခြုံရေးအစီအမံတွေသာ အရင်
ဆုံးလုပ်လိုက်’

ဟု အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

လူမမာနှင့်တူသူ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ကောင်းပါပြီသခင်’

ထိုလူသည် ချက်ချင်းပင် အခန်းတွင်းမှ ထွက်သွားလေ
တာသည်။

....၀....

ရှမ်းကုန်သည် တစ်ယောက်တည်းအခန်းထဲ၌ ကျန်ရစ်ခဲ့
သာအခါ စိတ်ထဲ မအံ့မလဲဖြစ်သလို နံစားလာရလေသည်။

ထိုက်စန်းတောင်ခြေက အဖြစ်အပျက်ကြောင့် မုရုံစန်းနှင့်
အောင်းယုံကျွင်းတို့ အသတ်ခံလိုက်ရတာတုံလား’

ဟု မကျေမနပ် ရေရွတ်လိုက်လေသည်။

၂၀၆ ● တက္ကသိုလ်သီတအောင်

ရှမ်းကဲ့ ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

‘ဒီကိစ္စဟာ ဘယ်နည်းနဲ့မှ မဖြစ်နိုင်ဘူး’

ဟု ရေရွတ်လိုက်လေသည်။

မည်သို့ဆိုစေ....

ကောင်းယုံကျင်းနှင့် မုရုံစန်းတို့ အသတ်ခံလိုက်ရသည် ဆိုခြင်းကြောင့် တုန်လှုပ်မိသည်ကတော့ အမှန်ပင် ဖြစ်လေသည်။

ရှမ်းကဲ့ စိတ်လှုပ်ရှားနေစဉ် အခန်းအပြင်ဘက်မှ ဆူဆူညံညံ အသံများ ထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြားလိုက်ရလေသည်။

ရှမ်းကဲ့ မျက်မှောင်ကုတ်သွားသည်။

‘ဘာဖြစ်တာလဲဟေ့’

ဟု လှမ်းမေးလိုက်သည်။

သူ၏အသံ ကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

သို့သော်....

အပြင်မှ တုန်ပြန်သံ ထွက်ပေါ်လာခြင်း မရှိချေ။

ရှမ်းကဲ့ မကျေမနပ်ဖြစ်သွားသည်။

‘ဟေ့...မေးနေတာ မကြားဘူးလား၊ ဘာ ဖြစ်နေကြတာလဲ’

ချစ်တဲ့ရင်သူ (၁) ၂၀၇

ဟု ထပ်မေးလိုက်လေသည်။

ယခု တစ်ကြိမ်လည်း တုန်ပြန်သံ ထွက်ပေါ်လာခြင်း မရှိချေ...။

ထို့အပြင် ဆူဆူညံညံ အသံများ တိတ်ဆိတ် ငြိမ်သက်သွားလေသည်။

ရှမ်းကဲ့ တွေ့ဝေသွားသည်။

လူမမာနှင့်တူသူနှစ်ယောက်သည် သူ၏ အားစိုးရသော စက်တော်စောင့်များ ဖြစ်လေသည်။

သိုင်းပညာတော်ကြသလို စိတ်ချရသူများ ဖြစ်သည်။

သူ့အပေါ် အသက်ပေး သစ္စာစောင့်သိကြသူများလည်း ဖြစ်ကြပေသည်။

ရှမ်းကဲ့ မနေနိုင်တော့ပါ။

‘ဘာဖြစ်နေကြတာလဲ’

မေးရင်း အခန်းဝသို့ လှမ်းသွားရန် တန်ပြင်လိုက်လေသည်။

ထိုစဉ်....

‘ကျွန်...’

အခန်းတံခါးပွင့်သွားသည်။

တံခါးဝ၌ လူတစ်ယောက်ရပ်နေသည်ကိုတွေ့ရလေသည်။

ထိုလူမှလူမမာနှင့်တူသူနှစ်ယောက်အနက်မှ တစ်ယောက်
ဖြစ်လေသည်။

ထိုလူမမာ မလှုပ်မယှက်ရပ်နေ၏။

ရှမ်းကဲ့က....

‘မင်းတို့ ဘာတွေဖြစ်နေတာလဲ’

ဟု မေးလိုက်သည်။

ထိုလူက....

‘ဘခင်ကြီး ကျုပ်....’

သူ့အား ဆုံးစောင့်မပြောနိုင်ပါ။

သူ၏ နှုတ်ခမ်းစောင်မှ သွေးများယိုစီးကျလာပြီး ခန္ဓာ
ကိုယ်ဆတ်ခနဲ တုန်ခါသွားလေသည်။

ထို့နောက်....

‘ဝုန်း....’

ကြမ်းပြင်ပေါ် အချစ်ကြီးပြတ်လဲကျသွားတော့သည်။

ဟာ....

ရှမ်းကဲ့ လွတ်ခနဲအော်လိုက်မိလေသည်။

ထိုလူလဲကျသွားမှ အခန်းအမြစ်ဘက်တွင်လည်း ကျန်တစ်
ယောက် တုံးလုံးပုဂ္ဂလိက ကျနေသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေ
သည်။

‘ဘယ်လိုဖြစ်ကုန်ကြပြီလဲ’

ရှမ်းကဲ့နားမလည်နိုင်စွာ ရေရွတ် မိလိုက်လေသည်။

အသက်ပျောက်နေကြပြီ ဖြစ်လေသည်။

မည်သူ့ လက်ချက်ဖြစ်ပါသနည်း။

ရှမ်းကဲ့ ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

‘ခါ....ခါ ဘယ်နည်းနဲ့မှ မဖြစ်နိုင်ဘူး’

ဟုလည်း ရေရွတ်လိုက်လေသည်။

သူ၏ သက်တော်စောင့်နှစ်ယောက် ယခုလိုအသက်ဆုံးရှုံး
ကြသည်ကို မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ မယုံကြည်နိုင်ချေ။

ထိုအချိန်မှာပင်....

အခန်းတွင် လူတစ်ယောက် ထွက်ပေါ်လာသည်ကို တွေ့
လိုက်ရလေသည်။

ထိုလူမှာ ငွေရောင်ဝတ်ဆင်ထားပြီး မျက်နှာဖုံးတုတ်စုံ
ထားသူဖြစ်လေသည်။

ရှမ်းကဲ့ အံ့သြသွားသည်။

မင်း....မင်း ဘယ်သူလဲ’

ဟု မေးလိုက်မိသည်။

ထိုလူက....

‘ကျုပ်ဟာ ခင်ဗျားရဲ့ -သေမင်းပေါ့’

‘ဘာ....’

‘ခင်ဗျား လုပ်ခဲ့တဲ့ အပြစ်ကို ခင်ဗျား သိတယ်၊ အခု ခင်ဗျားရဲ့အသက်နဲ့ ပြန်ပြီး ပေးဆပ်ရလိမ့်မယ်’

ဟု ခြိမ်းခြောက်လိုက်လေသည်။

ကောင်းလိသတိပေးသွားသလို မိမိအား ဒုက္ခလာထောက် ပေးမည့်သူနှင့် ရင်ဆိုင်နေရပြီဖြစ်ကြောင်း ချမ်းကုန်သဘော မေါက်သွားလေတော့သည်။

‘တောက်....’

ခံပြင်းစွာဖြင့် တက်တစ်ချက်ခေါက်လိုက်သည်။

မျက်နှာဖုံးစုပ်ထားသူကို စိုက်ကြည့်ရင်း....

‘မင်းခြိမ်းခြောက်တိုင်း ငါက ကြောက်ရမှာလား’

ဟု ငေါက်လိုက်လေသည်။

မျက်နှာဖုံးရှင်က....

‘ခင်ဗျားရဲ့ မိတ်ဆွေတွေဖြစ်တဲ့ ကောင်းယုံကျင်းနဲ့ မုရုစန် ကို သွားမေးကြည့်ရင်ကောင်းမယ်၊ သူတို့ဟာကျုပ်အကြောင်း ကောင်းကောင်းကြီး သိသွားကြပြီ’

‘ဘာကွ’

‘တစ်ခုတော့ရှိတယ်၊ သူတို့နဲ့တွေ့ပြီး မေးချင်တယ်ဆိုရင် သူတို့ရှိတဲ့ တမလွန်ကို ခင်ဗျားလိုက်သွားဖို့ လိုလိမ့်မယ်’

‘ဟဲ့ကုန်သည် ဤမြို့လေးရှိ ဒုစ ရိုက်သမားများအား နယ်ကွယ်မှ ကြီးကိုင်နေသော ခေါင်းဆောင်တစ်ယောက် ဖြစ်သည်။’

‘မင်းပညာတော်သည့် တပည့်တပန်းများ ပေါများသည်။’

‘အား မော်ကြည့်ဝံ့သူ မရှိသလောက်မင်း....’

‘ကတစ်စုံတစ်ယောက်အား သဘောမကျပါက ထိုလူ နောက်တစ်နေ့တွင် ပျောက်ချင်းမလှ ပျောက်သွား ပါသည်။’

‘ဟဲ့....’

‘ရိုက်သမားတို့ခေါင်းဆောင် ချမ်းကုန်အားခြိမ်းခြောက် တစ်ယောက် ပေါ်ပေါက်နေပြီဖြစ်ပါသည်။’

‘ဟဲ့ကုန်သည် မျက်နှာဖုံး ရှင် အား ပေါ့ပေါ့တန်တန် ဝေဖန်ထားဝံ့တော့ပါ။’

‘မျက်နှာဖုံးရှင်က....’

‘...သေဖို့သာ ပြင်ထားပေတော့’

‘ကြုံးဝါးပြီး စတင်တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။’

‘ဟဲ့ကုန်သည် လက်ဝါးနှစ်ဘက်တွင် အတုမ်းအား သာ ပြန်လည်တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။’

‘ချစ်ယောက်သည် တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် သုတ် ခတ်လမ်းပစ်ကြမည်ဖြစ်သည်။’

၂၁၂ ● တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

သူတို့၏ အသက်လတိုက်ပွဲသည် ကြောက်စရာကောင်း
အောင် ပြင်းထန်နေတော့သည်။

...င...

ရှမ်းကု...
ရှမ်းကုသည် တစ်ချိန်က သိုင်းလောက၌ ကျင်လည်ကျ
စားခဲ့ပြီး ယခုအချိန်၌ ခုစုရိုက်သမားတို့၏ ခေါင်းဆောင်
ဖြစ်သည့်အားလျော်စွာ သူ၏သိုင်းပညာမှာ ထက်မြက်မှုရှိ
ပေသည်။

အထူးသဖြင့်...
နဂါးလက်ဝါးခုနစ်ကွက် သိုင်းကွက်ဖြင့် ထင်ရှား
ဖြစ်သည်။

ယခု...
ရှမ်းကုသည် ကြောက်မက်ဖွယ်ရာကောင်းသော ရန်သူ
ရပ်ဆိုင်နေရပြီဖြစ်၍ သူ၏ အစွမ်းထက်မြက်သော
လက်ဝါးသိုင်းကို ထုတ်ဖော်အသုံးပြုလိုက်လေသည်။

ချစ်တဲ့ရန်သူ (၁) ၂၁၃

ရှမ်းကုက လက်ဝါးစောင်းနှစ်ဘက်ကို ဝေ့ယမ်း ခုတ်ချ
ကပ်ညှပ်နှင့်...

‘ဝို...ဝို...’

လေတိုးသံများ စူးရှစွာ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။
သူ၏ လက်ဝါးစောင်းခုတ်ချက်သည် မျက်နှာဖုံးရှင်၏ပခုံး
လည်ကုပ်ဆီသို့ တိုးဝင်သွားလေသည်။

မျက်နှာဖုံးရှင်က မည်သည့် နည်းနှင့်မဆို နောက်ဆုတ်
ခုတ်တိမ်းလိုက်ရမည်ဟု ရှမ်းကု ယုံကြည်ထားသည်။

ထိုသို့တိမ်းရှောင်လိုက်သည်နှင့် သူ၏တိုက်ကွက် ပြောင်းလဲ
မျက်နှာဖုံးရှင်၏ရင်ဝကို လက်ဝါးဖြင့် ရိုက်ချလိုက်မည်
ပေသည်။

နဂါးလက်ဝါးခုနစ်ကွက်ကို တစ်ကွက်ပြီးတစ်ကွက်အဆက်
ဆက် ထုတ်ဖော်ရင်း ခုနစ်ကွက်မပြည့်မီ မျက်နှာဖုံးရှင် လဲကျ
ရမည်ဟု ယုံကြည်ထားလေသည်။

သို့သော်...

သက်တွေ့တွင် သူ၏ အထင်နှင့်အမြင် တက်တက်စင်စင်လွဲချော်
ရလေတော့သည်။

မျက်နှာဖုံးရှင်သည် လုံးဝရှောင်တိမ်းခြင်း မရှိချေ။
ထုတ်တုတ်မျှမလှုပ်ဘဲ ရပ်နေလိုက်၏။

ရှမ်းကု ၏ လက်ဝါးစောင်းခုတ်ချက် ကျဆောက်လာသော
လက်ဝါးစောင်းနှစ်ခုကြားသို့ တိုးဝင်လိုက်သည်။

တစ်ဆက်တည်းပါ....

လက်ကိုဆန့်ထုတ်ကာ ရှမ်းကုန်ရင်ဝကို လက်ထဲ
ရိုက်ချလေသည်။

ရှမ်းကုန်ရင်ထိတ်သွားပြီး ကယျာကယာ ရှောင်တိတ်
ကြိုးစားလိုက်လေသည်။

သို့သော်....

သူ၏လှုပ်ရှားမှု အနည်းငယ် နောက်ကျသွားသည်။
မျက်နှာဖုံးရှင်၏လက်ဝါးသည်သူ၏ရင်ဝကိုတည့်တည့်မထိ
ရိုက်ချမိလိုက်လေတော့သည်။

ရှမ်းကုန်သည် အခြေအနေမမန်တော့မှန်း ခိုင်စား
သည်။

အသက်အောင်ကွာ အတွင်းအားကို ရင်ဝသို့ပို့
ရင်း တောင့်ခံလိုက်သည်။

ထို့အတူ....

တံတောင်ဆစ်ကိုကွေးကာ လက်ဝါးစောင်း နှစ်ဘက်
အတွင်းအားဘက်သို့ ခပ်စေ့စေ့အနေအထားဖြင့် ခုတ်ချ
သည်။

မျက်နှာဖုံးရှင်အား တုံ့ပြန်တိုက်ခိုက်လိုက်ခြင်းဖြစ်
ဤတွင်....

‘ဝုန်း.....’

‘ဝုန်း.....’

ကျယ်လောင်သောအသံများ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

ရှမ်းကုန်ကော့ မျက်နှာဖုံးရှင်ပါ အဝေးသို့လွင့်စဉ်သွားကြ
တော့သည်။

....၀....

ရှမ်းကုန်သည် ကြမ်းပြင်ပေါ်၌ လဲနေ၏။

ထို့အတူ....

မျက်နှာဖုံးရှင်သည်လည်း သူနှင့် မလှမ်းမကမ်းတွင် လဲကျ
နေလေသည်။

ရှမ်းကုန်က အားယူပြီး လှုပ်ရှားလိုက်သည်။

မတ်တတ်ရပ်ဖို့ ကြိုးစားလိုက်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ထိုအခါ...

‘အဟုပ်... အဟုပ်’

ချောင်းတစ်ဟုပ်ဟုပ်ဆိုးလာပြီး....

‘ဝေ...’

ပါးစပ်ထဲမှသွေးများ အန်ထုတ်လိုက်လေသည်။

ရှမ်းကုန် ပေဟိုက်နေသည်။

အခြေအနေမဟန်မှန်း ကောင်းစွာ သဘောပေါက်လိုက်သည်။

တစ်နေ့နေ့ တစ်ချိန်ချိန်တွင် ရန်သူလက်ချက်ဖြင့် ယခုလို ခံလိုက်ရမည်ဟု လုံးဝ မျှော်သင့်မထားခဲ့ပါချေ။

ယခုတော့....

ရှမ်းကုန် ဒေါသထွက်လာလေသည်။

‘မင်းက ဘယ်သူလဲ’

မျက်နှာဖုံးရှင် မည်သူမည်ဝါဖြစ်သည်ကို သိလိုစိတ်များ ဖြစ်ပေါ်လာလေသည်။

ထို့ကြောင့်....

ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် ဝမ်းလျားထိုးရင်း မျက်နှာဖုံးရှင် အနီးသို့ ချဉ်းကပ်သွားလိုက်လေသည်။

မျက်နှာဖုံးရှင်မှာ တုတ်တုတ်မျှမလှုပ်ချေ။

ရှမ်းကုန်၏လက်ချက်ဖြင့် သေဆုံးသွားပြီဖြစ်ပုံ ရလေသည်။
ရှမ်းကုန်သည် တရွေ့ရွေ့ ရွှေ့တိုးသွားရင်းမျက်နှာဖုံးရှင် အနီးသို့ ရောက်ရှိသွားလေသည်။

ရှမ်းကုန်က အားယူပြီးလက်ဆန့်ထုတ်ကာ မျက်နှာဖုံးရှင်၏ မျက်နှာပေါ်မှ မျက်နှာဖုံးကို ဖယ်ရှားပစ်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်လေသည်။

ထိုစဉ်....

မျက်နှာဖုံးရှင်သည် ဝေါက်ခနဲ ခုန်ထလာသည်။

တစ်ဆက်တည်းပင်....

ရှမ်းကုန်အား ခြေထောက်ဖြင့် ကန်ကျောက် ပစ်ပေါက်လေသည်။

ရှမ်းကုန် မည်သို့မျှ မရှောင်နိုင်တော့ပါ။

‘ဝုန်း....’

ကျယ်လောင်သော မြည်သံနှင့်အတူ အဝေးသို့ လွှဲစဉ် သွားလေသည်။

ယခုဘစ်ကြိမ်....

ရှမ်းကုန်သည် အသံပင်မထွက်နိုင်တော့ဘဲ အသက်ပျောက်သွားလေတော့သည်။

မျက်နှာဖုံးရှင်သည် ရှမ်းကုန်ကို မုန်းတီး စက်ဆုပ်သော လုံးများဖြင့် ကြည့်လိုက်သည်။

၂၁၀ ● တက္ကသိုလ်သီတဇာန်

ထို့နောက်....

ခန္ဓာကိုယ် ဒဿိဒယိုင်ဖြင့် အခန်းတွင်းမှ ထွက်သွားလေသည်။

ရှမ်းကုလုပ်ကြံခံလိုက်ရသလို မျက်နှာဖုံးရှင်သည်လည်း ဒဏ်ရာရရှိသွားခဲ့လေတော့သည်။

....၀....

ဘုမသိ ဘမသိ

ကောင်းလိ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထဲမှ ထွက်လာသောအခါ လူတစ်စုသည် သူ့ထံသို့ ဦးတည် ပြေးလွှား လာကြသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

ကောင်းလိ ရင်ထိတ်သွားသည်။

‘နှင်းရှမ်းကုလုပ်လို့ လူတွေပါလာ’

ဟု စိုးတိုး ရေရွတ်မိလိုက်သည်။

မှန်ပေသည်။

သူ့ထံသို့ ဦးတည်ပြေးလွှား လာနေကြသူများမှာ နှင်းရှမ်းကုလုပ် လူများ ဖြစ်ပေသည်။

‘အကြောင်းတစ်ခုခုတော့ ရှိနေပြီ’

ကောင်းလိအတွေးမဆုံးမိ နဂါးရှမ်းကုန် လူများသည် သူ၏အနီးသို့ ရောက်ရှိလာကြပြီး ဝိုင်းရံ ထားလိုက်ကြလေသည်။

ထိုလူများအား ဦးဆောင်လာသူမှာ သူ့အား ရှမ်းကုန်ထံသို့ ခေါ်ဆောင်သွားသူ ဖြစ်ပါသည်။

ထိုလူက....

‘ကောင်းလိ...မင်း ဘယ်ပြေးမလဲ’

အော်ငေါက်ရင်း တိုက်ခိုက်ရန်ပြင်လိုက်လေသည်။

ကောင်းလိ ကပျားကယာ လက်ကပြလိုက်သည်။

‘ဇောနေပါဦးဗျာ’

ထိုလူက....

‘ကောင်းလိ...မင်းကို ဘယ်နည်းနဲ့မှ ခွင့်မလွှတ်နိုင်ဘူးကွ’
ဟု အော်ပြောလေသည်။

ကောင်းလိက....

‘ခင်ဗျားတို့ ဘာကြောင့် ကျုပ်ကို ရန်မှချင်တာလဲ၊
ခင်ဗျားရဲ့ဆရာသိသွားရင် အပြစ်တင်ခံရလိမ့်မယ်’

ထိုလူက....

‘ငါတို့ဆရာ အသတ်ခံလိုက်ရပြီကွ’

‘ဗျာ....’

မမျှော်လင့်သောစကား ကြားလိုက်ရသဖြင့် ကောင်းလိ
ပါးစပ်အဟောင်းသား ဖြစ်သွားလေတော့သည်။

ထိုလူက....

‘ငါတို့ဆရာကို လုပ်ကြံလိုက်တာ မင်းပဲဖြစ်ရမယ်’

ဟု စွပ်စွဲလိုက်သည်။

ကောင်းလိ ခေါင်းခါးယမ်းထိုက်လေသည်။

‘ခင်ဗျား မှားပြီ၊ ခင်ဗျားရဲ့ ဆရာဟာ ကျုပ်အဖေရဲ့
မိတ်ဆွေပဲ၊ ကျုပ်အဖေ လုပ်ကြံခံလိုက်ရလို့ ရန်သူဟာ
ခင်ဗျားရဲ့ဆရာလဲ ဒုက္ခရောက်လိမ့်မယ်လို့ ကျုပ်က လာပြီး
ဆတိပေးတာ၊ ခင်ဗျားရဲ့ ဆရာသာ ကျုပ်နဲ့ပူးပေါင်းခဲ့မယ်
ဆိုရင် လူသတ်သမားကို ဖော်ထုတ် သတ်သင်ပစ်နိုင်တာပေါ့’
ဟု ပြောလိုက်သည်။

ထိုလူ ငိုငိုသွားသည်။

ကောင်းလိကို ငေးကြည့်နေပြီး ဘာမှမပြောနိုင်ချေ။

ကောင်းလိက....

‘ခင်ဗျားတို့က ကျုပ်ကို အထင်မှားပြီး လိုက်ရှာနေတဲ့
အချိန်မှာ လူသတ်သမားဟာ အဝေးကို ရောက်နေလာကြပြီ’
ဟု ပြောလိုက်သည်။

ထိုလူ လုပ်လုပ်ရှားရှားဖြစ်သွားသည်။
 ချက်ချင်းပင်....
 သူ၏လူမျိုးကို လက်ဝဲ ယမ်းပြလိုက်ပြီး....
 'ဟေ့.....အာလုပ်နေကြတာလဲ၊ လိုက်ရှာကြစမ်း'
 ဟု အမိန့်ပေးလိုက်သည်။
 ထို့နောက်....
 သူ့ကိုယ်တိုင်လည်း ပြေးလွှားထွက်ခွာသွားလေသည်။
 ကောင်းလိမ့်မာ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ရှေ့တွင် တစ်ယောက်
 တည်း ကျန်ရစ်ခဲ့လေတော့သည်။

....ဝ....

ရှမ်းကု လုပ်ကြံခံလိုက်ရပြီဖြစ်သည်။
 လူသတ်သမားသည် အာဇာနည် ငါးဖော် စလုံး အား
 သုတ်သင်ပစ်ရန် ရည်ရွယ်ထားကြောင်း ကောင်းလီ ပိဋိ
 နိုင်မာစွာ ယုံကြည်လာလေသည်။

ယခု....

အာဇာနည် ငါးဖော်တွင် သုံးယောက် စေဆုံးသွားပြီး
 ယောက်သား ကျန်ရစ်ခဲ့ပါတော့သည်။

ထိုလူနှစ်ယောက်ကိုလည်း လူသတ်သမားက ချမ်းသာ
 လိမ့်မည် မဟုတ်ချေ။

ကောင်းလီက....

သူတို့နှစ်ယောက်ဆီကို ငါ ဦးအောင်သွားတွေ့နိုင်မှဖြစ်
 သည်။

ဟု တွေးလိုက်မိသည်။

ရှမ်း၌ ကြုံတွေ့ရသော အဘိုးအို၏ ပြောကြားချက်အရ
 ဘက်စုံတိုက် ပိုင်ရှင်သည်လည်း အာဇာနည် ငါးဖော်တွင်
 စင်စစ်သူဖြစ်ကြောင်း သိရလေသည်။

ရဟတ်ရဲတိုက်ပိုင်ရှင်၏သား မင်းသားလေးသည် အလွန်
 သနားကြီးပြီး ရမ်းကားသူ တစ်ယောက် ဖြစ်နေခြင်းကြောင့်
 အာဇာနည်သော်လည်း လူသတ်သမားအား ဖော်ထုတ်မည်
 ပါက ရဟတ်ရဲတိုက်သို့ မလွဲမသွေ သွားရမည်သာ ဖြစ်
 သည်။

ကောင်းလီသည် ယခုချက်ချင်းပင် ခရီးစထွက်ရန် ဆုံး
 စီစဉ်နေသည်။

မှတ်တရက်....

သူ၏လက်မောင်းမှ နာကျင်သော ဝေဒနာ ဘစ်ရပ်ကို ခံစားလိုက်ရလေသည်။

‘ဟင်....’

-ကောင်းလိသည် ယခုမှ အစ်ကိုကြီးဆိုသူ၏လက်ချက်ဖြစ် ပုခုံးတွင် ဒဏ်ရာရခဲ့သည်ကို သတိရလိုက်သည်။

အဝတ်အစားစုတ်ပြုကာ သွေးစ သွေးနုများ ပေကျိနေ သဖြင့် လူမြင်မကောင်း ဖြစ်နေသည်ကိုလည်း ဆင်ခြင်မိ လိုက်လေသည်။

‘ဒီအတိုင်းမဖြစ်သေးပါဘူးလေ’

ကောင်းလိသည် ဒဏ်ရာကိုဆေးကုသပြီး အဝတ်အစား လဲရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

အလျင် ဦး စွာ သမားတော် တစ်ယောက်ထံ သွားပြန် ထွက်လာခဲ့သည်။

သူ၏ပုံပန်းသဏ္ဌာန်ကြောင့် လူ့စည်ကားသောလမ်းများ ကို ချောကွင်းကာ လာခဲ့လေသည်။

လမ်းကြားတစ်ခုတွင်သို့ရောက်လျှင် ‘အိမ်တစ်လုံးရှေ့၌....’

‘သမားတော် ကျင်းဟင်’

ဟု ရေးသားထားသော ဆိုင်းဘုတ်တစ်ခုကို တွေ့လိုက်ရ လေသည်။

ကောင်းလိ ဝမ်းသာသွားသည်။

‘အတော်ပဲ၊ ဒီမှာပဲ ဝင်ပြလိုက်တော့မယ်’

ချက်ချင်းပင်....

သမားတော် ကျင်းဟင်၏ အိမ်ဆီသို့ လှမ်းသွားလိုက်လေ သည်။

အိမ်တံခါး ဖွင့်ထားပါသည်။

ကောင်းလိက အတွင်းဘက် လှမ်းဝင်လိုက်သည်နှင့်....

‘အဟုပ်....အဟုပ်....’

ချောင်းဆိုးသံများ ထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြားလိုက်ရ လေသည်။

တစ်ဆက်တည်းပင်....

‘မိန်းကလေးရဲ့ဇာန်ရာ မသေးဘူးကွယ့်၊ ဂရုစိုက်ပြီး ဆေး ဝါးကုသမှု ခံရလိမ့်မယ်၊ အနည်းဆုံး တစ်လလောက် အိပ်ရာထဲ နေရလိမ့်မယ်’

တည်ကြည်ခန့်ညားသော စကားသံထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြားလိုက်ရလေသည်။

ကောင်းလိ လှမ်းကြည့်လိုက်သောအခါ အခန်းတစ်ခု တွင်း၌ အဆိုးအိုတစ်ယောက်သည် မိန်းကလေးတစ်ယောက် ခေါ်ဆေးဝါးကုသပေးနေသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

ကောင်းလိ ပင့်သက်ရှိ ကိုလိုက်မိသည်။

‘ငါ့တက်အရင် ဆေးကုမယ့်လူရောက်နေတာကိုး’

ကုမားထိုင်တစ်လုံးတွင်ထိုင်ကာ သမားတော်ကြီး အားလပ်မည့်အချိန်ကို စောင့်နေလိုက်လေသည်။

ထိုစဉ် မိန်းကလေးအသံထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြားလိုက်ရလေသည်။

‘ကျွန်မ အိပ်ရာထဲ လှဲနေလို့ မဖြစ်သေးဘူး၊ ခရီးသွားစရာရှိသေးတယ်၊ ဒါကြောင့် ကျွန်မအတွက် အကောင်အစားဖြစ်နိုင်မယ့်ဆေးတစ်လုံးလောက်ပေးမယ်ဆိုရင် လုံလောက်ပါပြီရှင်’

သမားတော် ကျင်းဟန်က....

‘မိန်းကလေး အနားမယူဘူးဆိုရင် ဝေဒနာသက်သာပျောက်ကင်းသွားဖို့မလွယ်ဘူး၊ အနားယူလိုက်တာ အကောင်ဆုံးပါပဲ’

‘မဖြစ်နိုင်လို့ပါ၊ ရှင်၊ ကျွန်မမှ ဒီ သိပ်ပြီး အရေးကြီးတဲ့ကိစ္စနေလို့ပါ’

‘ခက်ပါလားကွယ်၊ မိန်းကလေးရဲ့ဝေဒနာဟာ’

‘လမ်းမှာ သောက်သွားလို့ ရအောင် ဆေးတစ်ခွက်လောက် ရရင် တော်ပါပြီရှင်’

ထိုသို့ အပြန်အလှန် ပြောဆိုနေကြသောစကားများ ကြားရသောအခါ ကောင်းလိ သက်ပြင်းချလိုက်မိလေသည်။

‘တော်တော် ခေါင်းမာတဲ့ မိန်းကလေးပါလား’

ဟုလည်း စိတ်ထဲမှ ရေရွတ်လိုက်မိလေသည်။

သမားတော်ကြီး ကျင်းဟန်က ...

‘ကောင်းပြီလေ၊ မိန်းကလေးကျေနပ်အောင် ကျုပ်ဆေးပြီးစေပေးလိုက်ပါမယ်၊ ဒါပေမယ့် ရောဂါဝေဒနာရှင်းရှင်းကသာပျောက်ကင်းသွားရမယ်ဆိုတာတော့ အာမမခံနိုင်နော်’

မိန်းကလေးက....

‘ရပါတယ်ရှင်၊ နည်းနည်းလောက် သက်သာသွားရင် ဖြစ်တယ်’

သမားတော်ကျင်းဟန်က....

‘နည်းနည်းမတုတ်ဘူး၊ သိသိသာသာကြီး သက်သာသွားရမယ်၊ ဒါပေမယ့် အနားမယူဘဲ အတွက် အရှင်းပျောက်သွားမှာမဟုတ်ဘူးလို့ ပြောတာပါ’

‘ရလို့ သက်ပေးတဲ့အတွက် ကျေးဇူးတင်ပါတယ်’

သမားတော်ကြီး ကျင်းဟန်က....

‘အထူးနေလိုက်ဦး၊ ကျုပ် ဆေးသွားယူလိုက်ဦးမယ်’

‘ကောင်းပါပြီရှင်’
သမားတော်ကျင်းဟန်သည် အခန်းတွင်းမှနေပြီး အပြင်သို့ ထွက်လာလေသည်။

၂၂၀ စက္ကလီလီစာသော

ဤတွင်...
ထိုင်စောင့်နေသော ကောင်းလိကို တွေ့မြင်သွားလေသည်။

‘ဪ...ညှပ်သည်ထောက်နေတာကိုး...’

ကောင်းလိက ထိုင်ရာမှ ထလိုက်သည်။

‘သမားတော်ကြီးဆီမှာ ဆေးလာကုတာပါ’
ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

သမားတော် ကျင်းဟန်က...

‘ခဏလေးကွယ်၊ အထဲမှာ လူနာတစ်ယောက် ရှိနေတယ်၊ မင်း စောင့်နိုင်တယ် မဟုတ်လား’

‘ဟုတ်ကဲ့၊ စောင့်နိုင်ပါတယ်’

‘ကောင်းပြီ...ကောင်းပြီ’

သမားတော်ကျင်းဟန်သည် ဝိရိတစ်လုံးထိုးဖွင့်ကာ ပုလင်းများ ထုတ်ယူလိုက်လေသည်။

သမားတော်ကျင်းဟန်နှင့် ကောင်းလိတို့ ပြောဆိုနေသော စကားသံကို ကြားရသဖြင့် အခန်းတွင်းမှ မိန်းကလေး ခေါင်းပြု၍ ကြည့်လာလေသည်။

ကောင်းလိနှင့် မျက်လုံးချင်း ဆုံမိသွားလေသည်။

ထိုမိန်းကလေးမှာ အသက်နှစ်ဆယ်ခန့်သာရှိပြီးမည်သို့လေသည်။

မြင်သူငေးရလောက်အောင် လှပ ချောမောသူလေးဖြစ်သည်။

သို့သော်...

သမီးမျက်နှာသည် ‘သွေးရောင်ကင်းမဲ့ကာ ဖြူဖပ်ဖြူရောင်ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရ၏။’

နေထိုင်၍ ညှိုးနေသော ပန်းလေးတစ်ပွင့်သဏ္ဌာန် ရှိလေသည်။

ကောင်းလိသည် ထိုမိန်းကလေးအား တွေ့မြင်လိုက်ရသည့်အခိုက်၌ ဖော်မပြနိုင်သော ခံစားချက်များ ဖြစ်ပေါ်လာလေသည်။

သူက ငေးကြည့်နေသဖြင့် မိန်းကလေး၏ပါးပြင်နှစ်ဘက်ကိုလည်းဖြင့် ရဲခန့် ဖြစ်သွားသည်။

ချက်ချင်းပင် အခန်းတွင်းသို့ ပြန်ပစ်သွားလေသည်။

ကောင်းလိမှာမူ မိန်းကလေးအား ထင်မိ တွေ့မြင်ရခိုင်းဖြင့် ကိုပြီး ငေးကြည့်နေမိ၏။

ထိုအချိန်တွင်...

‘ခဏလေးနော်’

သမားတော်ကြီးကျင်းဟန် အသံထွက်ပေါ်လာလေသည်။

ထိုအခါမှ ကောင်းလိ သဘောတရားလေသည်။

‘ဟုတ်...ဟုတ်ကဲ့သမားတော်ကြီး’

မိန်းကလေးသည် သမားတော်ကျွံဟန်ဇား ဆေးဖိ
နေခြင်းဖြစ်မည်ဟု ကောင်းလိ တွက်ဆချက်မိလေသည်။

ချစ်တဲ့ရန်သူ (ပ) ● ၂၃၁

မိုးကလေးသည် ကောင်းလိမ့် ၇၅၆ ခုနှစ်တော့တဲ့ ထွက်
ပူးလေတော့သည်။

မိန်းကလေးထွက်သွားပြီဖြစ်သည်။
 ကောင်းလိသည် သူမ၏နောက်ကျောကို ငေးမောကြည့်
 ရင်း ကျန်းချစ်ခဲ့လေသည်။
 ထိုစဉ်....
 'မောင်ရင်လေး အခန်းထဲဝင်ခဲ့ပါ'
 သမားစော် ကျင်းဟန်၏ဖိတ်ခေါ်သံကို ကြားလိုက်ရသေး
 သည်။
 ကောင်းလိ သတိဝင်လာပြီး....
 'ဟုတ်ကဲ့'
 အခန်းတွင်းသို့ ဝင်လိုက်ရလေသည်။
 သမားစော် ကျင်းဟန်က....
 'ကဲ...ဘယ်လိုဖြစ်တယ်ပြောပါ'
 ဟု မေးလေသည်။
 ကောင်းလိက....
 'လမ်းခရီးမှာ လူဆိုးတွေနဲ့ တွေ့ပြီး ဒဏ်ရာရလာလို့ပါ
 ခင်ဗျာ'
 သူ၏ လက်မောင်းမှ ဒဏ်ရာကို ပြလိုက်လေသည်။
 သမားစော်ကြီးက....

'အင်း...ဒီကနေ့ ကျုပ်ဆီကိုရောက်လာတဲ့ လူနာတွေဟာ
 ခမ်းခရီးမှာ လူဆိုးစားပြဲတွေနဲ့ တွေ့ခဲ့ကြရသူတွေချည်းပါပဲ
 ဟာ'
 ဟု ရေရှုတ်လိုက်လေသည်။
 ကောင်းလိ မျက်မှောင်ကုတ်သွားသည်။
 စောစောက ဆေးလာကုတဲ့ မိန်းကလေးဟာလဲ လူဆိုး
 စားပြဲနဲ့ တွေ့ခဲ့ရတာပဲလား'
 ဟု လွှတ်ခနဲ မေးလိုက်မိသည်။
 သမားစော်ကြီး ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။
 'ဟုတ်တယ်ကွယ်၊ သူ့၏ မင်းထက်အခြေအနေဆိုးတယ်'
 ဟု ပြောလိုက်လေသည်။
 ကောင်းလိ စိတ်ဝင်စားသွားသောတော့သည်။
 'ဘယ်လိုများ ဖြစ်တာလဲဗျာ'
 သမားစော်ကြီးက....
 ဒီမြို့ကို လာတဲ့လမ်းမှာ လူဆိုးတွေနဲ့တွေ့လာလို့တဲ့အတွင်း
 ဒဏ်ရာ ရလာခဲ့တယ်လေ'
 'အဟင်းဒဏ်'
 'ဟုတ်တယ်'
 ကောင်းလိသည် မိန်းကလေးအတွက် စိုးရိမ်ပူပန်လာလေ
 သည်။
 'အတွင်းဒဏ်ရာရတယ်ဆိုရင် အနားယူပြီး ဆေးကုသမှု
 ဖြစ်မှာပေါ့'
 သမားစော်ကြီး ကျင်းဟန် ခေါင်းညိတ်လိုက်လေသည်။

၂၃၄ စာအုပ်အစဉ်

‘ဒါက... အင်းလေ... သူ့မှာ... အရေးကြီးတဲ့ကိစ္စရှိသေးတယ်ဆိုတာ... ဘယ်ဘက်နိုင်ပါ့မလဲ... က... က... မင်း... ဒက်ရာကို ဆေးယဉ်ကြာအောင်’

ကောင်းပါပြီဗျာ

သမားတော်ကြီး ကျင်းဟန်သည် ကောင်းလိမ့် ဒက်ရာကို သန့်ရှင်း စင်ကြယ်သွားစေရန် ဆေးကျောသုတ်သင်ပြီး ဆေးထည့်ကာ ပတ်တီးစင်းပေးလေသည်။

ပြီးလျှင်...

နောက်ဆုံးရက်ကြာရင် ပတ်တီးကို ဖြေလိုက်ပါ။ အနာကျက်နေတာ တွေ့ရလိမ့်မယ်’

ဟု ပြောလေသည်။

ကောင်းလိက...

‘ကျေးဇူးပါပဲဗျာ’

ငွေတစ်စုံ ထုတ်ယူကာ ဆေးတိုးပေးလိုက်သေးသည်။

သမားတော်ကြီးအား နှုတ်ဆက်ကာ ထွက်လာကာနီးတွင်...

‘သမားတော်ကြီးခင်ဗျား၊ ကျွန်တော်တစ်ခုမေးပါရစေ’

သမားတော်ကြီး ကျင်းဟန်က...

‘မေးပါ... မေးပါ’

ကောင်းလိက...

‘စောစောက မိန်းကလေးကို သမားတော်ကြီး သိပါသလားဗျာ’

ဟု မေးလိုက်သည်။

ချစ်တဲ့ရန်သူ (၁) ၂၃၅

သမားတော်ကြီး ကျင်းဟန် ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

‘ဟင့်အင်း မသိဘူး၊ ဘာဖြစ်လို့လဲကွယ်’

‘သူဟာ ဒီမြို့ကလွဲမဟုတ်ဘူးပေါ့’

‘မဟုတ်ဘူးကွယ်၊ သူ့ကို ဒီမြို့မှာ တစ်ခါမှ မမြင်ဖူးဘူး၊

ကျုပ်က ဒီမြို့က ဇာတိပဲ၊ သူဟာ ဒီမြို့မှာ နေတယ်ဆိုရင် ကျုပ်သိရမှာပေါ့’

ကောင်းလိက...

‘သူဟာ တခြားအရပ်ကလာတာဖြစ်မှာပဲ၊ ဒါကလမ်း၊ သူက အရေးကြီး သွားစရာရှိသေးတယ်ပြောတာ၊ ဘယ်ကို သွားမလို့ ဆိုတာကော သိပါသလားဗျာ’

ဟု မေးလိုက်သည်။

သမားတော်ကြီး ခေါင်းခါယမ်းလိုက်လေသည်။

‘ဒါလဲ ကျုပ်မသိဘူးကွယ်’

ကောင်းလိ စိတ်ပျက်သွားလေသည်။

သမားတော်ကြီး ကျင်းဟန်က...

‘မောင်ရင်လေးက သူ့ကို စိတ်ဝင်စားနေတာ ဘာဖြစ်လို့လဲ’

ဟု မေးလေသည်။

ကောင်းလိ မျက်လုံးပြူးသွားသည်။

‘ဘာမှ... ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူးဗျာ’

‘ကျုပ်ကတော့ မောင်ရင်လေးဟာ...’

သမားတော် ကျင်းဟန်၏ စကားမဆုံးမီ ကောင်းလီက
ကြားဖြတ်ကာ နှုတ်ဆက်လိုက်လေသည်။

‘ကျွန်တော်ကို ခွင့်ပြုပါဦးဗျာ’
ကောင်းလီသည် သမားတော်ကြီး၏ အိမ်ထဲမှ ကတိုက်
ကရိုက် ထွက်လာခဲ့လေတော့သည်။

...၀...

စောဒနာရှင်

ရဟတ်ရဲတိုက်....

ကောင်းလီသည် ရဟတ်ရဲတိုက်သို့ ဦးတည်ကာ ခရီးထွက်
လာခဲ့လေသည်။

ရဟတ်ရဲတိုက်ပိုင်ရှင်ထံမှ ထိုက်စန်းဘောင်ခြေ၏ အပြစ်
အပျက်ကို သိရှိရပါစေဟုလည်း စာစ်လမ်းလုံး ဆုတောင်း
လာမိလေသည်။

နေဝန်းနီမှာ အနောက်ဘက်သို့ တိမ်းဖောင်း သွားလေ
သည်။

အလင်းရောင် အားနည်းလာသည်။

၂၃၈. ၁ တက္ကသိုလ်သိပ္ပံအောင်

ကောင်းလိက ပတ်ဝန်းကျင်ကို အကဲခတ် ကြည့်လိုက်သည်။

လမ်းဘေး တစ်ချက်တစ်သက်တွင် သစ်ပင်ချုံနှံပင်များ ပုံးလွှမ်းနေသည်။

တောလမ်းခရီးမှ ဖြတ်သန်း ခရီးနှင်နေခြင်းဖြစ်သည်။

လူနေအိမ်ခြေ မရှိပဲ ၊

ကောင်းလိ ပင့်သက်ရှိကြိုက်လိုက်သည်။

‘အင်း...ဒီကနေ့တော့ တောအုပ်ထဲမှာပဲ ညအိပ်ရတော့မယ် ထင်ပါပြီ’

ဟု ညည်းညူလိုက်မိသည်။

အလင်းရောင် တစ်စထက်တစ်စ အား နည်းသွား၏။

အမှောင်ရိပ်များ ကြီးစိုးလာသည်။

ကောင်းလိသည် လမ်းဘေးရှိ အရိပ်ကောင်းသောသစ်ပင်ကြီး တစ်ပင်အောက်၌ ထိုင်ချလိုက်၏။

ညမှောင်မှောင် တောထဲတောထဲ ခရီးသွားရမည်ကို သူမလိုလားပါချေ။

သစ်ပင်ကြီးကိုကျော်မီကာ မျက်လုံးမှိတ်ထားလိုက်၏။

ည မိုးချုပ်သွားသောအခါ ကောင်းလိသည် မိုးခနဲ အိပ်ပျော်သွားလေတော့သည်။

.....

ညဉ့်နက်ပြီဖြစ်သည်။

မိုးခနဲ အိပ်ပျော်သွားခဲ့သော ကောင်းလိသည် ညစမ်းခေါင်အချိန်တွင် ဖျတ်ခနဲ ပြန်လည် လန့်နိုးလာလေသည်။

ထိုင်နေရာမှ လူးလိမ့်မကော ပတ်ဝန်းကျင်ကို အကဲခတ် ကြည့်လိုက်လေသည်။

သူ လန့်နိုးလာသည့် အကြောင်းရင်းမှာ မသိစိတ်၏ အဆင်မပြေမှုကြောင့် ဖြစ်သည်။

သိုင်းသမားတစ်ယောက်လည်း ဖြစ်သည့် အားလျော်စွာ သူ့ခြားမှ တစ်စုံတစ်ရာရှိနေခြင်းဖြစ်ကြောင်း ဆင်ခြင်မိလေသည်။

ကောင်းကင်ပေါ်တွင်လည်း လဝန်း လိန်ထိန်သာနေ၏။
လရောင်ကြောင့် ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး သာယာ လှပနေ
ရသည်။

သို့သော်....

‘အဟင့်...အဟင့်’

ရှုတ်တရက် ထွက်ပေါ်လာသော ဝိဒေကြွေးသံက ပတ်ဝန်း
ကျင်၏ သာယာလှပမှုကို ဖျက်ဆီးပစ်လိုက်သေးတော့သည်။

ကောင်းလီ ထိတ်လန့်သွားသည်။

‘ညကြီးသန်းခေါင် တောထဲတောင်ထဲ တယ်သူကမျှ
လာပြီး ငိုနေပါလိမ့်’

ငိုကြွေးသံ ထွက်ပေါ်လာရာဆီသို့ လှမ်းမျှော်ကြည့်လိုက်
မိလေသည်။

‘ငိုကြွေးသံကို သဲ သဲ မျှသာကြားရခြင်း ဖြစ်သည်။’

တိုက်ဆိတ်နေသော ညအချိန်ကာလမို့ ကြားရခြင်းလည်း
ဖြစ်ပါသည်။

ငိုကြွေးသံသည် အတော်ဝေးဝေးမှထွက်ပေါ်လာခြင်းဟု
ကောင်းလီ ဆင်ခြင်မိလိုက်သည်။

ညကြီး အချိန်မတော် ငိုသံရှင်ကို စိတ်ဝင်စားသွားလေ
သည်။

‘ဟိုကြောင့်....’

အခြေအနေ သွားစုံစမ်းကြည့်မှပဲ’

‘ဟု တွေးကာ ငိုသံ ထွက်ပေါ်လာရာဆီသို့ မှန်းဆကာ
လာခဲ့လေသည်။’

အစပ်ချွန်နယ်များကို ကွေ့ပတ်ဖြတ်ကျော်ကာ အတန်
သွားမီလျှင် တောင်ကုန်းလေးတစ်ခုသို့ ရောက်သွားလေ
သည်။

‘အခါမှ...’

တောင်ကုန်းပေါ်တွင် အဆောက်အအုံပျက်တစ်လုံး ရှိနေ
ရာရှိအဆောက်အအုံမှ မီးရောင်များ ထွက်ပေါ်နေသည်ကို
မြင်ရလေသည်။

‘ငိုကြွေးသံသည် ထိုအဆောက်အအုံပျက်ထဲမှ ထွက်ပေါ်
သွား ဖြစ်လေတော့သည်။’

ကောင်းလီ တအံ့တဩ ဖြစ်သွားသည်။

‘တောထဲ တောင်ထဲ၌ အဆောက်အအုံပျက်တစ်ခု ရှိနေ
ရာ မီးရောင်တွေ့ရခြင်း၊ ငိုကြွေးသံ ကြားရခြင်းတို့သည်
စွာမှပင် ထူးဆန်းနေသည် မဟုတ်ပါလား။’

‘ငါ့ အမြင်များမှားတာလား’

ကောင်းလီသည် မျက်လုံးကို ပွတ်ကာ သေသေချာချာ
ကြည့်လိုက်သည်။

သူ အမြင်မှားခြင်း မဟုတ်ပါ။

အဆောက်အအုံပျက်ကိုလည်းကောင်း၊ မီးရောင်ကိုလည်း
ကောင်း၊ ငိုကြွေးသံကိုလည်းကောင်း အတိုင်းသားကြားရ
ရခြင်းဖြစ်လေသည်။

‘နာနာဘာဝတွေ့ခဲ့အောင်းတဲ့နေရာ တစ်ခုများလား’

ဟု ကောင်းလိ မဆီမဆိုင် တွေးမိပြန်လေသည်။

သို့သော်....

ကောင်းလိသည် နာနာဘာဝကို ယုံကြည်သူမဟုတ်ပါ။
တောင်ကုန်းပေါ်မှ ထူးဆန်းသော အဖြစ်အပျက်ကို
အခြေအနေဖော်ထုတ်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်လေသည်။

သတိကြီးစွာထားပြီး တောင်ကုန်းပေါ် တက်သွားလေ
သည်။

တောင်ကုန်းလေးမှာ မြင့်မားမတ်စောက်သည့် မဟုတ်ဘဲ
ခပ်နိမ့်နိမ့်သာ ဖြစ်ပါသည်။

မကြာပါချေ။

ကောင်းလိသည် တောင်ကုန်းပေါ်သို့ ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်
မြိုက် ရောက်ရှိသွားလေသည်။

ကောင်းလိက အဆောက်အအုံပျက် အနီးသို့ ချဉ်းကပ်
သွားလိုက်သည်။

မီးရောင်ရှိနေဆဲ။

ငိုရိုက်သံကို ကြားနေရဆဲ။

ကောင်းလိက ပတ္တာမြတ်ကာ တံခါးထဲလောင်းကျနေ
သော ပြတင်းပေါက် တစ်ခုမှ တွေ့ပြီး အဆောက်အအုံ
အတွင်းသို့ ချောင်းကြည့်လိုက်သည်။

ထိုအခါ....

အဆောက်အအုံအတွင်းရှိ မီးပုံတစ်ခုပိုထားသည့်ကို စေ့
ရလေသည်။

မီးပုံရှေ့တွင် မိန်းကလေးတစ်ယောက်သည် ကျုံ့ကျုံ့
လေးထိုင်ကာ ငိုကြွေးနေသည်ကို တွေ့ရ၏။

ကောင်းလိ မှတ်တက်မိသွားသည်။

သူ လုံးဝမျှော်လင့်မထားသော မြင်ကွင်းမျိုးဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့်....

‘ဟင်....’

လွှတ်ခနဲ အသံထွက်သွား၏။

ဤတွင်....

ငိုနေသော မိန်းကလေးသည် ချက်ချင်း လှည့်ကြည့်လာ
လေသည်။

ပြတင်းပေါက်မှ ခေါင်းပြုံကြည့်နေသော ကောင်းလိကို
မြင်လျှင်....

‘ရှင်....ရှင်....’

သူမသည် ချက်ချင်း ထွက်ပြေးသွားရန် ဟန်ပြင်လိုက်
လေသည်။

ကောင်းလိ စိတ်လှုပ်ရှားသွားသည်။

ထိုမိန်းကလေးသည် သမားတော်ကျင်းဟန်၏အိမ်၌ တွေ့ခဲ့
ရသူလေး ဖြစ်နေသည်မဟုတ်ပါလား။

‘မပြေးဝါနဲ့၊ ကျုပ်က ရန်သူမဟုတ်ပါဘူး’

ကောင်းလိက အော်ပြောပြီး ပြတင်းပေါက်မှ တစ်ဆင့်
အတွင်းဘက်သို့ ခုန်ဝင်လိုက်သည်။

တစ်ဆက်တည်းမှာပင်....

မိန်းကလေး ထွက်ပြေးမည့် လမ်းကို ပိတ်ဆို့ တားဆီး
ထားလိုက်သည်။

မိန်းကလေး မပြေးနိုင်တော့ပါ။

ကောင်းလိက

‘ကျုပ်က ညီမကို ဒုက္ခပေးမယ့်လူ မဟုတ်ပါဘူး’

ဟု ထပ်ပြောလိုက်၏။

မိန်းကလေးသည် သူ့အားကြည့်ရင်း....

‘ရှမ်း...ရှမ်းဟန် သမားတော်ကြီးရှိအိမ်မှာ တွေ့ခဲ့ရတဲ့လူ
မဟုတ်လား’

ဟု မေးလိုက်သည်။

ကောင်းလိ ခေါင်းညှိတ်လိုက်၏။

‘ဟုတ်ပါတယ်ဗျာ’

သူ့အားမှတ်မိနေခြင်းကြောင့် ဝမ်းသာမိလေသည်။

မိန်းကလေးက....

‘ရှမ်းက ကျွန်မနောက်ကို လိုက်လာတာမဟုတ်လား’

ဟု မေးပြန်သည်။

ကောင်းလိက....

‘မဟုတ်ပါဘူးဗျာ၊ ကျုပ်က ခရီးသွားရင်း မိုးချုပ်သွား
လို့ တောအုပ်ထဲမှာ အိပ်နေတုန်း ငိုသံကြားလို့ အာဖြစ်
သလဲသိရအောင် လာခဲ့တာပါ။ တကယ်လို့ အခက်အခဲကြုံ
နေသူဆိုရင် ကူညီမလို့ပါ’

ဟု ရှင်းလင်းပြလိုက်သည်။

မိန်းကလေးသည် ကောင်းလိအပေါ် မသဘာသလိုရှိနေ
ပါသည်။

သို့သော်....

‘ကောင်းလိက ထပ်မံရှင်းပြတော့မှ သူမ လက်ခံသွားလေ
တော့သည်။’

‘တောအုပ်ထဲမှာ အဆောက်အအုံပျက်တစ်ခု တွေ့ရတယ်။
မီးရောင်ရှိသလို ငိုသံလဲ ကြားရတော့ တစ်စုံတစ်ယောက်
ဒုက္ခရောက်နေပြီလို့ ကျုပ် ထင်လိုက်မိတယ်။ ဒါကြောင့်
လာခဲ့တာပါ။ ညီမ ဒီမှာရှိနေတာကို ကျုပ်မသိပါဘူးဗျာ’

မိန်းကလေးက သက်ပြင်းချလိုက်သည်။
 သူမသည် တစ်ဘက်သို့ ပြန်လှည့်သွားပြီး မီးပုံရှေ့တွင်
 ထိုင်ချလိုက်လေသည်။
 ကောင်းလိကလည်း သူမနှင့်မလွမ်းမကမ်းသို့ ချောက်သည့်
 အထိ ချဉ်းကပ်သွားလိုက်လေသည်။
 မိန်းကလေးသည် မီးပုံကို အတန်ကြာသည်တိုင် ဝေး
 ကြည့်နေ၏။
 ကောင်းလိလည်း ဘာမှမပြောဘဲ အခြေအနေ စောင့်
 ကြည့်နေလိုက်သည်။
 အတော်လေးကြာမှ မိန်းကလေးက ကောင်းလိဘက်သို့
 လှည့်လာပြီးလျှင်....
 ကျွန်မဟာ ဒုက္ခရောက်နေသူပါရှင်၊
 ဟု ပြောလာလေတော့သည်။

....၀....

ဒုက္ခရောက်နေသူ....

ဒုက္ခရောက်နေသူတစ်ယောက်မှသာလျှင် ယခုလို စောင့်
 စောင့်ထဲတစ်ယောက်တည်းလေနှောက်သွားနေပြီး ညအချိန်
 မတော် ငိုကြွေးနေလိမ့်မည်ဖြစ်ပေသည်။

မိန်းကလေးသည် မည်သို့သော အခက်အခဲနှင့်၊ ဒုက္ခနှင့်
 ဤတွေ့နေရပါသနည်း။

ကောင်းလိက....

‘ကျုပ်ကူညီနိုင်ရန် ကူညီပါရစေလားဗျာ’

ဟု ပြောလိုက်သည်။

မိန်းကလေးက....

‘ကျွန်မကို ဘယ်သူမှ ကူညီနိုင်ကြမှာ မဟုတ်ပါဘူးရှင်’
 ဟု စိတ်ပျက်အားလျော့စွာ ပြောလာသည်။

ကောင်းလိက....

‘ဘယ်လိုအခက်အခဲရှိတယ်ဆိုတာသာ ပြောပြပါ၊ ကျုပ်
 တတ်စွမ်းသရွေ့ ကူညီပါမယ်’

မိန်းကလေးက ကောင်းလိကို ကြည့်လိုက်သည်။

ကောင်းလိ ပြုံးပြလိုက်၏။

သူ၏ အပြုံးသည် မိန်းကလေး၏အတွက် အားပေးသော
 နှေးထွေးသည့်အပြုံး ဖြစ်နိုင်အကောင်းပါသည်။

၂၄၈ ● အနုပညာသိပ္ပံ

မိန်းကလေး ပင့်သတ်ရှုလိုက်သည်။
 ‘ကျွန်မနာမည် လင်းလင်းလို၊ ဧကန်ပါတယ်ရှင်’
 သူမ၏အမည်ကို ပြောပြလာသည်။
 ကောင်းလိက....
 ‘ကျုပ်ကတော့ ကောင်းလိပါ’
 ‘ဟုတ်ကဲ့ရှင်’

မိန်းကလေးသည် ငိုကြွေးခြင်းမပြုတော့သလို အနည်းငယ်
 ရဲရဲတင်းတင်းရှိလာသည်ကို တွေ့ရ၏။

ကောင်းလိကိုလည်း ကြောက်ရွံ့မရှိတော့ချေ။

‘ကျွန်မဟာ ကံဆိုးလွှဲပါတယ်ရှင်၊ ကျွန်မ မိဘတွေက
 လူဆိုးတွေလုက်ချက်နဲ့ သေဆုံးသွားခဲ့ကြရပါတယ်၊ ကျွန်မဟာ
 ငယ်စဉ်ကတည်းက မိဘမဲ့ ဝန်ကောင်ကြက် ဖြစ်ခဲ့တာပါ’
 ‘ဪ.....’

ကောင်းလိသည် လင်းလင်း၏ အဖြစ်ကို သိလိုက်ရခြင်း
 ကြောင့် ကဏ္ဍကသက်သွားလေသည်။

လင်းလင်းက ဆက်ပြောသည်။

‘ကျွန်မကို အခေါ်ကြီး တစ်ယောက်က တွေ့သွားပြီး
 ကျေးဇူးပြုစုထားပါတယ်၊ ဒါပေမယ့်....’
 သူမသည် ပြောရင်း ဝမ်းနည်း ကြေကွဲလာဟန်ဖြင့်
 မျက်ရည်များ စီးကျလာလေတော့သည်။

ကောင်းလိက....

‘ညီမ....တာမှအားမငယ်ပါနဲ့၊ ကျုပ် အစွမ်းတုန်ကူညီပါ
 ယေ၊ ဘယ်လိုအခက်အခဲရှိတယ်ဆိုတာသာ ပြောပါ’

ဟု အားပေးလိုက်သည်။

လင်းလင်းက....

‘အဲဒီ ကျေးဇူးရှင်အဖေကြီးဟာ ကျွန်မအရွယ်မရောက်
 ခင်မှာပဲ ရောဂါ ဝေဒနာ စွဲကပ်ပြီး သေဆုံး သွားခဲ့ပါ
 တယ်ရှင်’

ကောင်းလိ သက်ပြင်းချလိုက်မိသည်။

လင်းလင်းက....

‘ကခေါ်ကြီး ကွယ်လွန်သွားတော့ သူ့ယောက်ျားဟာ
 ကျွန်မကို ဆက်ကြေးမထားနိုင်တော့ဘူးဆိုပြီး သူ့ဌေးအိမ်
 တစ်အိမ်မှာ အခိုင်းအခစအဖြစ် ရောင်းဝေးလိုက်ပါတယ်ရှင်’

‘ဟင်....’

ကောင်းလိ မကျေမနပ် ဖြစ်သွားလေသည်။

‘တော်တော် ရက်စက်တဲ့လူပဲ’

ဟုလည်း ပြစ်တင်ပြောဆိုလိုက်လေသည်။

လင်းလင်းက....

‘သူဌေးကြီးအိမ်ကိုရောက်တော့ ကျွန်မအဖြစ်က ပိုဆိုးပါ တယ်ရှင်’

‘ဘယ်လိုများဖြစ်လို့လဲ ညီမခွဲ’

‘ကျွန်မကို မိုးလင်း မိုးချုပ် အလုပ်ခိုင်းပါတယ်၊ အစား အသောက်လဲ ကောင်းကောင်းမကျွေးပါဘူး၊ ဒီကြားထဲ ရိုက်နှက်နှိပ်စက်ပါသေးတယ်ရှင်’

ကောင်းလိက....

‘ညီမ အဲဒီမှာမနေဘဲ တစ်ခြားတစ်နေရာကို ထွက်သွား ပေါ့’

ဟု ပြောမိလိုက်သည်။

လင်းလင်းက....

‘ကျွန်မ ဘယ်လိုသွားရမှာလဲရှင်’

ကောင်းလိ ပါးစပ်ပိတ်ထားလိုက်ရလေသည်။

လင်းလင်းက....

‘ကျွန်မဟာ ငယ်ငယ်ထဲက သွားစရာမြေမရှိတဲ့ဘဝမို့ သူဌေးကြီးအိမ်မှာ နှိပ်စက်သမျှခံပြီး နေထိုင်ခဲ့ရပါတယ်၊ ဒီလိုနဲ့ ကျွန်မ အရွယ်ရောက်လာတဲ့အခါ သူဌေးကြီးရဲ့သားက ကျွန်မ ကို စော်ကားမော်ကားလုပ်ဖို့ ကြံစည်ပါတယ်’

‘တောက်’

ကောင်းလိ တက်ခေါက်လိုက်သည်။

မေးကြောကြီးများ ထောင်ထလာအောင် အံ့ကြိတ်သား ဖိုက်မိလေသည်။

လင်းလင်းက....

‘ကျွန်မဟာ သူဌေးသားရဲ့အလိုကိုမလိုက်လျောဘဲငြင်းဆန် လို့ သူဌေးသားဟာ သူတို့အိမ်က အဖိုးတန်ပစ္စည်းတွေ နှုတ်ယူတယ်လို့ မကရားစွပ်စွဲခဲ့ပါတယ်’

‘ကောင်းကွာ....’

ကောင်းလိသည် သူဌေးသားဆိုသူအား ထိုးကြိတ်ဆုံးမ လိုစိတ်များ ဖြစ်ပေါ်လာလေသည်။

‘ကျွန်မကို ဖမ်းဆီးပြီး နှိပ်စက်ကြပါတယ်၊ အစာရေစာ မကျွေးပါဘူး၊ ကျွန်မကိုသနားတဲ့ဘဝတစ်ခု အခိုင်းအစေ တစ်ယောက်က ဘယ်သူမှမသိအောင် တိတ်တဆိတ်လွှတ်လိုက် လို့ ကျွန်မ ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်လာခဲ့တာပါရှင်’

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

ကောင်းလိက....

‘ဒါဆိုလဲပြီးတာပဲညီမရယ်၊ သူဌေးအိမ်ကို ဖြန်သွားစရာ မလိုတော့ဘူးပေါ့’

ဟု ပြောလိုက်သည်။

လင်းလင်းက....

ကျွန်မက ပြန်သွားမှာမဟုတ်ပါဘူး၊ ဒါပေမယ့်....

‘ဒါပေမယ့် ဘာဖြစ်သလဲ ညီမရဲ့’

‘ကျွန်မကို သူဌေးသားငှားထားတဲ့ လူဆိုးလူမိုက်တွေ လိုက်ပြီး ဒုက္ခပေးနေကြလို့....’

သူမ စကားတစ်ပိုင်းဆစ်စဖြင့် ရပ်သွားလေသည်။

ကောင်းလိ လက်ကပြလိုက်သည်။

‘ဘာမှမပူနဲ့ညီမ၊ ဒီကောင်တွေလာပြီး နှောင့်ယှက်ရအစ်ကို ဆုံးမပေးမယ်’

ဟု ပြောလိုက်၏။

လင်းလင်းက....

‘အစ်ကို့ကို ဘယ်လိုကျွေးဇူးတင်ရမှန်းတောင် မသိတော့ဘူးရှင်’

ကောင်းလိက....

‘ကစမရှိပါဘူးညီမရယ်၊ အမှန်အတိုင်းပြောရရင် ကျုပ်တို့ကိုယ်တိုင်လဲ အခက်ကြုံနေရသူတစ်ယောက်ပါပဲ’

‘ရှင်....’

လင်းလင်း အံ့ဩသွားပုံရလေသည်။

ကောင်းလိကိုကြည့်လိုက်ပြီး....

‘တယ်လိုအခက်အခဲများ ကြုံတွေ့နေရတာလဲရှင်’

ဟု မေးလေသည်။

ကောင်းလိက....

ကျုပ်လဲ ညီမလိုပဲ ရန်သူတစ်ယောက်က ကျုပ်ရဲ့မိဘတွေ အိတ်ပစ်လိုက်ကြတယ်လေ’

‘ဪ....’

ရန်သူဟာ အင်မတန်ကြောက်စရာ ကောင်းတဲ့ လူ့ယောက် ဖြစ်နေတယ်၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကျုပ်က အသက်ပြီး သူ့ကို ရပ်ဆိုင်းသွားမှာပဲ’

လင်းလင်းသည် ကောင်းလိအား ငေးမောကြည့်နေပြီးမှ မပြောချေ။

ကောင်းလိက ဆက်ပြောလိုက်သည်။

‘ညီမရဲ့ရန်သူတွေကို အရင်ဆုံး ကျုပ်ဆုံးပေးပေးမယ်၊ အတွက် စိတ်အေးရပြီဆိုမှ ကျုပ်ရဲ့ကိစ္စကို ဆက်ပြီး ဆောင်မှာပါ’

‘အစ်ကို့ကို ဘယ်လို ကျွေးဇူးဆပ်ရမှန်းတောင် မသိတော့ဘူးရှင်’

ကောင်းလိက....

‘ကိစ္စမရှိပါဘူး၊ ဘဝတူချင်း ကူညီရတာပေါ့’

သူတို့နှစ်ယောက် တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ကြည့်ကာ
ပြိုင်တူ ပြုံးလိုက်မိကြလေသည်။

နှစ်ယောက်သား ရင်းရင်းနှီးနှီးဖြစ်လာကြသည်။

ညဉ့်နက်ပြီမို့.....

‘ကဲ.....ညီမ၊ အိပ်ချင်အိပ်တော့၊ ကျုပ် စောင့်နေပါမယ်’
ဟု ဖြောလိုက်သည်။

‘ကျွန်မ မအိပ်တော့ပါဘူးရှင်’

‘ဟင်.....ဘာဖြစ်လို့လဲ’

‘အစ်ကိုနဲ့တွေ့ရလို့ပါ’

‘ဗျာ.....’

ကောင်းလီ ကြောင်အမ်းအမ်း ဖြစ်သွားလေသည်။

လင်းလင်းကို နားမလည်နိုင်စွာကြည့်ရင်း.....

‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ညီမရဲ့’

ဟု မေးလိုက်သည်။

လင်းလင်းက.....

‘ဪ.....ကျွန်မကို ကူညီမယ် အစ်ကိုနဲ့တွေ့ရလို့ ဝမ်းသာ
သွားတာကြောင့် ဘယ်လိုလုပ်ပြီး အိပ်လို့ ပျော်နိုင်မှာလဲရှင်’
ဟု ပြောလေသည်။

‘ဟား.....ဟား.....ဟား’

ကောင်းလီ သဘောကျစွာ ရယ်မောလိုက်လေသည်။

လင်းလင်း ရယ်မောလိုက်သည်။

နှစ်ယောက်သားအတန်ကြာရယ်မောပြီးမှကောင်းလီက.....

‘ညီမကို ဒုက္ခပေးခဲ့တဲ့ သူဌေးသားနဲ့ အရင်ဆုံး သွားပြီး
ဖြေရှင်းလိုက်ကြမယ်၊ ညီမ ဘယ်လိုသဘောရသလဲ’

ဟု မေးလိုက်သည်။

လင်းလင်းက.....

‘ဖြစ်ပါ့မလားရှင်’

ဟု မစုံမရဲမေးလေသည်။

ကောင်းလီက.....

‘ဘာကြောင့် မဖြစ်ရမှာလဲ၊ အစ်ကို တာဝန်ယူပါတယ်’

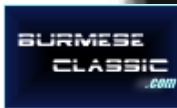
လင်းလင်းက.....

‘ဒါဆိုရင် အစ်ကို သဘောပဲလေ’

ကောင်းလီက.....

‘အဲဒီသူဌေးသားက ဘယ်မှာနေတာလဲ’

ဟု မေးလေသည်။

၂၅၆ ❁ တက္ကသိုလ်သိဟအောင်

လင်းလင်းက...

‘လိုက်ရုံမြို့မှာရှိပါတယ်’

‘ကောင်းပြီ၊ မိုးလင်းတာနဲ့ ထိုက်ဝူမြို့ကို သွားကြတာပေါ့?’

‘ဟုတ်ကဲ့’

သူတို့သည် ထိုက်ဝူမြို့သို့သွားရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်လေသည်။
ထိုက်ဝူမြို့အနီးတွင် ရဟတ်ရဲတိုက် တည်ရှိလေသည်။

ပထမပိုင်း ပြီး၏။

ဒုတိယပိုင်း (ဇာတ်သိမ်း) ဆက်လက်ဖတ်ရှုပါရန်...

တက္ကသိုလ်သိဟအောင်

အောင်

ထိုက်ဝူမြို့...

ထိုက်ဝူမြို့သည် အလွန်စည်ကားသိုက်မြိုက်သော မြို့ကြီး
ဖြစ်သည်။

ကောင်းလိနုလင်းလင်းတို့သည် ထိုက်ဝူမြို့သို့ ရောက်ရှိ
ကြလေသည်။

သူတို့ရောက်လာကြသောအခါ နေဝင်သွားပြီဖြစ်သည်။

ထိုကြောင့်...

တည်းခိုခန်းတစ်ခန်းတွင် ဝင်ရောက် တည်းခိုလိုက်ကြလေ